Έτος Ε'

Τεύχος 91ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'
ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ, Μηχανικὸς–Τοπογράφος
ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Διευθυντὴς Β'
ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ, Ἰατρὸς
ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Δικαιοσύνης
ΓΑΡΔΙΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΑΛΑΝΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΓΙΩΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, τ. Ἐφέτης–Συγγραφεὺς
ΓΑΒΑΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Εἰσαγγελεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΝΑ, Λογοτέχνις
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΓΑΡΔΙΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΚΑΤΣΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΚΑΨΑΣΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἰατροδικαστὴς
ΚΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Καθηγητὴς Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Ἑλληνικοῦ
ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, Ἱστορικὸς
ΚΙΝΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων
ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἀστυνόμος Β'
ΚΡΟΚΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Ἀστυνόμος Β'
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, τ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων
ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΚΙΜΩΝ, Ἀρχιτέκτων
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Σύμβουλος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου–Δ/τωρ Δικαίου
ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ψυχίατρος
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ ΜΑΡΙΑ, Διευθύντρια Ὑπουργείου Δικαιοσύνης
ΜΟΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ἀστυνόμος Α'
ΝΤΖΙΩΡΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΝΙΑΣΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Διευθυντὴς Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους
ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, Καθηγητὴς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς
ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, Καθηγητὴς Δικαστικῆς Γραφολογίας
ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ ΘΑΛΕΙΑ, Ἰατρὸς
ΠΑΤΣΟΥΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Ὑπαστυνόμος Α'
ΠΗΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Ἀρχιφύλαξ
ΡΑΪΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Ὑπαστυνόμος Β'
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ, Καθηγητὴς Παντείου–Σύμβουλος Ἐπικρατείας
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου
ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Καθηγητὴς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς
ΣΚΟΥΖΕΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Πρόεδρος Συλλόγου Ἀθηναίων
ΣΑΓΙΑΣ ΗΛΙΑΣ, Τμηματάρχης Ε.Ι.Ρ.
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, Ἀρχιφύλαξ
ΤΟΥΣΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Ἀντεισαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου
ΤΑΝΑΓΡΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν
ΤΣΙΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β'
ΤΟΥΖΕΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Ἀστυνόμος Α'
ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τ. Γυμνασιάρχης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

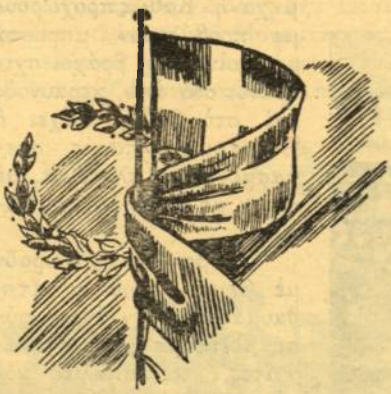
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 91ΟΝ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

ΣΤΟΥΣ ΠΑΝΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ, ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΒΕΝΤΙΑΣ

Τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Μιὰ τριήμερη ἐκδρομὴ στὴν Πελοπόννησο μοιάζει μὲ λουτρὸ στὴ μεγαλειώδη Ἑλληνικὴ φύσι καὶ στ' ὁλόλαμπρο φῶς ποὺ τεράστιοι προβολεῖς ἀσβεστοι ἀπὸ χιλιάδες χρόνια μέχρι σήμερα χύνουν σὲ τούτη τὴν εὐλογημένη χώρα, ποὺ λέγεται Ἑλλάδα.

Κάνουμε λοιπὸν τὸ σταυρό μας ὅλοι καὶ ξεκινᾶμε τὰ ξημερώματα τοῦ Σαββάτου στὶς 9 τοῦ Φλεβάρη, κατάκαρδα δηλαδὴ στὸ χειμῶνα.

Μὰ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὴ τὴν ἡμέρα πλημμύρισε μὲ ὁλόχρυσο ἥλιο τὴν Ἀττικὴ σὰν νἄθελε νὰ κάνῃ πιὸ λαμπρὲς τὶς ἐντυπώσεις μας.

Τέσσερα πολυτελέστατα αὐτοκίνητα τουριστικὰ τὰ ὁποῖα μᾶς δέχτηκαν προχωροῦν τώρα στὴν καινούργια μεγάλη Λεωφόρο τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ μᾶς φέρνει πρὸς τὴν Ἐλευσῖνα. Τὰ ραδιόφωνα σκορποῦν τὴ χαρούμενη πρωϊνὴ μουσικὴ καὶ τὰ λεωφορεῖα τρέχουν σὰν νὰ βιάζωνται νὰ μποῦμε στὴν Πελοπόννησο. Καὶ χωρὶς καλὰ-καλὰ νὰ τὸ νοιώσουμε ἀκοῦμε τὸν ὁδηγό μας νὰ εἰδοποιῇ μὲ τὸ μικρόφωνο... Κύριοι... περνοῦμε τὸν Ἰσθμὸ τῆς Κορίνθου... Ἔ!! νὰ λοιπὸν μπήκαμε στὴν Πελοπόννησο καὶ προχωροῦμε γιὰ τὴν πρώτη πόλι τὴν ξακουστὴ Κόρινθο. Δὲν στεκόμαστε ἐκεῖ γιατὶ τὸ πρόγραμμά μας εἶναι νὰ ἔχουμε πρῶτο σταθμὸ τὰ Καλάβρυτα. Μὰ περνῶντας ἀπὸ τὴν Κόρινθο, καμαρώνουμε τὸ βουνό της, τὸν Ἀκροκόρινθο, μὲ τὴν ἀρχαία Ἀκρόπολη. Ἄ!! γιὰ θυμηθῆτε τὴν ἱστορία; Ἡ Κόρινθος ἦταν τὰ παληὰ χρόνια μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ πλούσιες πολιτεῖες. Ἦτανε τὸ Μόντε—Κάρλο τῆς ἐποχῆς μας, γεμάτη ζωὴ καὶ διασκεδάσεις κι' ἔπρεπε νἄχῃ κανεὶς πολλὰ χρήματα γιὰ νὰ ζήσῃ ἐκεῖ. «**Οὐ παντὸς πλεῖν ἐς Κόρινθον**» ἔλεγαν τότε.

Μὰ προχωροῦμε στὸν παραλιακὸ δρόμο καὶ μπροστά μας ξανοίγεται ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, καταγάλανος καὶ ἤρεμος, μὲ τὶς γραφικὲς τράτες ποὺ σέρνουν

ρυθμικὰ στὴν παραλία οἱ ψαράδες τραγουδῶντας. Τὰ αὐτοκίνητα τρέχουν διαρκῶς καὶ σὰν σὲ κινηματογραφικό φίλμ βλέπουμε ἀχόρταγα τὶς εἰκόνες, ποὺ ξετυλίγονται μπροστά μας. Θάλασσα, βουνό, πεῦκο, πράσινο ἄφθονο καὶ πλούσια τρεχούμενα νερά, λαχταριστά. Τὸ Βραχάτι, τὸ Κιᾶτο, τὸ Ξυλόκαστρο, τὸ Δερβένι, ἡ 'Ακράτα καὶ τὸ Διακοφτό. 'Εκεῖ σταματᾶμε. Εἴμαστε γεμᾶτοι δροσιὰ καὶ χαρούμενοι κατεβαίνουμε γιατὶ μᾶς περιμένουν ἄλλες ἐκπλήξεις.

***

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ—ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ

'Ο μικρὸς ὀδοντωτὸς σιδηρόδρομος, ἔργο τοῦ ἀείμνηστου Βασιλέως τῶν 'Ελλήνων Γεωργίου τοῦ Α', μᾶς περιμένει στὸ Σταθμὸ τοῦ Διακοφτοῦ.

Εἶναι δυὸ ὁλοκάθαρα βαγόνια ποὺ τὸ καθένα τὸ σπρώχνει ἀπὸ πίσω ἡ ἀτμομηχανή. Καθὼς προχωροῦμε προβάλλουν μπροστά μας οἱ ἄγριοι βράχοι σχισμένοι σὰν ἀπὸ κεραυνοὺς καὶ στὸ βάθος τρέχει ὁ Βουραϊκὸς ποταμὸς σκεπασμένος μὲ πλατάνια, μὲ σκίνα μὲ λογῆς-λογῆς χλωρίδα.

'Ο 'Αρχηγὸς τῆς τάξεως τῶν δοκίμων 'Υπαστυνόμων κ. Π. Ραυτόπουλος καταθέτει στέφανο στὸ ἡρῷο τῶν πεσόντων στὰ Καλάβρυτα.

Τὰ βαγόνια προχωροῦν μὲ βῆμα πεζοῦ κι' ἔτσι θαυμάζουμε τὴν ἄγρια φύσι, βλέπουμε τοὺς σταλαχτῖτες, τὶς σπηλιὲς καὶ χίλιες δυὸ ἰδιοτροπίες τῆς φύσεως ἀποτυπωμένες στοὺς βράχους. Καὶ κάποτε περνῶντας ἀπὸ ἀλλεπάλληλες στοὲς ὅπου οἱ ἀτμομηχανὲς ἀγκομαχοῦν, φτάνουμε στὴ Ζαχλωροῦ. Εἶναι ἕνα χωριὸ μὲ ὀνειρώδη βλάστησι, ποὺ ἀνάμεσά του περνάει ὁ Βουραϊκός. 'Απὸ ἐκεῖ ξεκινάει κανεὶς γιὰ τὴ Μονὴ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου πεζοπορῶντας καὶ γιὰ τὰ ἱστορικὰ Καλάβρυτα. Τὰ γέρικα πλατάνια στέκονται περήφανα, γιατὶ κάτω ἀπό αὐτά, τὰ παλληκάρια τῆς 'Επαναστάσεως δροσίζονταν πρὶν ξεκινήσουν γιὰ τὶς μάχες, τὶς ἀδιάκοπες μάχες πρὸς τοὺς τυράννους.

Τὸ καμπανάκι χτυπάει καὶ τὸ τραινάκι κάπως πιὸ βιαστικὰ τρέχει τώρα πηγαίνοντας πρὸς τὰ Καλάβρυτα. Δὲν ἀργήσαμε νὰ μποῦμε στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ πόλι.

"Οταν συγκεντρωθήκαμε νοιώσαμε τὴν ἀνάγκη νὰ προσκυνήσουμε τὸ ἡρῷο τῶν πεσόντων καὶ συντεταγμένοι προχωρήσαμε πρὸς αὐτό, ὅπου ὁ 'Αρχηγὸς τῆς τάξεως δόκιμος 'Υπαστυνόμος κ. Ραυτόπουλος Παναγιώτης κατέθεσε ἕνα στεφάνι ἀπὸ δάφνη ἐκ μέρους τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν. Ταὐτόχρονα ὅλοι οἱ δόκιμοι ἔψαλαν τὸν 'Εθνικὸ "Υμνο. "Υστερα σηκώσαμε τὰ βλέμματα καὶ ἀτενίσαμε ψηλὰ στὸ βουνὸ τὸν τεράστιο λευκὸ Σταυρὸ ποὺ στήθηκε ἐκεῖ ὅπου οἱ Ναζὶ τὸ 1943 δολοφόνησαν μὲ ἀγριότητα ὅλον τὸν ἄρρενα πληθυσμὸ τῶν Καλαβρύτων ἀπὸ 13 χρονῶν παιδάκια μέχρι 100 χρονῶν γέρους.

Μὰ ἀκόμη σὲ τούτη τὴν πόλι αἰσθάνεται κανεὶς νὰ πνέῃ ἕνας ἀγέρας λεβεντιᾶς. Καθὼς περπατοῦμε συναντᾶμε ἕνα γέρο-πλάτανο μὲ τὴν ἐπιγραφή : «'Ε δ ῶ κ ά τ ω

»ἀπὸ τὴ σκιά μου συναντιῶνταν κι' ἔπαιρναν τὶς ἀποφά-
»σεις στὰ 1821 οἱ τρεῖς γέροι, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Ζαΐ-
»μης κι' ὁ Πετμεζᾶς». Μὲ λίγη φαντασία τοὺς βλέπει κανεὶς τοὺς γέρους αὐτοὺς νὰ σηκώνωνται μὲ τὰ γιαταγάνια τους καὶ νὰ πολεμοῦν μὲ τὰ 600 παλληκάρια γιὰ νὰ πάρουν τὰ Καλάβρυτα.

Μὰ ἂς ἀνέβουμε στὴ Μονὴ τῆς **Ἁγιας Λαύρας** γιὰ νὰ θυμηθοῦμε καὶ νὰ ζήσουμε τὶς μέρες ἐκεῖνες τὶς ἱστορικές. Φτάσαμε στὸ θρυλικὸ Μοναστήρι καὶ μπήκαμε μέσα στὸ παλαιὸ ἐκκλησάκι, ὅπου ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς λειτούργησε στὶς 21 Μαρτίου τὸ πρωΐ. Οἱ καπεταναῖοι καὶ τὰ παλληκάρια ποὺ εἶχαν συναχθῆ ἐκεῖ, γύρω στοὺς ἑξακόσιους, μετάλαβαν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Δεσπότη καὶ γονατιστοὶ εὐχήθηκαν στὴν Παναγιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ λευτερώσουν τὴν Πατρίδα. Κατόπιν ὁ Δεσπότης ξεκρεμάει ἀπὸ τὴν Ὡραία Πύλη **τὸ Λάβαρο** καὶ προχωρεῖ κάτω ἀπὸ τὸ γέρικο πλάτανο τοῦ Μοναστηριοῦ. Τὸ σηκώνει ψηλὰ καὶ ὁρκίζονται ὅλοι σ' αὐτὸ ἢ νὰ πεθάνουν ἢ νὰ λευτερώσουν τὴν Πατρίδα. Μὲ μιᾶς τὰ καριοφίλια ἀνάβουν καὶ τὰ βόλια σχίζουν τὸν ἀέρα. Ἀπὸ κεῖ ἀκάθεκτα τὰ παλληκάρια τρέχουν καὶ πολιορ-

Κάτω ἀπὸ τὸ γέρικο πλάτανο ὅπου ὁ Ἐπίσκοπος Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ὕψωσε τὸ Λάβαρο τῆς Ἐπαναστάσεως.

κοῦν τὰ Καλάβρυτα, σέρνοντας μαζί κι' ἕνα μικρὸ κανόνι τοῦ Μοναστηριοῦ. Πέντε μέρες πολιορκοῦσαν καὶ πολεμοῦσαν τοὺς Τούρκους, ποὺ λυσσασμένοι ἀμύνονταν. Ἀλλὰ στὸ τέλος τοὺς ἀνάγκασαν νὰ παραδοθοῦν στὶς 25 Μαρτίου τοῦ 1821, δηλαδὴ τὴν ἡμέρα τῆς Παναγίας.

Στὸ μουσεῖο τῆς Μονῆς μὲ τὴν εὐγενικὴ καὶ εὐλαβικὴ καθοδήγηση τοῦ Ἡγούμενου προσκυνήσαμε τὰ ἱερὰ κειμήλια τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας. Καὶ κατόπιν στὸν ὑπέροχο σὲ θέα ξενῶνα τοῦ Μοναστηριοῦ, ὁ Ἡγούμενος μὲ τοὺς μοναχοὺς πρόσφεραν τὸ πατροπαράδοτο γλυκὸ «τὴ ροδοζάχαρι» σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἐνθουσιασμοῦ, ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ εὐλαβείας.

Κατόπιν κατεβαίνουμε πάλι μὲ τὸν ὀδοντωτὸ σιδηρόδρομο λουσμένοι στὴν

κολυμβήθρα τοῦ 1821, ὡς ποὺ φτάνουμε στὰ λεωφορεῖα μας, τὰ ὁποῖα μᾶς περιμένουν στὸ Διακοφτό.

***

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

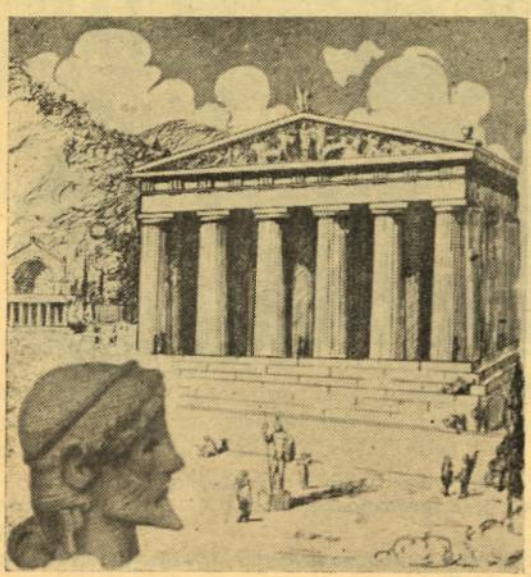
Καὶ τώρα συνεχίζουμε τὸν παραλιακὸ δρόμο πρὸς τὴν Πάτρα. Περνᾶμε τὰ πλούσια χωριὰ τῆς Αἰγιαλείας καὶ φτάνουμε στὸ Αἴγιο, ὅπου ξεφαντώνει τὸ τραγουδάκι: «πές μου τρελλή μου Αἰγιώτισσα...». Μὰ ἡ ὥρα δὲν μᾶς παίρνει νὰ μείνουμε στὴν πόλι καὶ προχωροῦμε πρὸς τὸν Ψαθόπυργο καὶ τὸ Ρίο, ἀπ' ὅπου προβάλλει μπροστά μας ὁ Πατραϊκὸς κόλπος. Καὶ ἀργὰ τὸ βραδάκι φτάνουμε στὴν Πάτρα, τὴν ὁλοζώντανη πρωτεύουσα τῆς Πελοποννήσου.

'Εκεῖ μᾶς ὑποδέχτηκε ὁ φίλτατος 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν κ. Σπῦρος Κουτσουρούμπας, ποὺ εἶχε προβλέψει γιὰ τὴ διανυκτέρευσί μας στὰ ξενοδοχεῖα τῶν Πατρῶν. Αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσουμε τοὺς συναδέλφους ἀστυνομικοὺς τῶν Πατρῶν, ποὺ μᾶς διευκόλυναν καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν ξενοδοχείων ποὺ κατέβαλαν κάθε προσπάθεια νὰ μᾶς περιποιηθοῦν, ἰδιαίτερα δὲ σημειώνουμε τὴν ἐξαίρετη ἐμφάνισι τοῦ ξενοδοχείου «ΜΑΖΕΣΤΙΚ» τὸ ὁποῖο μὲ τὴ διεύθυνσι τοῦ κ. Δ. Βέδρα ἀποτελεῖ κόσμημα πραγματικὸ γιὰ τὴν Πάτρα.

***

ΠΥΡΓΟΣ—ΟΛΥΜΠΙΑ

Πρωΐ-πρωΐ τὴν Κυριακὴ (10-2-1957) ξεκινᾶμε γιὰ τὴν 'Ολυμπία. 'Ακολουθοῦμε τὸν παραλιακὸ δρόμο, περνοῦμε ἀπὸ τὴν 'Αχαΐα, ἀπὸ τοὺς κάμπους τῆς Μανωλάδας καὶ τῆς 'Ηλείας, περνᾶμε τὸν Πηνειὸ ποταμὸ ποὺ ξετυλίγεται σὰν ὁλόχρυση δαντέλα μπροστὰ μας καὶ φτάνουμε στὸν Πύργο. Μὰ δὲν καθόμαστε καθόλου. 'Η 'Ολυμπία μᾶς τραβάει σὰν ἕνας τεράστιος μαγνήτης. 'Ανυπομονοῦμε νὰ φτάσουμε στὸ 'Αρχαῖο αὐτὸ Παγκόσμιο 'Ιερό, στὸν Πανάρχαιο αὐτὸ τόπο ποὺ συμβολίζει τὴν αἰώνια Εἰρήνη καὶ τὸν 'Ελληνισμὸ σ' ὅλη του τὴ δύναμι καὶ τὴν αἴγλη.

'Αναπαράστασι τοῦ Ναοῦ τοῦ 'Ολυμπίου Διὸς στὴν 'Ολυμπία. Κάτω, ἀριστερὰ τὸ χάλκινο κεφάλι τοῦ Διὸς ποὺ βρέθηκε μέσα στὸ Ναό.

"Ετσι φτάνουμε στὴν πανέμορφη κοιλάδα ὅπου βρίσκονται τὰ ἱερὰ τῆς 'Ολυμπίας. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχαν διαλέξει τὸ ἠρεμώτερο καὶ γραφικώτερο τοπίο, δίπλα στὸν παραπόταμο τοῦ 'Αλφειοῦ, τὸν Κλαδέο, γιὰ νὰ χτίσουν τὰ ἱερά τους καὶ νὰ κάνουν τοὺς 'Ολυμπιακοὺς ἀγῶνες, ποὺ μαζὶ μὲ τὶς 'Αμφικτυονίες ἦταν ἡ σπουδαιότερη ἐκδήλωσι τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος ὅλων τῶν 'Ελλήνων.

Στὴν πεδιάδα λοιπὸν αὐτὴ τῆς 'Ολυμπίας βρίσκεται ἕνας ἀπὸ τοὺς ἱερώτερους χώρους τῆς ἀρχαιότητος, τὸ ἄλσος τῆς 'Ολυμπίας, **ἡ "Αλτις,** ὅπως λέγονταν. 'Εκεῖ μέσα στὸν περίβολο τῆς "Αλτεως ἦσαν κτισμένοι ναοί, θησαυροὶ καὶ διάφορα ἄλλα μεγαλόπρεπα κτίρια. Μὰ τὸ σπουδαιότερο ἀπ' ὅλα καὶ τὸ πιὸ μεγαλόπρεπο

οἰκοδόμημα τῆς Ἄλτεως ἦταν ὁ Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Μέσα στὸ ναὸ αὐτό, ποὺ κτιζόταν πολλὰ χρόνια καὶ τελείωσε μὲ τὴν ἐπίβλεψι τοῦ Φειδία, ἦταν στημένο τὸ χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τοῦ Πατέρα τῶν Θεῶν, τοῦ Δία, ποὺ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου. Τὸ βάθρο ὅπου στηριζόταν τὸ ἄγαλμα, ἔργο τοῦ γλύπτη Φειδία, εἶχε τέσσαρα μέτρα ὕψος. Πάνω σ' αὐτὸ ἦταν ὁ θρόνος τοῦ Δία, φτιαγμένος ὅλος ἀπὸ χρυσάφι, ἐλεφαντοκόκκαλο, ἔβενο καὶ στολισμένος μὲ τὰ πιὸ πολύτιμα πετράδια. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Δία ἦταν τόσο μεγάλο, ὥστε ἔλεγαν πὼς ἂν σηκωνόταν ὁ Θεὸς ὄρθιος θὰ τρυποῦσε τὴ στέγη τοῦ ναοῦ.

Ἄλλα οἰκοδομήματα μέσα στὴν Ἄλτι ἦταν ὁ ναὸς τῆς Ἑστίας, ὁ ναὸς τῆς Δήμητρας, τὸ Βουλευτήριο, ὁ Βωμὸς τοῦ Δία, 17 θησαυροὶ ποὺ ἦσαν χτισμένοι στοὺς πρόποδες τοῦ ἱεροῦ λόφου ὁ ὁποῖος λεγόταν Κρόνιο, διάφορες στοὲς καὶ πιὸ πέρα τὸ Στάδιο καὶ ὁ Ἱππόδρομος. Καὶ ἄλλα ὅμως πολλὰ οἰκοδομήματα, καθὼς καὶ πλῆθος ἀγάλματα στόλιζαν τὸν ἱερὸ αὐτὸ χῶρο τῆς Ὀλυμπίας.

Μὰ πολλὲς φορὲς πέρασαν ἀπὸ ἐκεῖ βάρβαροι λαοί, ποὺ ἅρπαξαν καὶ ἔκαψαν τοὺς ναούς. Ἔπειτα ἔγιναν μεγάλοι καταστρεπτικοὶ σεισμοὶ καὶ πυρκαγιὲς καὶ δὲν ἔμεινε τίποτε ὄρθιο. Στὸ τέλος πλημμύρισαν καὶ τὰ ποτάμια, ὁ Ἀλφειὸς καὶ ὁ Κλαδέος καὶ σκέπασαν μὲ τὴ λάσπη ἢ παρέσυραν ὅ,τι εἶχε ἀπομείνει ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο τῆς Ὀλυμπίας. Ὡστόσο στὶς ἀνασκαφὲς ποὺ ἔγιναν στὰ 1875 βρέθηκαν μερικὰ ἀριστουργήματα ποὺ στολίζουν σήμερα τὰ Μουσεῖα μας, καθὼς καὶ ἀρκετὰ ξένα Μουσεῖα, ἰδίως δὲ τὸ Λοῦβρο στὸ Παρίσι.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου Ὀλυμπίας ἀρχαιολόγος κ. Ν. Γιαλούρης ἐνῶ βγαίνουν ἀπὸ τὸ Ἀρχαῖο Ὀλυμπιακὸ Στάδιο.

Ἀνάμεσα στὰ ἀριστουργήματα αὐτὰ φαντάζει ὁ περίφημος Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους, ποὺ τὸν θαυμάσαμε στὸ μουσεῖο τῆς Ὀλυμπίας, ὅπου ὁ ἐξαίρετος Διευθυντὴς αὐτοῦ ἀρχαιολόγος κ. Νικ. Γιαλούρης μᾶς ἐξήγησε μὲ γλαφυρότητα τὴ σημασία τῶν μνημείων τῆς Ἀρχαίας Ὀλυμπίας καὶ ἰδιαίτερα μᾶς τόνισε τὰ σχετικὰ μὲ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες ποὺ γίνονταν κάθε τέσσαρα χρόνια. Ὅταν λοιπὸν ἄρχιζαν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες σταματοῦσαν ὅλοι οἱ πόλεμοι, γίνονταν δηλαδὴ ἀνακωχὴ καὶ πλῆθος κόσμου ἐρχόταν ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος νὰ παρακολουθήσῃ τοὺς ἀγῶνες. Οἱ ἀγῶνες βαστοῦσαν πέντε μέρες καὶ ἐπετρέπετο νὰ τοὺς παρακολουθήσουν μόνον ἄνδρες. Ἐν τούτοις καὶ τότε μιὰ γυναῖκα ἡ Ροδίτισσα Ἀρχόντισσα

Καλλιπάτειρα, ἀδελφὴ καὶ κόρη Ὀλυμπιονικῶν, κατώρθωσε νὰ παρακολουθήσῃ τοὺς ἀγῶνες ντυμένη ἀνδρικά.

Τὴν πρώτη μέρα ἔδιναν οἱ ἀθλητὲς τὸν ὅρκο καὶ πρόσφεραν θυσίες στὸ Δία, κατόπιν ἄρχιζαν οἱ ἀγῶνες ποὺ ἦταν, πάλη, δρόμος, παγκράτιο, ἱπποδρομίες, ἁρματοδρομίες καὶ τὴν τελευταία ἡμέρα ἐγίνετο ἡ στεφάνωσι τῶν νικητῶν μὲ **κότινο**, δηλαδὴ μὲ στεφάνι ἀπὸ ἀγριελιά.

Ἔχασε....τὸ Θεό της καὶ τὸν ζητᾷ μέσα στὰ ἐρείπια τῆς Ὀλυμπίας.

Οἱ σημερινοὶ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἔχουν παγκόσμιο χαρακτῆρα καὶ ἀποτελοῦν ἀναβίωσι τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιάδων. Ἡ ἔναρξη δὲ τῶν σύγχρονων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων γίνεται πανηγυρικὴ μὲ τὴ μεταφορὰ τῆς Ὀλυμπιακῆς φλόγας ἀπὸ τὴν Ἀρχαία Ὀλυμπία στὴν πόλι ὅπου τελοῦνται οἱ ἀγῶνες. Ἡ Ὀλυμπιακὴ λαμπαδηδρομία, στὴν ὁποία λαμβάνουν μέρος ἑκατοντάδες ἀθλητὲς λαμπαδηδρόμοι, καθιερώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ 1936 ποὺ ἔγιναν στὸ Βερολῖνο καὶ ἀποτελεῖ μιὰ θαυμασία τελετή, ἡ ὁποία συμβολίζει τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀδελφώσεως τῶν νέων ὅλου τοῦ κόσμου, ποὺ ἔχει κι' αὐτὸ τὴν πηγή του στὴν Ἑλλάδα, ὅπως κάθε τι τὸ ὑπέροχο ποὺ ἐδημιούργησε ὁ ἄνθρωπος.

Ἔτσι, σὰν βρεθήκαμε στὸν ἱερὸ τοῦτο χῶρο, θυμήθηκα τὸν ὑπέροχο Ὀλυμπιακὸ ὕμνο τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, ποὺ ψάλλει μὲ τὴ λύρα του τὸ ἀθάνατο Ἑλληνικὸ Πνεῦμα, μὲ αὐτοὺς τοὺς στίχους:

Ἀρχαῖο Πνεῦμα ἀθάνατο, ἀγνὲ Πατέρα
τοῦ ὡραίου, τοῦ μεγάλου καὶ τ' ἀληθινοῦ,
κατέβα, φανερώσου κι' ἄστραψε ἐδῶ πέρα,
στὴ δόξα τῆς δικῆς σου γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ.

*

Στὸ δρόμο καὶ στὸ πάλεμα καὶ στὸ λιθάρι,
στῶν εὐγενῶν ἀγώνων λάμψε τὴν ὁρμή,
καὶ μὲ τ' ἀμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
καὶ σιδερένιο πλάσε κι' ἄξιο κορμί.

*

Κάμποι, βουνὰ καὶ πέλαγα φέγγουν μαζί σου,
σὰν ἕνας λευκοπόρφυρος μέγας ναός,
καὶ τρέχει στὸ ναὸ ἐδῶ προσκυνητής σου,
Ἀρχαῖο Πνεῦμα ἀθάνατο, κάθε λαός.

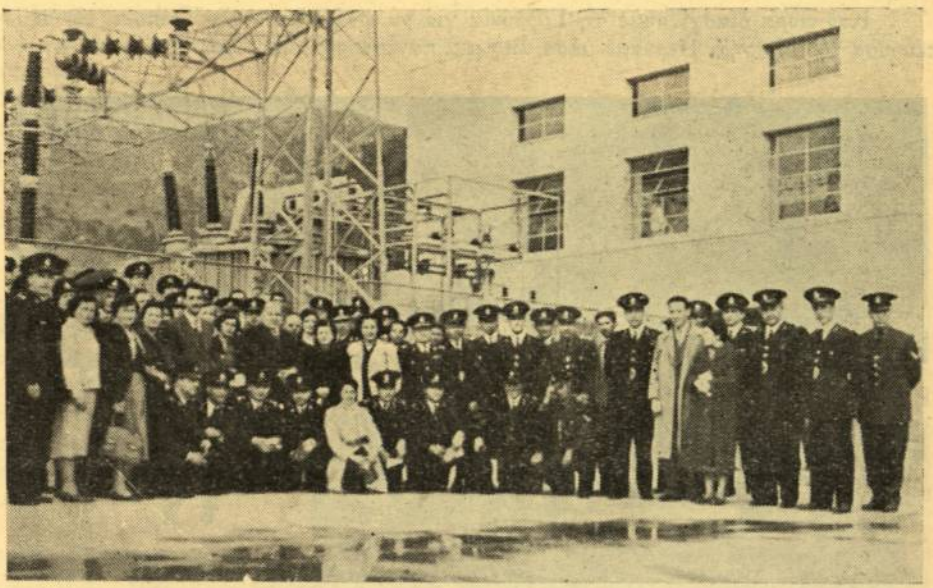
Ἔτσι λοιπὸν λουσμένοι καὶ στὴν Ὀλυμπιακὴ κολυμβήθρα ξεκινᾶμε γιὰ τὴν καρδιὰ τῆς Ἀρκαδίας.

ΑΡΚΑΔΙΑ—ΛΑΔΩΝΑΣ

Εἶναι μέσα στὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς μας νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὰ σύγχρονα ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τοῦ Λάδωνος.

Τὰ λεωφορεῖα σχίζουν τώρα τὶς ὑπέροχες πτυχώσεις τῶν βουνῶν τῆς Ἀρκαδίας. Θαυμάζουμε τὸν Ἐρύμανθο ποταμό, ποὺ μπροστά μας λάμπει σὰν ἕνα ἀπέραντο ἀσημένιο ζωνάρι καὶ ἀμέσως ὕστερα παράλληλα πρὸς αὐτὸν βλέπουμε τὸ Λάδωνα ποταμό. Μέσα στὸ ποτάμι αὐτὸ πνίγηκε κατὰ τὴν Μυθολογία ἡ ἀγνὴ νύμφη Σύριγξ, καθὼς προσπαθοῦσε ν' ἀποφύγῃ τὰς περιπτύξεις τοῦ Πανός. Κι' ὅταν φτάσαμε ψηλὰ στὸ ἐργοστάσιο θαυμάσαμε τὸ τεράστιο αὐτὸ ἔργο, ποὺ ἔδωσε ἄφθονο τὸ ἠλεκτρικὸ φῶς καὶ τὴν ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια στὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τὰ νερὰ ποὺ ἄλλοτε ἔτρεχαν ἐλεύθερα στὴν κοίτη τοῦ Λάδωνα, σχηματίστηκε μὲ τὸ γιγάντιο φράγμα, μιὰ λίμνη, σὲ ὕψος 420 μέτρα πάνω ἀπὸ τὴ θά-

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου Λάδωνος κ. Λ. Κελέκης μὲ τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς δοκίμους τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς μπροστὰ στοὺς μετασχηματιστὰς ὑψηλῆς τάσεως.

λασσα, ποὺ ἔχει 15 χιλιόμετρα μῆκος καὶ 6.000 στρέμματα ἐπιφάνεια. Ἀπὸ ἐκεῖ τρυπήθηκε τὸ βουνὸ σὲ μῆκος 8.750 μέτρα (εἶναι ἡ μεγαλύτερη σήραγγα στὴν Ἑλλάδα) καὶ σὲ διάμετρο 3,90 μέτρα.

Καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ βουνοῦ ὅπου βρισκόμαστε μεῖς προβάλλει ἡ ἔξοδος, κοντὰ στὴν κορυφὴ ἀπ' ὅπου γίνεται ἡ πτῶσι ἀπὸ 421 μέτρα μέσα σ' ἕνα χαλύβδινο σωλῆνα. Στὸ κάτω μέρος ἕνα κομψὸ λευκὸ κτίριο στεγάζει τοὺς δυὸ στροβίλους, ποὺ κινοῦνται πλέον μὲ τὴν πτῶσι τοῦ νεροῦ. 150.000 βόλτ ἠλεκτρισμοῦ δίνει τὸ ἐργοστάσιο αὐτό, ποὺ κινεῖται μόνο μὲ τὸ.....νερό, καὶ ἀφοῦ δώσῃ τὸν ἠλεκτρισμὸ βγαίνει ὕστερα ἥσυχα στὴν κοίτη του, γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν εὐεργετική του δρᾶσι στὴ γεωργία.

Ὁ ἐξαίρετος Διευθυντὴς τοῦ ἐργοστασίου κ. Λεωνίδας Κελέκης, ὁ Ὑποδιευθυντὴς κ. Σπῦρος Γκαζῆς καὶ οἱ μηχανικοὶ κ.κ. Π. Μανωλαράκης καὶ Β. Παπαδανιὴλ

μᾶς ἐξήγησαν εὐγενέστατα καὶ μᾶς ἔδειξαν τὸ ἔργο, ποὺ δὲν χρειάζεται παρὰ μόνον δύο ἀνθρώπους γιὰ νὰ λειτουργῇ.

'Αλλὰ εἴχαμε καὶ μιὰ ἄλλη ἔκπληξι, γιατὶ εἴδαμε ἕνα πολυτελέστατο χωριὸ νὰ ἔχῃ ξεπροβάλει στὸ χῶρο ἐκεῖνο. Ἦταν τὸ χωριὸ τοῦ προσωπικοῦ, μὲ κάτασπρες κομψότατες βίλλες καὶ ἐργατικὲς κατοικίες. Περνῶντας λοιπὸν ἀπὸ τὸ χωριὸ αὐτὸ μᾶς ὡδήγησε ὁ κ. Κελέκης στὴ λέσχη ὅπου μᾶς περίμεναν πλούσια ἀναψυκτικὰ σ' ἕνα ἐγκάρδιο περιβάλλον.

Αἰσθάνομαι ὑποχρέωσι νὰ εὐχαριστήσω τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Δ.Ε.Η. ὅσο καὶ τὸ Διευθυντὴ μὲ ὅλο τὸ προσωπικὸ τοῦ ὑδροηλεκτρικοῦ ἐργοστασίου Λάδωνος, γιὰ τὴν ὑποδοχὴ καὶ ἐξυπηρέτησι τῶν δοκίμων 'Αξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

***

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Καὶ τώρα διασχίζουμε τὴ Γορτυνία γιὰ νὰ φτάσουμε στὴν Τρίπολι, τὴν πρωτεύουσα τοῦ Μωρηᾶ. Περνᾶμε μέσα ἀπὸ μιὰ πανέμορφη φύσι, ὅπου ὑπάρχουν ἄπειροι

Χιονοπόλεμος στὰ βουνὰ τῆς Βυτίνας ('Αρκαδία).

συνδυασμοὶ ἀπὸ τὶς πτυχώσεις τῶν πανύψηλων βουνῶν, ἀπὸ τὰ ἀπέραντα καταπράσινα δάση τῆς ἐλάτης καὶ ἀπὸ τάπητες μὲ ἐναλλαγὲς σὲ ὡραιότατα σχέδια φυσικὰ τοῦ πράσινου τῆς χλόης μὲ τὸ κατάλευκο χιόνι. 'Εκεῖ λοιπὸν ποὺ πλησιάζουμε πρὸς τὴ Βυτίνα σ' ἕνα ὑψόμετρο 1.000 μέτρων καὶ πλέον ξεφαντώνει μπροστά μας ἕνα μαγευτικὸ τοπεῖο. Χιόνι στὴν πλαγιά, ἀνάμεσα σ' ἕνα ἀπέραντο δάσος ἀπὸ ἔλατα. Κι' ὁ οὐρανὸς καταγάλανος μὲ ἥλιο. Δὲν ἀντέχουμε στὸν πειρασμό. Σταματᾶμε καὶ κατεβαίνουμε ν' ἀπολαύσουμε τὸ ὀνειρεμένο τοῦτο κομμάτι τῆς φύσης. Κι' οἱ δόκιμοι, κι' ἐμεῖς οἱ πιὸ μεγάλοι, βρίσκουσε τὴν εὐκαιρία νὰ πετάξουμε μπάλες χιονιοῦ καὶ ν' ἀναπνεύσουμε, ν' ἀναπνεύσουμε ὅσο πιὸ πολὺ μποροῦμε τὸ ἄρωμα καὶ τὸ ὀξυγόνο, τὸν ἀέρα τὸν κατακάθαρο τοῦ 'Ελληνικοῦ βουνοῦ. Κι' ὅταν κανεὶς

κυττάζῃ στὸ βάθος μέσα στὰ κορφοβούνια καὶ δὲν βλέπει τίποτα ἄλλο παρὰ ἔλατο μὲ τὶς περήφανες ὁλόϊσες κορφές του, ἡ φαντασία του τὸν κάνει νὰ νομίζῃ ὅτι ξεπροβάλλουν ἀπὸ ἐκεῖ τὰ παλληκάρια τοῦ 21 μὲ τὴν γιγάντια κορμοστασιά τους καὶ μὲ τὸ ὑπερήφανο ἀρρενωπὸ παράστημα, ἐκεῖνο ποὺ τοὺς ἔκανε νὰ τοὺς θεωρῇ ὅλος ὁ κόσμος ἡμίθεους.

Κι' ὕστερα ἀπὸ τὸ πανηγύρι αὐτὸ στὴ φύσι, φτάνουμε στὴ Βυτίνα μὲ τὰ περίφημα κέδρινα κομψοτεχνήματα. Πρέπει ἐδῶ νὰ τονίσουμε ὅτι οἱ δρόμοι βρίσκονται τώρα σὲ πολὺ καλὴ κατάστασι κι' ἔχουν γίνει πολλὰ ἔργα, ὥστε καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψι αὐτὴ τὸ ταξίδι μας εἶναι ἄνετο καὶ ἀσφαλές.

Τώρα κατεβαίνουμε στὴν Τρίπολι. Περνοῦμε ἀπὸ τὸ Λεβίδι καὶ ἀπὸ κεῖ φτάνουμε στὸν κάμπο τῆς Μαντινείας. Ἡ θύμησί μας φτάνει στὴν ἀρχαία μάχη «**τὴν ἐν Μαντινείᾳ**», ὅπου ὁ 'Επαμεινώνδας, ὁ μεγάλος αὐτὸς πολιτικὸς καὶ στρατηγὸς τῶν Θηβῶν, «**ὁ μέγιστος τῆς Ἑλλάδος ἀνήρ**», ὅπως τὸν ὠνόμασε ὁ Κικέρων, ἔδωσε τὴν τελευταία μάχη πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς κατενίκησε γιὰ δεύτερη φορά, μὰ πληγώθηκε κι' ἀποτραβηγμένος στὸ λόφο Μύτικα, τὸν ὁποῖον εἴδαμε στὸ πέρασμά μας, ξεψύχησε γελαστὸς γιατὶ εἶχε καὶ πάλι σωθῇ ἡ πατρίδα του.

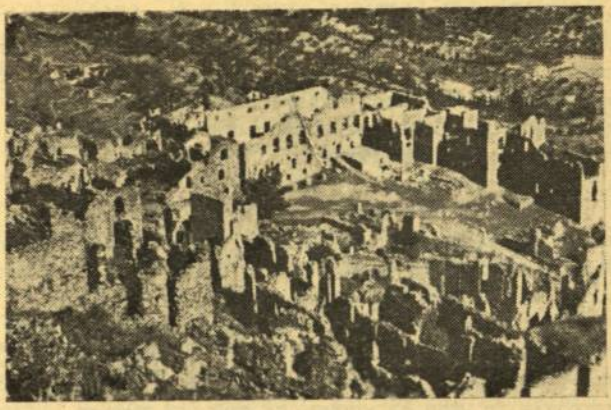
'Αλλὰ φτάσαμε κι' ὅλας στὴν Τρίπολι. Περνᾶμε ἀπὸ τὸ πανέμορφο δάσος τοῦ "Αη—Γιώργη μὲ τὰ ἐλάφια καὶ τὰ ὡραῖα παγώνια καὶ κατόπιν μένουμε μιὰ ὥρα στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ πόλι, τὴν κομψὴ πρωτεύουσα τοῦ Μωρηᾶ.

***

ΣΠΑΡΤΗ—ΜΥΣΤΡΑΣ

Ταξιδέψαμε νύχτα πρὸς τὴ Σπάρτη. Μιὰ διαδρομὴ μ' ἕνα ἀτέλειωτο ζίγκ-ζάγκ. Δυὸ ὧρες βάσταξε τὸ ταξίδι μας αὐτὸ μὲ φεγγαρόλουστο οὐρανὸ καὶ μὲ φόντο στὸ βάθος τὸν Ταΰγετο, κατάλευκο ἀπὸ τὸ χιόνι.

Στὴ Σπάρτη διανυκτερεύσαμε καὶ τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας ἕτοιμοι καὶ φρέσκοι μπαίνουμε στὰ λεωφορεῖα καὶ ταξιδεύουμε γιὰ τὸ Μυστρᾶ. "Οταν ἀντικρύζουμε τὴ νεκρὴ πολιτεία τῶν Παλαιολόγων, αἰσθήματα εὐλαβείας μᾶς καταλαμβάνουν. Περνᾶμε σιωπηλοὶ τοὺς δρόμους ποὺ πάτησε ὁ τελευταῖος αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου, βλέπουμε τὸ παλάτι του καὶ τὰ ἀρχοντικὰ τῶν ἡγεμόνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μὲ τὶς Μαρκησίες νὰ φαντάζουν στὶς βεράντες καὶ νὰ ρεμβάζουν κυττῶντας τὴν κοιλάδα ποὺ μὲ χιλιάδες χρώματα σὰν πολύτιμο χαλὶ ἁπλώνεται μπροστά τους καὶ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους.

Μυστρᾶς : 'Ανάκτορα Παλαιολόγων.

"Υστερα προσκυνᾶμε στὴ Μητρόπολι καὶ κατόπιν προχωροῦμε ὡς ποὺ φτάνουμε **στὴν Παντάνασσα**. Εἶναι ἕνα κομψοτέχνημα. 'Εκεῖ μᾶς ὑποδέχονται στὸν ξενῶνα ἡ ἡγουμένη καὶ οἱ καλόγριες προσφέροντας λικὲρ καὶ κονιὰκ καὶ κατόπιν μπαίνουμε στὴν 'Εκκλησία. Βρισκόμαστε στὴ θέσι ὅπου ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος

ἐστέφθη Αὐτοκράτωρ Κωνσταντινουπόλεως. Βλέπουμε τὸ θρόνο του ξύλινο, σκαλιστό, στρωμένο μὲ τὶς πορφύρες τοῦ αὐτοκράτορα.

Μυστρᾶς: Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Παντάνασσας.

Ἐ!!!! ὅσες χιλιάδες χρόνια κι' ἂν περάσουν ὁ Αὐτοκράτορας αὐτὸς θὰ ζῇ μέσα στὴν Ἐκκλησία τούτη μεγαλόπρεπος, θὰ ζῇ μέσα στὶς ψυχὲς τῶν Ἑλλήνων σὰν σύμβολο τῆς Ἑλληνικῆς Δόξας, τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς αὐτοθυσίας.

.....

Τὸ προσκύνημα τελείωσε. Κατεβαίνουμε τώρα γιὰ νὰ κάνουμε ἐπίσκεψι τοῦ Μουσείου τῆς Σπάρτης, τοῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ της, τῶν ἐρειπίων ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Μενελάου καὶ τῆς πανέμορφης Βασίλισσας τῆς ὡραίας Ἑλένης, γιὰ χάρι τῆς ὁποίας ἔγινε ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος.

***

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐπιστρέφουμε στὴν Τριπολιτσά, ὅπου ἐπισκεφτήκαμε τὸ τελειότερο Νοσοκομεῖο τῆς Ἑλλάδος, τὸ «ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΟΝ». Ἡ εὐγενεστάτη Διευθύντρια κυρία Αἰκατερίνη Παπαοικονόμου μᾶς ὡδήγησε σ' ὅλα τὰ διαμερίσματα, ὅπου ἐθαυμάσαμε τὴν τελειότητα τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Νοσοκομείου αὐτοῦ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Κτισμένο στὸ ψηλότερο μέρος τῆς Τριπολιτσᾶς, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν ὀροσειρὰ τοῦ Μαινάλου παρέχει ἰδεώδεις συνθῆκες γιὰ τοὺς ἀσθενεῖς στρατιωτικοὺς καὶ πολίτες ποὺ νοσηλεύονται ἐκεῖ. Τὸ Νοσοκομεῖο αὐτὸ ἀποτελεῖ μιὰ ἀπόδειξι ἔμπρακτο τῶν αἰσθημάτων τῶν ἀποδήμων Ἀρκάδων, ποὺ δὲν παύουν ποτὲ νὰ θυμοῦνται τὴ γενέτειρα καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα πλούσιο γεῦμα στὸ ἰδιόρρυθμο ὑπόγειο ἑστιατόριο «τὰ Καλάμια» ξεκινήσαμε γιὰ τὴν Ἀθήνα, ὅπου φτάσαμε χαρούμενοι καὶ μὲ πολὺ κέφι τὶς βραδυνὲς ὧρες. Τὸ πανηγύρι τῶν φώτων καὶ τὸ βουΐτὸ τῆς πολυθόρυβης πρωτεύουσας μᾶς θύμησε ὅτι ἡ ὅμορφη ἐκδρομὴ τελείωσε.

Οἱ δόκιμοι καὶ πάλι στὰ θρανία τους, λουσμένοι ὅμως ἀπὸ τὸ ἔκλαμπρο φῶς τῆς ἀρχαιότητας, χρισμένοι μὲ τὸ εὐχέλαιο τῶν Βυζαντινῶν ἁγίων, βαπτισμένοι στὰ ἔνδοξα κατορθώματα τοῦ 1821 καὶ μεμυημένοι στὸ σύγχρονο πολιτισμὸ ποὺ μετέβαλε τὸ νερὸ σὲ κίνησι, σὲ φῶς, σὲ πλοῦτο.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΕΥΓΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΨΥΧΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Νευρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. **Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

3.—Ἐπιστημονικὰ δεδομένα περὶ τῆς κληρονομικότητος τῶν ψυχικῶν νόσων.
4.—Διὰ ποίας ψυχικὰς νόσους προτείνεται εὐγονικὴ προληπτική.

***

3. Ἐπιστημονικὰ δεδομένα περὶ τῆς κληρονομικότητος τῶν ψυχικῶν νόσων.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ψυχιατρικῆς εὐγονικῆς ὡς πρὸς τὰς ψυχικὰς νόσους, ἔχει ὡς προϋπόθεσιν καὶ βάσιν τὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα περὶ τῆς κληρονομικότητος τῶν ψυχικῶν νόσων. Ἐκθέτω δι' ὀλίγων, ποῖαι αἱ γνώσεις ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ ἡ πεῖρα ἡμῶν περὶ κληρονομικότητος αὐτῶν.

Ἐν πρώτοις διὰ τὴν σχιζοφρένειαν, ἥτις εἶναι ἡ συχνοτέρα τῶν ψυχικῶν παθήσεων, γίνεται δεκτὴ ἡ ὕπαρξις σχιζοφρενικοῦ γονιδιοτύπου, ὅστις κληρονομεῖται καὶ δὴ κατὰ ὑπολειπόμενον τρόπον. Ἡ κληρονομικὴ μεταβίβασις ὑπολογίζεται εἰς μικρὸν ποσοστόν, τόσον διὰ τὰς περιπτώσεις ἀνακύψεως ἐκδήλου σχιζοφρενικῆς παθήσεως (16 %), ὅσον καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν—σχιζοειδοῦς χροιᾶς (32 %). Ἐξ ἑτέρου ἡ ἱκανότης ἀναπαραγωγῆς εἰς τοὺς σχιζοφρενικοὺς εἶναι ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐπιληπτικοὺς μεμειωμένη πως. Ἑπομένως ὁ κίνδυνος μεταβιβάσεως τοῦ σχεζοφρενικοῦ γονιδιοτύπου εἶναι μικρός.

Ἀναμφισβήτητος θεωρεῖται ἡ ὕπαρξις κληρονομουμένου γονιδιοτύπου διὰ τὴν μανιακο—καταθλιπτικὴν ψύχωσιν (μανίαν καὶ μελαγχολίαν) μὲ κυριαρχούσας καὶ ὑπολειπομένας μερικὰς καταβολάς. Ἡ πιθανότης νοσήσεως τῶν ἀπογόνων ἐκ μανίας ἢ μελαγχολίας ὑπολογίζεται εἰς 24 %, ἀνακύψεως δὲ ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν τύπου μελαγχολίας ἢ μανίας εἰς 12 %.

Ἡ παράνοια θεωρεῖται ὡς ἔχουσα τὴν αὐτὴν κληρονομικὴν προϋπόθεσιν ὡς ἡ σχιζοφρένεια, θεωρεῖται ἄλλως τε αὕτη ὡς φαινότυπος σχιζοφρενικοῦ γονιδιοτύπου.

Μετὰ βεβαιότητος δυνάμεθα νὰ ὁμιλῶμεν περὶ ἐπιληπτικῆς κληρονομικῆς καταβολῆς εἰς τὴν λεγομένην ἰδιοπαθῆ ἐπιληψίαν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν συμπτωματικήν. Ἂν καὶ νῦν πολλαὶ περιπτώσεις θεωρούμεναι πάλαι ὡς ἰδιοπαθεῖς ἐπιληψίαι, ἀποδεικνύονται διὰ τῶν σημερινῶν ἐπιστημονικῶν μέσων ἐξετάσεως ὡς συμπτωματικαί, ἐν τούτοις, εἰς πολλὰς περιπτώσεις, δύναται νὰ θεωρηθῇ βεβαία ἡ προϋπόθεσις τοῦ κληρονομικοῦ ἐπιληπτικοῦ γονιδιοτύπου. Ἀνάγκη ὅμως ὅπως καθορισθῇ, ἐὰν ἡ ἑκάστοτε περίπτωσις δέον νὰ καταταγῇ εἰς τὴν ἰδιοπαθῆ ἢ τὴν συμπτωματικὴν ἐπιληψίαν. Προκειμένου περὶ βεβαίας ἰδιοπαθοῦς ἐπιληψίας, δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν λῆψιν εὐγονικῶν μέτρων, διότι ἔχει ἀποδειχθῇ στατιστικῶς ἡ συχνὴ ἐμφάνισις εἰς ἀπογόνους ἐπιληπτικῶν ἡ νόσος τῆς ἐπιληψίας καὶ ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν ἐπιληπτικῆς χροιᾶς.

Ὡς πρὸς τὰς ὀλιγοφρενείας, λόγῳ τῆς παθογενετικῆς ποικιλομορφίας αὐτῶν, δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ καθορίσωμεν δι' ὅλας τὰς περιπτώσεις τὴν κληρονομικὴν προϋπόθεσιν. Ὑπάρχουσιν ὅμως μορφαὶ ὀλιγοφρενείας κληρονομούμεναι καὶ μάλιστα εἰς ἀξιόλογον ποσοστὸν συχνότητος.

Ἐλλειπεῖς καὶ ἀσαφεῖς εἶναι αἱ γνώσεις ἡμῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ὑστερίαν καὶ τὴν ψυχονεύρωσιν, δι' ἃς ἡ κληρονομικὴ προδιάθεσις χάνει ὀπωσοῦν τὴν σημασίαν λόγῳ τῆς ἐξαρτήσεως τῆς ἐκδηλώσεως τῶν ἐν λόγῳ παθήσεων ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν ὅρων ζωῆς καὶ περιβάλλοντος. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ψυχοπαθητικὰς ἰδιοσυστασίας καὶ τὰς γενετησίους διαστροφάς.

Διὰ τὴν κληρονομικὴν προϋπόθεσιν τοῦ χρονίου ἀλκοολισμοῦ δὲν γνωρίζομεν σαφές τι. Γεγονὸς πάντως εἶναι, ὅτι ὁ χρόνιος ἀλκοολισμὸς εἶναι συχνότερος εἰς περιπτώσεις ψυχοπαθητικῶν καὶ ἀνωμάλων χαρακτήρων. Διὰ τὰς ἀλκοολικὰς ψυχώσεις φαίνεται ὅτι, ἀναλόγως τοῦ εἴδους αὐτῶν, πρόκειται κληρονομικὴ προδιάθεσις ἐντὸς πλαισίου εἴτε κυκλοθυμικοῦ εἴτε σχιζοφρενικοῦ εἴτε ἐπιληπτικοῦ.

Σχετικῶς πρὸς τὰς τοξικομανίας (μορφινομανίαν, κοκαϊνομανίαν κλπ.), δὲν ἔχει ἀποδειχθῆ θετικόν τι ἀπὸ κληρονομικῆς ἀπόψεως. Οἱ ἐν λόγῳ τοξικομανεῖς εἶναι συνήθως ἀσθενικῆς σωματικῆς κατασκευῆς καὶ ψυχοπαθητικοὶ τύποι, οὐδέποτε δ' ὅμως ἐν ταὐτῷ καὶ ἀλκοολικοί, ὡς καὶ ἀντιστρόφως οἱ ἀλκοολικοὶ δὲν ἐθίζονται ἐν ταὐτῷ εἰς τοξικομανίαν ἄλλου εἴδους.

Λίαν πιθανή, ἀλλ' οὐχὶ ἀποδεδειγμένη, εἶναι ἡ κληρονομικὴ καταβολὴ διὰ τὰς παντὸς εἴδους συμπτωματικὰς ψυχώσεις.

Διὰ τὴν προϊοῦσαν γενικὴν παράλυσιν γίγνεται δεκτὴ προδιαθέτουσα κληρονομικὴ καταβολή, χωρὶς νὰ δύναται νὰ καθορισθῆ ποῦ ἔγκειται ἡ κληρονομικὴ αὕτη προδιάθεσις.

Ἡ Χορεία τοῦ Huntington εἶναι σαφῶς κληρονομικὴ ψυχονευρικὴ πάθησις.

Ἡ ὑβώδης σκλήρυνσις εἶναι ἐπίσης σαφῶς κληρονομική.

Ἡ σκλήρυνσις κατὰ πλάκας δὲν ἐνέχει τὸ γνώρισμα τῆς κληρονομικότητος.

Ἡ κατὰ τὴν οὐραιμίαν καὶ ἐκλαμψίαν, τὴν δηλητηρίασιν διὰ CO_2 παραληρητικὴ εἰκὼν καὶ ἐπιληπτικὴ κρίσις, φαίνεται ὅτι προέρχεται ἐκ κληρονομικῆς καταβολῆς ἐπιληψίας.

Διὰ τὰς ψυχώσεις τῆς γεροντικῆς ἡλικίας (προγεροντικὰς καὶ γεροντικὰς) γνωρίζομεν, ὅτι εἰς ἀμφοτέρας λόγῳ τῶν γενικῶν ἐκ τῆς ἡλικίας μεταβολῶν καὶ ἀλλοιώσεων τοῦ ὀργανισμοῦ, καθίστανται ἐνεργοὶ αἱ ἐπὶ μέρους κληρονομικαὶ καταβολαί, αἵτινες δημιουργοῦν τὴν ψυχικὴν πάθησιν. Ἐν τούτοις διὰ τὴν πάθησιν π.χ. τῆς γεροντικῆς ἀνοίας, δὲν εἶναι βέβαιον ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ οὔ κληρονομικὴ προδιάθεσις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὰς παθήσεις τῶν νόσων τοῦ Pick καὶ Alzheimer.

Ἡ περὶ τῆς κληρονομικότητος ἀρτηριοσκληρυντικῆς ψυχώσεως ἄποψις, ταυτίζεται πρὸς τὴν τῆς ἀρτηριοσκληρύνσεως ἐν γένει ἀντίληψιν. Κατ' αὐτὴν πρόκειται περὶ κληρονομικῆς προδιαθέσεως πρὸς τὴν νόσον ταύτην τῶν ἀγγείων, ἥτις ἐν τῷ προκειμένῳ ἐκδηλοῦται ὡς περιωρισμένη ἀρτηριοσκλήρυνσις τῶν ἀγγείων τοῦ ἐγκεφάλου.

4. Διὰ ποίας ψυχικὰς νόσους προτείνεται εὐγονικὴ προληπτική.

Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω βραχέως διατυπωθέντων προκύπτει ὅτι αἱ γνώσεις ἡμῶν περὶ τῆς κληρονομικότητος τῶν ψυχικῶν παθήσεων εὑρίσκονται ἐν πολλοῖς ἐν τῷ σκότει καὶ εἶναι ἀβέβαιαι. Ὅπου δὲ ἔχομεν γνῶσιν τινά, αὕτη εἶναι οὐχὶ σαφῶς καθωρισμένη.

Ἐξ ὅλων τῶν ψυχικῶν παθήσεων κυρίαρχον θέσιν διὰ τὴν κληρονομικότητα ἔχουν ἡ σχιζοφρένεια, ἡ μανιακο—καταθλιπτικὴ ψύχωσις, ἡ ἐπιληψία καὶ ἡ ὀλιγοφρένεια. Εἰς ταύτας δεχόμεθα τὴν ὕπαρξιν εἰδικοῦ γονιδιοτύπου, ὅστις μεταβιβάζεται κληρονομικῶς. Ὡς δ' ὅμως ἀνωτέρω εἴδομεν, τὸ ποσοστὸν τῆς κληρονομικῆς μεταβιβάσεως τῶν ἐν λόγῳ νόσων δὲν εἶναι μεγάλου βαθμοῦ, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἀνησυχία διὰ τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ. Πάντως προτείνεται εὐγονικὴ προληπτικὴ φροντὶς διὰ τὴν σχιζοφρένειαν, τὴν μανιακο—καταθλιπτικὴν ψύχωσιν, τὴν κληρονομικὴν ὀλιγοφρένειαν, τὴν ἐνδογενῆ ἐπιληψίαν καὶ τὸν βαρὺν χρόνιον ἀλκοολισμόν.

Ὅτι ἡ εὐγονικὴ ἔχει σκοπὸν καὶ ἀποστολὴν οὐδείς, νομίζω, πρέπει νὰ ἀμφισβητῇ. Ἀντιρρήσεις δύνανται νὰ ἐγερθοῦν τόσον ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν ὠφελιμότητος ταύτης, δοθέντος ὅτι, ὡς λέγουσί τινες, γίγνεται αὐτομάτως ὁ αὐτοκαθαρμὸς τῆς φύσεως, ὅσον ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ σκοπιμότητα τῶν μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἡ παντελὴς ἄρνησις τῆς σκοπιμότητος τῆς εὐγονικῆς εἶναι ἀδικαιολόγητος. Ὑπάρχουν ἀναμφιβόλως περιπτώσεις βαρέως πασχόντων,

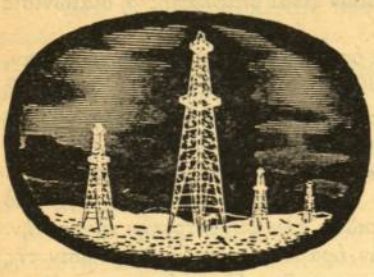
ἀντικοινωνικῶν καὶ διεστραμμένων ἀτόμων, τῶν ὁποίων εἶναι ἐπιβλαβὴς ἡ διαιώνισις δι' ἀπογόνων.

Ὡς πρὸς τὰ ἐφαρμοζόμενα εὐγονικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω ἐμνημονεύθησαν, ταῦτα ὡς εἴδομεν εἶναι γενικῆς φύσεως καὶ ἀκαθόριστα, ὡς ἐκ τούτου ἀνεπαρκῆ καὶ οὐχὶ πάντοτε ἐπιτυχῆ. Αἱ δὲ δυσχέρειαι πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῶν παντοειδεῖς καὶ πολλάκις ἀνυπέρβλητοι. Ἡ σημαντικωτέρα εἶναι, ὅτι δὲν γνωρίζομεν πῶς μέλλει νὰ διαμορφωθῇ εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ἡ κληρονομικότης ἐν τῇ ἐπακολουθούσῃ γενεᾷ. Παράδειγμα ἀνεπαρκοῦς εὐγονικοῦ μέτρου εἶναι τὸ προγαμιαῖον πιστοποιητικόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνίσχυρον νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ κατοχυρώσῃ τὴν ψυχιατρικὴν εὐγονικήν. Ἑπομένως ἡ εὐγονικὴ πολυασχολία ἑνίων εὐγονιστῶν, ὁραματιζομένων βελτίωσιν τῆς ἀνθρωπότητος διὰ εὐγονικῶν μέτρων, κυρίως ἀρνητικῶν (ἀπαγόρευσις γάμου, στείρωσις κλπ.), ἀποτελεῖ ἐπίσης ἀντίστροφον πρὸς τὴν ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαν ὑπερβολὴν ἀρνήσεως τῆς ἀξίας τῆς εὐγονικῆς. Ὡς δ' ἀνωτέρω ἐλέχθη, οὐχὶ τὰ ἀρνητικὰ μέτρα τοὐτέστιν ἡ ἀπαγόρευσις γάμου, ἡ στείρωσις, ἀλλὰ τὰ θετικὰ δηλαδὴ ἡ ἐπιλογὴ τῶν κληρονομικῶς ὑγιῶν εἶναι ἡ ἐν προκειμένῳ ἀρίστη εὐγονικὴ κατεύθυνσις.

Ὅτι δ' ἡ προσπάθεια τῆς εὐγονικῆς δέον νὰ ἀποτελῇ μέλημα τῆς ἰατρικῆς, περὶ τούτου οὐδεὶς λόγος. Ἐν τῇ προσπαθείᾳ δὲ ταύτῃ ἡ φύσις δέον νὰ παραμείνῃ ὁδηγός. Ἡ φύσις δημιουργεῖ καὶ τὸ ἄριστον καὶ τὸ μέσης ἀξίας καὶ τὸ μειονεκτικόν. Ἡ ζωὴ ὑπὸ τὴν συνήθη διαμόρφωσίν της ἐνέχει ὅλας τὰς βιολογικὰς ταύτας ἀξίας. Δὲν εἶναι οὔτε μόνον τὸ ἄριστον οὔτε μόνον τό μειονεκτικόν. Εἶναι κυρίως ὁ μέσος ὅρος μὲ τὸ ἄριστον ἐξ ἑνὸς καὶ τὸ μειονεκτικὸν ἐξ ἑτέρου. Ἡ ὑπόδειξις τῆς ἰσορροπίας ταύτης ὑπὸ τῆς φύσεως, δέον νὰ ἀποτελῇ ὑπόδειξιν καὶ διὰ τὴν εὐγονικήν, διότι, ὡς λέγει ὁ Luxemburger «ἡ δημιουργία τῆς φύσεως βαίνει εἰς πλάτος καὶ εἰς ποικιλομορφίαν. Ἀσκοῦντες ὑγιεινὴν τῆς φυλῆς δι' ἀποκλεισμοῦ, καθαίρομεν ἁπλῶς τὸ ὑπερβολικὸν τοῦ ἀρνητικοῦ, τὸ ὁποῖον παρήγαγε πέραν τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ συνήθους ἕνας πολιτισμὸς ἀπομεμακρυσμένος τῆς φύσεως. Ἀντιπρόσωποι αὐτῆς τῆς πλευρᾶς (τῆς ἀρνητικῆς) θὰ ὑπάρχουν πάντοτε παρὰ τὴν τυχὸν ἔντονον προσπάθειαν ἀποκλεισμοῦ καὶ ἐξαλείψεως αὐτῶν. Ἡ ἰδία φύσις φροντίζει δι' αὐτό, ποιουμένη χρῆσιν τῆς δυνατότητος τῶν μεταβολῶν τῆς κληρονομικῆς καταβολῆς, ἐφ' ὅσον νομίζει ὅτι εἶναι (αὕτη) ἀναγκαία διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ποικιλομορφίας. Ὡσαύτως θὰ δημιουργῇ ἐξ ἰδίων τοὺς ἐξαιρέτους ἀντιπροσώπους τῆς θετικῆς πλευρᾶς, ὡς ἄλλως τε πάντοτε τοὺς ἐδημιούργησεν. Ἡ προσπάθειά μας δέον νὰ συνίσταται εἰς τὴν κατὰ σκόπιμον (συνετὸν) τρόπον βοήθειαν τῆς φύσεως. Μία κοινωνία μεγαλοφυῶν δημιουργικῶν προσωπικοτήτων μὲ ὑψηλὰς διανοίας, ἰσχυρὰς ἰδιοσυγκρασίας καὶ ἀψόγους χαρακτῆρας, θὰ κατεστρέφετο ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς τελειοποιήσεώς της, διότι οὐδεὶς θὰ ὑπῆρχεν ὅστις θὰ ἐπραγματοποίει διὰ κοπιώδους ἐργασίας τὰς δημιουργικὰς ἰδέας καὶ θὰ ἀνελάμβανε τὰς ταπεινὰς ἐργασίας τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς ἐπὶ τῶν ἄνευ ἀξιώσεων ὤμων του. Θὰ συνέβαινεν εἰς τοιαύτην κοινωνίαν, ὅ,τι εἰς τὸν βασιλέα ἐκεῖνον τῆς μυθολογίας, ὅστις προωρίσθη νὰ ἀποθάνῃ ἐκ πείνης, διότι πᾶν ὅ,τι ἔψαυε διὰ τῶν χειρῶν του μετεβάλλετο εἰς χρυσόν». Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Luxemburger τοποθετοῦν, νομίζω, εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν τὸ θέμα τῆς εὐγονικῆς.

Οὕτως ἢ ἄλλως ἡ εὐγονικὴ δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον της, ἐπὶ τῇ πίστει ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι θὰ δυνηθῇ πληρέστερον νὰ ἐπιτύχῃ τῶν σκοπῶν της. Σήμερον παριστᾷ μέρος τοῦ συνόλου ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον ἐπιτελεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐναντίον τῶν δεινῶν καὶ κινδύνων, οἱ ὁμοῖοι περιβάλλουν αὐτὸν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς γεννήσεώς του μέχρι τοῦ τέρματος τῆς ζωῆς του. Τὰ δεινὰ ταῦτα προέρχονται ὡς δέχεται ἡ Ἰνδικὴ Θρησκεία καὶ φιλοσοφία: α) ἀπὸ τὴν φύσιν, β) ἀπὸ τὸν ἴδιον ἑαυτόν του, γ) ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους του καὶ δ) ἀπὸ τὴν εἱμαρμένην. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἐν πολλοῖς ἀγὼν ἐναντίον τῆς εἱμαρμένης καὶ πρᾶγμα παράδοξον, ὁ ἀγὼν ἐναντίον τῆς εἱμαρμένης εἶναι πολλάκις νικηφόρος.

Τοιοῦτος ἀγὼν ἐναντίον τῆς εἱμαρμένης εἶναι καὶ ὁ ἀγὼν τῆς εὐγονικῆς.

ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ
— ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ SHELL ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ —

Τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** 'Αστυν. Δ/ντοῦ Α'

Μὲ πρωτοβουλία τῆς SHELL, τῆς γνωστῆς μεγάλης 'Εταιρείας πετρελαιοειδῶν προϊόντων, οἱ δόκιμοι τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν 'Υπαστυνόμων καὶ 'Αρχιφυλάκων τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, καθὼς καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς 'Υποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως 'Αθηνῶν ἐνημερώθησαν κατὰ τρόπον λίαν ἐπαγωγικὸν ἐπὶ τοῦ ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέροντος θέματος τῶν πετρελαίων.

'Ο Τμηματάρχης κ. Κωνσταντῖνος 'Ισαακίδης μὲ μιὰ ἐκλαϊκευμένη διάλεξί του ποὺ δόθηκε στὴν 'Αστυνομικὴ Σχολή, κατώρθωσε νὰ παρουσιάσῃ ἀνάγλυφο τὸ θέμα τῶν πετρελαίων ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους μέχρι σήμερα.

"Ετσι μάθαμε ὅτι τὸ πετρέλαιο σὲ φυσικὴ κατάστασι ἦταν γνωστὸ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ὅτι τὸ ὑγρὸν πῦρ τῶν 'Ελλήνων εἶχε βάσι τὰ ὑπολείμματα τοῦ πετρελαίου καὶ ὅτι μόλις στὰ 1850 ἔγινε ὁ διαχωρισμὸς τῶν διαφόρων εἰδῶν ποὺ ὑπάρχουν μέσα στὸ φυσικὸ πετρέλαιο, δηλαδὴ τῆς παραφίνης, τοῦ φωτιστικοῦ πετρελαίου, τῶν λιπαντικῶν κλπ. Σήμερα ὑπάρχουν 2.000 καὶ πλέον παράγωγα τοῦ πετρελαίου, ἔτσι ποὺ ὁ ἄνθρωπος σὲ κάθε λεπτὸ συναντᾷ καὶ χρησιμοποιεῖ στὴ ζωή του εἴδη ποὺ εἶναι φτιαγμένα μὲ βάσι τὸ πετρέλαιο, ὅπως εἶναι ἡ βενζίνη, ἡ ἄσφαλτος, τὰ νάϋλον, οἱ βακελῖτες κλπ. κλπ.

Στὴ συνέχεια καὶ μὲ παράλληλο προβολὴ κινηματογραφικῶν ταινιῶν τῆς ἰδίας 'Εταιρείας SHELL, διὰ μηχανημάτων ποὺ τὰ ἐχειρίζετο ὁ ὑπάλληλος τῆς 'Εταιρείας κ. Δημητρόπουλος, ἀκούσαμε καὶ εἴδαμε, πῶς ἀπὸ τὰ πτώματα μικροοργανισμῶν τῶν προκατακλυσμιαίων χρόνων ἐδημιουργήθηκαν μέσα στὰ ἔγκατα τῆς γῆς τὰ στρώματα τοῦ πετρελαίου, πῶς τὰ ἀνιχνεύουν καὶ τὰ ἀναζητοῦν μὲ γεωτρήσεις, πῶς τὰ μεταφέρουν ἀπὸ τὶς πετρελαιοπηγές, πῶς τὰ διϋλίζουν στοὺς τεράστιους ἐπιστημονικοὺς πύργους ἀποστάξεως, καὶ πῶς τὰ διαθέτουν στὴν κατανάλωσι ὡς προϊόντα αὐτοτελῆ, ἤτοι ὡς βενζίνην, ὡς φωτιστικὸ πετρέλαιο, ὡς καύσιμο ὑγρὰ ὕλη, ὡς φαρμακευτικὰ προϊόντα καὶ ὡς βιομηχανικὰ προϊόντα σὲ ἄπειρες συνθέσεις.

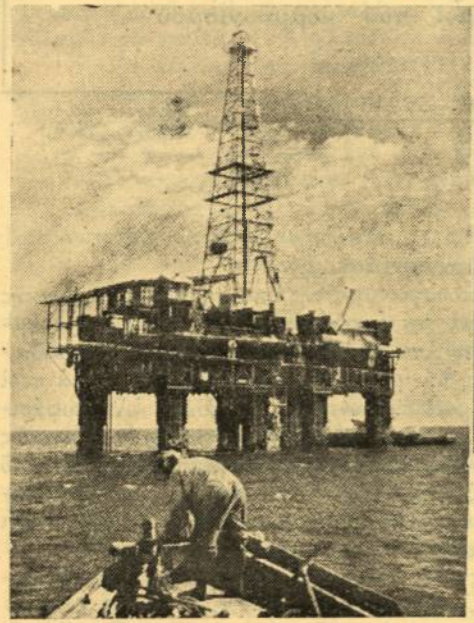
Προκαλοῦν πραγματικὰ κατάπληξι τὰ συγχρονισμένα μέσα ποὺ διαθέτει ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὴν ἀνεύρεσι τοῦ πετρελαίου παντοῦ, ὅπου ἀπὸ τὰ πειράματα καὶ τὶς παρατηρήσεις τῶν γεωλόγων καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων ὑπάρχουν ἐνδείξεις πῶς κρύβεται πετρέλαιο. 'Η ζούγκλα, τὰ βουνά, οἱ ποταμοὶ καὶ ὁ βυθὸς τῆς θάλασσας ἀκόμη τρυπιέται μὲ τεράστια γαιοτρύπανα ποὺ φτάνουν σὲ βάθος 7.500 μέτρων γιὰ νὰ ἔρθῃ στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς τὸ πετρέλαιο.

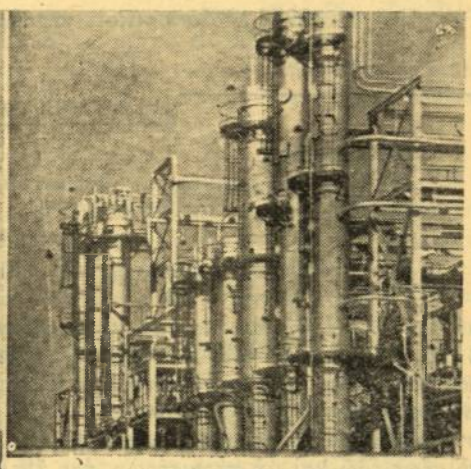
Νησιὰ ὁλόκληρα ἀπὸ μηχανήματα γιὰ νὰ τρυπηθῇ ὁ βυθὸς τῆς θάλασσας στήνονται μέσα στὰ κύματα, ἔτσι ποὺ δίκαια ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνεια. 'Η κατωτέρω εἰκόνα παρουσιάζει ἕνα τέτοιο νησὶ βάρους 1.000 τόννων ποὺ βρίσκεται στὸν Περσικὸ κόλπο, 8 μίλια μακρυὰ ἀπὸ τὴν ξηρὰ καὶ μπορεῖ νὰ κάνῃ γεώτρησι σὲ 2.500 μέτρα κάτω ἀπὸ τὸ βυθὸ τῆς θάλασσας.

—Μετὰ τὴ διάλεξι ἔγινε ἀπὸ τὸ προσωπικὸ καὶ τοὺς δοκίμους τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς ἐπίσκεψις τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς 'Εταιρείας SHELL στὸ Πέραμα, ὅπου ὁ Διευθυντὴς τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς 'Εταιρείας κ. 'Ιωάννης Μαργαρίτης μᾶς ἐξήγησε λεπτομερέστατα πῶς γίνεται ἡ μεταφορὰ μὲ τὰ πλοῖα, πῶς ἐκφορτώ-

νεται, πῶς μεταφέρεται καὶ πῶς ἀποθηκεύονται στὶς τεράστιες δεξαμενὲς τὰ διάφορα εἴδη, δηλαδὴ τὸ ἀκάθαρτο πετρέλαιο (μαζούτ), τὸ φωτιστικὸ πετρέλαιο, ἡ βενζίνη ἀεροπλάνων, ἡ βενζίνη μηχανῶν κλπ.

Μὲ τὴν καθοδήγησι τῶν προϊσταμένων τῶν Τμημάτων ἐπισκεφθήκαμε σὲ ὁμάδες ὅλα τὰ τμήματα τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν τεχνικῶν ἔργων ποὺ γίνονται

Ἀριστερά: Φρέαρ πετρελαίου στὸν Περσικὸ κόλπο.
Δεξιά: Διϋλιστήρια πετρελαίου.

ἀπὸ τὸν ἀρχιμηχανικὸ τῆς Ἑταιρείας κ. Κ. Καβουνίδη. Ἐπληροφορηθήκαμε πὼς κατασκευάζονται ἀπὸ Ἑλληνικὰ χέρια οἱ τεράστιες δεξαμενὲς καὶ τέλος πήγαμε στὸ χημεῖο τῆς Ἑταιρείας. Ἐκεῖ ὁ χημικὸς κ. Γ. Κυριακόπουλος μᾶς ἀνέπτυξε ἐπιστημονικὰ πῶς ἀπὸ τὸ πετρέλαιο γίνεται ἡ παραγωγὴ διαφόρων χρησιμοτάτων στὴ ζωὴ νέων εἰδῶν, ὅπως τὰ ἐντομοκτόνα, τὰ ἀπορυπαντικά, ὁ πυροσβεστικὸς ἀφρὸς καὶ διάφορα ἄλλα γεωργικὰ εἴδη.

Ἐντύπωσιν ἔκαναν τὰ πειράματα μὲ τὰ ἀπορυπαντικά.

Τὸ τέλος τῆς ἐπισκέψεως ἐπεσφράγισεν ἡ ἐπίσκεψις στὴ λέσχη τοῦ προσωπικοῦ ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ διενεμήθησαν λίαν ἐνδιαφέροντα εἰκονογραφημένα φυλλάδια, στὰ ὁποῖα γίνεται ἐμπεριστατωμένη ἀνασκόπησις τῆς βιομηχανίας τῶν πετρελαιοειδῶν.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Η ΟΥΓΓΡΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

—Ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1917 καὶ ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1956, ἱστορικοὶ σταθμοὶ τοῦ κομμουνισμοῦ —

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου
καὶ Κοινωνιολόγου
κ. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΣΤΑΥΡΙΔΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

4.—Ὁ ἐθνικὸς χαρακτὴρ τῆς Ἐπαναστάσεως.
5.—Ἡ δευτέρα πρᾶξις τοῦ δράματος.

***

4. Ὁ ἐθνικὸς χαρακτὴρ τῆς Ἐπαναστάσεως

Ὁ Ἴμρε Νάγκυ, ἀναδειχθεὶς πρωθυπουργὸς ὑπὸ τῆς ἐπαναστατημένης λαϊκῆς μάζας δὲν ἐτάχθη ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς διὰ νὰ τὴν κατευθύνῃ, ἀλλ' ἐπεχείρησε σ υ μ β ι β α σ μ ο ὺ ς μὲ τοὺς Ρώσους! Ἐπιέζετο ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐδέχετο ἀλληλοδιαδόχως ἓν πρὸς ἓν τὰ αἰτήματα αὐτῆς, ὄχι μόνον τὰ ἀντισταλινικὰ καὶ τὰ περὶ ἐκδημοκρατήσεως τοῦ καθεστῶτος, ἀλλὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ καὶ ἄλλα. Ἀναποφάσιστος, δὲν ὡρθοῦτο ἐνώπιον τῆς μάζης, Contre le courent, διὰ νὰ τονίσῃ ἐπιτακτικῶς τὸ «ἕως ἐδῶ καὶ μὴ περαιτέρω», ἐὰν ἤθελε νὰ κρατήσῃ τὴν ἐπανάστασιν ἐντὸς τοῦ Τιτοϊστικοῦ πλαισίου. Ἢ ἂν ἤθελε καὶ αὐτὸς νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Κομμουνιστικοῦ πλαισίου νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπαναστάσεως καὶ νὰ ὑψώσῃ τὸ ἀνάστημά του ἔναντι τῶν Ρώσων, συνταυτίζων τὴν τύχην του μὲ τὴν ἐπανάστασιν!

Ἔτσι θὰ ἔκαμνε κ ά θ ε ἡ γ έ τ η ς ἀ λ η θ ι ν ό ς. Αὐτὸς ἔπρεπε νὰ ἀποφασίσῃ μέχρι ποίου σημείου θὰ προχωρήσῃ.

Ἀντιθέτως προσεπάθει νὰ συμβιβάσῃ τὰ ἀσυμβίβαστα, ἤρχισε τὰ παζαρεύματα καὶ παρεκάλει τοὺς Ρώσους νὰ δεχθοῦν τὰ αἰτήματα τῶν Ἐπαναστατῶν καὶ τοὺς ἐπαναστάτας νὰ δεχθοῦν τὰς ἀξιώσεις τῶν Ρώσων! Ἔλαβε θέσιν μ ε σ ο λ α β η τ ο ῦ, ὄ χ ι ἡ γ έ τ ο υ! Ὁ ρόλος αὐτὸς ὑπῆρξεν καταστρεπτικὸς τῆς ἐπαναστάσεως, διότι ἡ παρουσία του ἠμπόδισεν ἐνδεχομένως καὶ τὴν ἀνάδειξιν ἄλλης οὐσιαστικῆς καὶ ἱκανῆς ἡγεσίας αὐτῆς. Ἡ ἐπανάστασις ἐκρεμάσθηκε ἀπὸ τὸν Νάγκυ καὶ αὐτὸς ἐφάνη ἀ ν ά ξ ι ο ς αὐτῆς. Καὶ ἐφ' ὅσον οὐδεὶς κατηύθυνεν τὸν λαόν, οὗτος ἠκολούθησε τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ψυχῆς του! Ἡ μᾶζα δὲν βουλεύεται, κινεῖται ὑποσυνειδήτως, ἐνστικτωδῶς, Par intuition (ὅταν δὲν κατευθύνεται ἀπὸ ἡγεσίαν) ἢ παρασύρεται ἀπὸ δημαγωγούς. Καὶ ἡ ψυχή της ἦτο ἐ θ ν ι κ ι σ τ ι κ ή. Ἀπογοητευθεῖσα ἀπὸ τὸν Νάγκυ, πῆρε στὸ στόμα της τὸ ὄνομα ἑνὸς νεκροῦ, τὸ ὄνομα τοῦ ἐθνικοῦ ἥρωος τῆς Οὐγγαρίας, τοῦ δημοδιδασκάλου Κοσσούθ, ἔμβλημα τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν του, ἔτρεξε στὸν ἀνδριάντα του καὶ ὠρκίσθη εἰς τὸ ὄνομά του νὰ ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Οὐγγρικοῦ Ἔθνους πλέον! Ἀλλ' ὁ Κοσσοὺθ ἦτο ἄψυχος ἀνδριάς. Ἐνέπνεε μὲν τοὺς ἐπαναστάτας, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ κατευθύνῃ τὸν ἀγῶνα των. Τοπικοὶ ἡγέται κατηύθυνον κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, σύμφωνα μὲ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς στιγμῆς, τὰς διαφόρους ἑστίας τῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ ἀδιαμφισβήτητον γεγονός, ὅτι ἡ Οὐγγρικὴ ἐπανάστασις δ ὲ ν ε ἶ χ ε ν ἡ γ ε σ ί α ν, ἀποτελεῖ συντριπτικὸν ἐπιχείρημα κατὰ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ Κρεμλίνου περὶ «ἀντικομμουνιστικῶν ἀντιδραστικῶν στοιχείων», ἅτινα τάχα ὑπεκίνησαν αὐτήν. Ἐὰν ὑπῆρχε σ υ ν ω μ ο σ ί α τοιούτων στοιχείων κατὰ τοῦ Κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος θὰ ὑπῆρχεν καὶ ἡγεσία τῆς Ἐπαναστάσεως, ἔστω ἐκ τῶν παλαιῶν πολιτικῶν ἢ ὁπαδῶν τοῦ Ναυάρχου Χόρτυ, θὰ ὑπῆρχεν ἐ π α ν α σ τ α τ ι-

κὸν ἐπιτελεῖον, στρατηγικὸν σχέδιον τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐπὶ πλέον κάποια βοήθεια ἔξωθεν τοῦ παραπετάσματος, τὴν ὁποίαν θὰ ἐξησφάλιζεν κατὰ ἕνα τρόπον ἡ τοιαύτη ἡγεσία. Διότι εἶναι βέβαιον, ὅτι οὐδεμία ἀπολύτως βοήθεια ἐδόθη εἰς τὴν Οὐγγρικὴν ἐπανάστασιν ἐκ τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου, εἴτε διότι οὗτος αἰφνιδιάσθη ἐξ αὐτῆς καὶ δὲν ἦτο παρεσκευασμένος διὰ νὰ παράσχῃ τὴν βοήθειαν ταύτην, εἴτε διότι δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν παράσχῃ διὰ νὰ μὴ προκαλέσῃ ἐνδεχομένως γενικωτέραν σύρραξιν, εἴτε διότι ἐχάλασαν τὰ πάντα οἱ Ἀγγλογάλλοι ἐπεμβάντες εἰς τὸ Σουέζ!

Καὶ ἡ ἐπανάστασις ἐξελθοῦσα πλέον τοῦ Κομμουνιστικοῦ πλαισίου ἐγκατέλειψε τὰ ἀντισταλινικὰ καὶ Δημοκρατικὰ συνθήματα καὶ υἱοθέτησε ἐθνικιστικά, ἀντιρωσικά, ἀντικομμουνιστικά.

—Νὰ φύγουν οἱ Ρῶσοι ἀπὸ τὴν Οὐγγαρίαν.

—Νὰ κηρυχθῇ οὐδετέρα χώρα ἡ Οὐγγαρία!

—Ἐκλογὰς μὲ πολλὰ κόμματα (φυσικὰ καὶ τὰ ἐθνικιστικὰ καὶ ὄχι μόνον τὸ Κομμουνιστικόν), ὅπερ ἐσήμαινεν, ὅτι θὰ ἐψηφίζοντο τὰ ἐθνικιστικά. Καὶ ἐν τέλει! S.O.S. πρὸς τοὺς Δυτικούς, πρὸς τὸν Ο.Η.Ε.!

Οἱ Ρῶσοι ἔχαναν τὴν Οὐγγαρίαν. Αὕτη ἤθελε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ παραπετάσματος! Οἱ Οὔγγροι ἐν τῷ συνόλῳ των «ἐξέλεγον τὴν ἐλευθερίαν», ὅπως ὁ Κραφτσέντο ἐγκαταλείποντας τὸν «Κομμουνιστικὸν παράδεισον»!

Ἀλλ' οἱ Ρῶσοι Κομμουνισταὶ δὲν ἤθελον νὰ χάσουν τὴν Οὐγγρικὴν πεδιάδα, τὴν Οὐγγαρίαν, ὡς στρατηγικὴν θέσιν, τὸν ἔλεγχον τοῦ μέσου ροῦ τοῦ Δουνάβεως, καὶ πρὸ παντὸς δὲν ἤθελον νὰ ἀρχίσῃ τὸ ξέφτισμα τοῦ παραπετάσματος, διότι τὸ παράδειγμα τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ θὰ ἠκολούθουν ἀσφαλῶς καὶ οἱ ἄλλοι δορυφόροι λαοί, ἀλλὰ πιθανώτατα ἐν συνεχείᾳ καὶ αὐτὸς ὁ Ρωσικός! Καὶ διετάχθησαν τὰ τάνκς νὰ ἐρυθροβάψουν καὶ πάλιν τὴν ἀποχρωματισθεῖσαν ἐκ τῆς Κομμουνιστικῆς ἐρυθρότητός της Οὐγγαρίαν, μὲ τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ της τὴν φορὰν ταύτην! Ἀλλὰ τὸ χυνόμενον αἷμα δὲν εἶναι χρωστικὴ οὐσία. Εἶναι ἐρυθρόν, ἐφ',ὅσον χύνεται. Ἔπειτα μαυρίζει. Καὶ ἐμαύρισε οὕτω τὰς ψυχὰς τῶν Οὐγγρων, τὸ δὲ μαῦρον αὐτὸ χρῶμα σκοτίζει σήμερον καὶ τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν ὑπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν πέλμα λαῶν, καὶ ἀκόμη πολλῶν...Κομμουνιστῶν!

Πιθανὸν ἡ Οὐγγρικὴ ἐπανάστασις νὰ ἐπνίγη εἰς τὸ αἷμα. Ἐν τοσούτῳ δὲν παραδεχόμεθα, ὅτι τὸ ἐκτελεσθὲν πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀμμάτων τῆς ἀνθρωπότητος Οὐγγρικὸν δρᾶμα ἔληξεν. Ἡ ἐρυθρὰ αἱματοβαφὴς αὐλαία ἔπεσεν ἐπὶ μιᾶς πράξεως. Ἔπεται συνέχεια. Κατεκτήθη ἀπὸ τοὺς Ρώσους Κομμουνιστὰς τὸ Οὐγγρικὸν ἔδαφος. Ἀλλ' ὁ Κομμουνισμὸς γνωρίζει, ὅτι ἡ κατάκτησις ἐδαφῶν δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ κατακτηθῇ διὰ λογαριασμόν του μία χώρα. Ἀπαιτεῖται καὶ ἡ κατάκτησις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ τῆς ἐδαφικῶς κατακτηθείσης χώρας. Ὁ δὲ Κομμουνισμὸς κατέλαβε μὲν τὴν Οὐγγαρίαν, ἔχασεν ὅμως τὴν ψυχὴν καὶ αὐτῶν τῶν ὀλίγων Οὐγγρων Κομμουνιστῶν, πλεῖστοι τῶν ὁποίων καὶ ἐπολέμησαν εἰς τὰ ὀδοφράγματα τῆς ἐπαναστάσεως, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ στρατιῶται τοῦ τέως Οὐγγρικοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν των! Ἔχασε ἀκόμη καὶ τὰς ψυχὰς χιλιάδων Κομμουνιστῶν, τόσον ἐντὸς τοῦ παραπετάσματος, ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ. Σήμερα Κομμουνιστὴς δὲν δύναται νὰ εἶναι κανεὶς τίμιος ἄνθρωπος, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι τυχοδιώκτης συνδέων προσωπικὰ αὐτοῦ συμφέροντα μὲ τὸν Κομμουνισμόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς προσποιεῖται ὅτι εἶναι Κομμουνιστής, μὴ πιστεύων κατ' οὐσίαν εἰς τίποτε!

5. Ἡ δευτέρα πρᾶξις τοῦ δράματος

Εἰσήλθομεν ἤδη εἰς τὴν δευτέραν πρᾶξιν τοῦ δράματος. Ἡ Κυβέρνησις Καντάρ, Κυβέρνησις ὑποχείριος τῶν Ρώσων, θὰ ἀκολουθήσῃ ἀσφαλῶς τὴν διττὴν γνω-

στὴν Κομμουνιστικὴν πολιτικήν. Ὑποχωρήσεις ἀνώδυνοι, ὑποσχέσεις μόνον σοβαρῶν ὑποχωρήσεων, μειδιάματα, ὑποκρισίαι, ἠθοποιΐα, θεαματικαὶ χειρονομίαι καὶ προπαγάνδα, ὅσον ἀφορᾷ τὰς μάζας. Πολιτικὴ κατευνασμοῦ, εἰρηνεύσεως, θὰ ἐλέγομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ψυχία οἰκονομικῶν παροχῶν. Δαψιλεῖς παροχαὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς λαϊκῆς μάζης, ἐὰν δεχθῶσιν νὰ γίνουν ὄργανα τῆς Κομμουνιστικῆς πολιτικῆς ἐν Οὐγγαρίᾳ.

Ἐκκαθαρίσεις, πλήγματα ἀνηλεῆ κατὰ τῶν δυσηνίων ἡγετῶν τῆς μάζης ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰ πρόσωπα. Ἤδη διετάχθη ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τέως Ἐρυθροῦ Οὐγγρικοῦ Στρατοῦ, ποὺ ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἐπαναστατήσαντος λαοῦ! Τὸ ἴδιον θὰ γίνῃ μὲ τοὺς ἡγέτας τῶν Οὐγγρικῶν Ἐργατικῶν συνδικάτων. Ἐκτοπισμοὶ νεολαίας ἔχουν γίνει ἤδη καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀκολουθήσουν νέα καραβάνια διὰ Σιβηρίαν, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐκεῖ ἀποθνησκόντων σκλάβων τῆς δουλειᾶς εἰς τὰ ὀρυχεῖα καὶ μεταλλεῖα. Ταῦτα παρὰ τὴν δοθεῖσαν ἤδη πρὸς κατευνασμὸν τῆς λαϊκῆς μάζης ὑπόσχεσιν, ὅτι «οὐδεὶς τῶν μετασχόντων τῆς ἐπαναστάσεως θὰ θιγῇ!» Φυσικὰ ἡ ἄσκησις μιᾶς τοιαύτης πολιτικῆς θὰ ἐπηρεασθῇ σοβαρῶς ἀπὸ τὴν εἰς τὸ Κρεμλῖνον ἐπικράτησιν τῶν Σταλινικῶν ἢ Ἀντισταλινικῶν, ἂν καί, ἡμεῖς τοὐλάχιστον παραδεχόμεθα ἤδη, ὅτι ἐπικρατοῦν ἤδη οἱ Σταλινικοί, ἐφ' ὅσον οἱ Στρατιωτικοὶ ἔρριψαν τὸ βάρος των εἰς τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἡ εἰς ταῦτα πάντα ἀντίδρασις τῆς λαϊκῆς μάζης δὲν δύναται νὰ εἶναι σοβαρά, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ Οὐγγαρία κεῖται εἰς ἐρείπια, ἡ πεῖνα μαστίζει τὸν λαόν, αἱ μᾶζαι εἶναι ἐξηθλιωμέναι καὶ ἕκαστος θὰ ἐπιδοθῇ κατ' ἀνάγκην, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ περισυλλογὴν πρὸς ἐπιβίωσιν.

Ἐὰν ἄλλα γεγονότα, εἴτε ἐντὸς τοῦ παραπετάσματος, εἴτε ἐκτὸς αὐτοῦ, πάντως ἐξωουγγρικά, δὲν ἐπηρεάσουν τὴν ἐν Οὐγγαρίᾳ κατάστασιν, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι τὸ μαρτύριον τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ θὰ συνεχισθῇ ἐπὶ μίαν ἀκαθόριστον περίοδον χρόνου, διότι ἀσφαλῶς δὲν πρέπει νὰ ἀναμένωμεν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος ἐκ τῆς γενομένης εἰς τὸν Ο.Η.Ε. προσφυγῆς τοῦ Ἴμρε Νάγκυ, ὡς Πρωθυπουργοῦ! Οὔτε ἡ Οὐγγαρία εἶναι Σουέζ, οὔτε ἡ Ρωσία Ἀγγλογαλλία, οὔτε τὸ «Φόρρεσταλ» καὶ τὸ «Μισοῦρι» δύνανται νὰ πλεύσουν εἰς τὸν Δούναβιν, οὔτε ἡ διαμάχη τῶν δύο κόσμων δύναται νὰ μετατεθῇ ἀμέσως εἰς τὴν καρδιὰν τῆς Εὐρώπης, ἄνευ γενικῆς συρράξεως. Οἱ δὲ μεγάλοι ἰθύνοντες τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου θὰ μείνουν κατ' ἀνάγκην ἀπαθεῖς θεαταὶ τραγικῶν γεγονότων, πρὸς πρόληψιν τραγικωτέρων!

(Συνεχίζεται)

Ρυθμός στην κυκλοφορία όχημάτων & ώθεζων

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

Εἶναι φυσικὸν κάθε ἐξέλιξις νὰ δημιουργῇ προβλήματα. Καὶ βασικὸ προσόν, στὴ Διοίκηση ἑνὸς τόπου καὶ στὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, εἶναι νὰ προβλέπῃ τὰ προβλήματα ποὺ δημιουργοῦνται ἀπὸ τὶς διάφορες ἐξελίξεις καὶ νὰ προσαρμόζῃ πρὸς αὐτὲς τὶς γενικὲς καὶ εἰδικὲς συνθῆκες τῆς ζωῆς.

Δὲν πρέπει ν' ἀφήνουμε ποτὲ νὰ φτάνουν τὰ διάφορα προβλήματα ποὺ ἡ ἐξέλιξι παρουσιάζει, σὲ ὀξύτητα καὶ τότε νὰ προσπαθοῦμε νὰ τ' ἀντιμετωπίσουμε σπασμωδικά, γιατὶ τ' ἀποτελέσματα δὲν μποροῦν νὰ εἶναι πλήρη καὶ ἀπολύτως θετικά.

Κάτι παρόμοιο συνέβη μὲ τὴν τεράστια ἐξέλιξι τῶν μέσων συγκοινωνίας, τῆς κυκλοφορίας δηλαδὴ τῶν ὀχημάτων.

Ὁ πρωτόγονος τροχὸς τῆς βοϊδάμαξας (τοῦ ἁραμπᾶ) ἔγινε γρήγορα ἀκτινωτὸς τροχός, ἔγινε καουτσούκ καὶ τὰ τετράποδα ἄλογα ἔγιναν ἀστραπιαίως μηχανές, μοτέρ, ποὺ ἡ δύναμί τους μετριέται μὲ τὴν πολλαπλασία δύναμι τῶν ἀλόγων, μὰ ἡ ταχύτης των ξεπερνᾷ τὰ ὅρια ποὺ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ κανείς.

Ἔτσι στὴν τελευταία 25ετία δημιουργεῖται σ' ὅλα τὰ κράτη κυκλοφοριακὸ πρόβλημα μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα.

«Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ», μᾶς ἔλεγαν οἱ σοφοὶ τῆς ἀρχαιότητος, ἀλλὰ στὴν ἐποχή μας πρέπει νὰ λέμε ὅτι καὶ «οὐδὲν καλὸν ἀμιγὲς κακοῦ».

Ἐξουδετερώσαμε βέβαια τὶς ἀποστάσεις, κατακτήσαμε καὶ ἐδαμάσαμε μὲ τὸ αὐτοκίνητο καὶ τὰ ἄλλα μεταφορικὰ μέσα τὴ γῆ καὶ τὴν οὐρανὸ ἀκόμα, ἀλλὰ δημιουργήσαμε καὶ χιλιάδες ἀναπήρους καὶ ἑκατοντάδες τάφους, ἀπὸ τὰ θύματα τῶν τροχῶν. Αὐτὸ εἶναι τὸ τραγικὸ ἀλλὰ καὶ τρομερὸ πρόβλημα ποὺ ἀνέκυψε ἀπὸ τὴν τεράστια καὶ ἀλματώδη ἀνάπτυξι τοῦ αὐτοκινήτου. Καὶ ὅσο πιὸ γρήγορα ἀντιμετωπίσθη τὸ πρόβλημα αὐτό, τόσο πιὸ λίγες ὑπῆρξαν οἱ θυσίες στὸ Μολὼχ τῶν τροχῶν.

Οἱ τροχονόμοι ἔχουν ἀδιάβροχο γιὰ τὸ χειμῶνα. Ἡ μπόρα ὅμως ξέσπασε ξαφνικὰ καὶ μία εὐγενικὴ κυρία προσφέρει τὴν ὀμπρέλλα της στὸν δημοφιλέστατο τροχονόμο, γιὰ νὰ προφυλαχθῇ μέχρις ὅτου τοῦ φέρουν οἱ συνάδελφοί του τὸ ἀδιάβροχο.

Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι λοιπόν, νὰ ἐξετάζουμε συνεχῶς τὸ πολύπλευρο αὐτὸ πρόβλημα τῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων καὶ τῶν πεζῶν καὶ νὰ ἐκθέτουμε μὲ εἰλικρί-

νεια καὶ ἀκρίβεια τὴ κατάστασι, ὥστε νὰ μπορέσουμε κάτι καλύτερο νὰ πετύχουμε.

Θ' ἀρχίσω λοιπὸν νὰ ἐξετάζω σὲ μιὰ σειρὰ σχετικῶν μὲ τὴν τροχαία κίνησι ἄρθρων καὶ ἀπὸ ἕνα ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ τὴν κυκλοφορία τῶν ὀχημάτων καὶ πεζῶν καί, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ, νὰ κάμω καὶ λίγο τό... δάσκαλο, ὅπου χρειάζεται.

Τὸ θέμα μου γιὰ σήμερα εἶναι :

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ, ὁ σωφὲρ δηλαδή. Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν αὐτός, ποὺ εἴτε ὡς ἐπαγγελματίας, εἴτε ὡς ἐρασιτέχνης μπαίνει σ' ἕνα αὐτοκίνητο, ξεφεύγει ἀπὸ τὸ κύκλο τῶν ἄλλων θνητῶν, ἀπὸ τὸ κύκλον τῶν πεζῶν. Δηλαδή, γίνεται χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ὁ πτερωτὸς πήγασος τῆς μυθολογίας, στέκει ψηλότερα ἀπὸ τοὺς κοινοὺς διαβάτες, τοὺς κυττάζει πολλὲς φορὲς σὰν κουνούπια, σὰν μυρμήγκια κι' ἂν τύχῃ νὰ πάθῃ καὶ ἀπὸ τὴν ἀσθένεια τοῦ ἰλίγγου τῆς ταχύτητος, τότε γίνεται σίφουνας καὶ ἀλλοίμονο σ' ὅσους βρεθοῦν μπροστά του. Ὁ χ ά ρ ο ς δὲν εἶναι τίποτα μπροστὰ στὸ σωφὲρ ποὺ τρέχει 60, 80, 100 καὶ 120 χιλιόμετρα τὴν ὥρα.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ πετύχουμε, ὥστε ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου νὰ μ έ ν ῃ ἄ ν θ ρ ω π ο ς ὅ τ α ν ὁ δ η γ ῇ τ ὸ α ὐ τ ο κ ί ν η τ ο, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι ἄνθρωπος, ὅταν δὲν βρίσκεται μέσα στὸ αὐτοκίνητο!

Ἂς μὴ μὲ κατηγορήσουν οἱ συνάδελφοί μου ὁδηγοί, γιατὶ κι' ἐγὼ εἶμαι ὁδηγός. Αὐτὰ ποὺ λέγω εἶναι ἀλήθειες καὶ πρέπει, ὅπως εἴπαμε, νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια γιὰ νὰ λύσουμε τὸ πρόβλημα τῆς κυκλοφορίας.

Πρέπει λοιπὸν ἀγαπητοί μου συνάδελφοι ὁδηγοὶ νὰ ὁμολογήσουμε μερικὰ πράγματα γιὰ τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ μὴ φταίμε ἐξ ὁλοκλήρου καὶ μεῖς.

Καὶ πρῶτον : Εἶναι γνωστόν, ὅτι στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχουμε καμμία ἐπίσημη Κρατικὴ Σχολὴ ὁδηγῶν, ὅπου νὰ γίνεται συστηματικὴ ἐκπαίδευσι καὶ ἐξετάσεις ὥστε νὰ ἐξακριβώνεται σὲ κάθε στιγμὴ ἡ ἱκανότητα τῶν ὁδηγῶν καὶ ἡ προσαρμογὴ τους πρὸς τὶς δημιουργούμενες ἐξελίξεις καὶ τὴν πρόοδο τοῦ αὐτοκινήτου.

Αὐτὸ εἶναι μιὰ μεγάλη ἔλλειψι ποὺ ζημιώνει τὴν κυκλοφορία πολύ, γιατὶ οἱ ὁδηγοὶ ἔχοντας ἀτελῆ ἐκπαίδευσι, ὄχι μόνο δὲν συμμορφώνονται πρὸς τὶς ὁδηγίες περὶ κυκλοφορίας, ἀλλὰ καὶ ἀποτελοῦν κίνδυνο γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ γιὰ τοὺς διαβάτες, ἐκτὸς τῆς ἀνωμαλίας ποὺ προκαλοῦν σὲ κάθε περίπτωσι.

Ἐὰν ὑπῆρχε μιὰ τέτοια Σχολή, θὰ ἐξανάγκαζε τοὺς ὁδηγοὺς νὰ μελετοῦν διαρκῶς καὶ νὰ πιστεύουν ὅτι ἡ πλήρης συμμόρφωσί τους πρὸς τὶς διατάξεις καὶ τοὺς κανόνες τῆς κυκλοφορίας, ἐξυπηρετεῖ κατὰ πρῶτο λόγο αὐτοὺς καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ κοινό, γιατὶ ὁ ρυθμὸς στὴν κυκλοφορία τῶν ὀχημάτων συντελεῖ στὴ πρόληψι τῶν δυστυχημάτων, στὴν ἄνετη καὶ ἀσφαλῆ κίνησι ὀχημάτων καὶ πεζῶν καὶ στὴν εὐπρεπῆ καὶ πολιτισμένη ἐμφάνιση τῆς πρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος.

Δεύτερον. Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, στεροῦνται καὶ τῆς στοιχειώδους ἀγωγῆς, ὡς ἄτομα καὶ ὡς ἐπαγγελματίες. Γιαυτὸ ἀκριβῶς ἀκούγονται συχνὰ διάφοροι χαρακτηρισμοὶ βαρύτατοι γιὰ τοὺς ὁδηγούς. Χρειάζεται λοιπὸν μιὰ ἐπίμονη προσπάθεια διαπαιδαγωγήσεως τῶν ὁδηγῶν. Καὶ τοῦτο εἶναι ἔργο τοῦ Σχολείου ὁδηγῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων τῶν αὐτοκινητιστῶν.

Ὑπάρχουν ὁδηγοί, ποὺ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως καὶ ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ εἶναι πρότυπα. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ὁδηγοί, οἱ ὁποῖοι, ἀδιαφορῶντας γιὰ τοὺς πελάτες των, συμπεριφέρονται καὶ χυδαιολογοῦν κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ προκαλοῦν τὴν ἀγανάκτησι τῶν πολιτῶν, πολλὲς φορὲς μάλιστα χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καμμιὰ ἀφορμή.

Σκέφθηκα κάποτε ὅταν ἤμουν Διοικητὴς τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν ν' ἀποθανατίσω μερικοὺς διαλόγους ὁδηγῶν, μὲ εἰδικὴ μαγνητοφώνησι ποὺ θὰ ἐγίνετο χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν οἱ ὁδηγοί. Κατόπιν θὰ καλοῦσα τοὺς ἴδιους

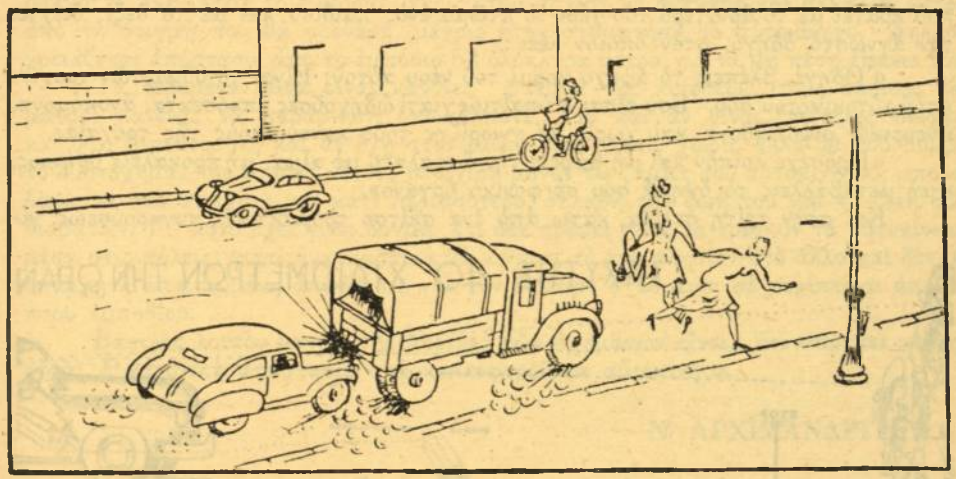
τοὺς ὁδηγούς, παρουσία τῶν συναδέλφων των ν' ἀκούσουν τὴ φωνή τους καὶ τὰ λόγια τους. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐντρέποντο καὶ ἴσως νὰ ἐδιορθώνοντο.

Δὲν εἶναι καθόλου δύσκολο πρᾶγμα νὰ εἶναι κανεὶς εὐγενικός, καλόκαρδος, ἀγαθός, γιατὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εὐγένεια καὶ τὴν καλωσύνη μπορεῖ νὰ τὴν ἐκδηλώσῃ καὶ κεῖνος ποὺ δὲν ξέρει πολλὰ γράμματα καὶ κεῖνος ποὺ ἔζησε στὸ χωριό.

Κανόνες τροχαίας

Τώρα θὰ ἤθελα νὰ θυμήσω στοὺς συναδέλφους μου ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων, μερικοὺς κανόνας τροχαίας, ποὺ φαίνεται ὅτι ἐπειδὴ εἶναι πολὺ ἁπλοῖ δὲν τηροῦνται συχνά, μὲ τραγικὰ πολλὲς φορὲς ἀποτελέσματα.

—Μὴ ξεχνᾶτε λοιπὸν ἀγαπητοὶ συνάδελφοι πὼς ὅταν τρέχετε πολύ, φθάνετε

Συνηθισμένη μορφὴ συγκρούσεως αὐτοκινήτων, λόγῳ μὴ τηρήσεως τῆς κανονικῆς ἀποστάσεως κατὰ τὴν πορείαν των.

ἀργὰ στὸν προορισμό σας, γιατὶ σίγουρα κάτι θὰ πάθετε, ποὺ εὔχομαι νὰ μὴ εἶναι σοβαρό.

— Μὴ προσπαθεῖτε νὰ προσπερνᾶτε, χωρὶς ἀπόλυτη ἀνάγκη, τὸ αὐτοκίνητο ποὺ προπορεύεται, γιατὶ στὶς περιπτώσεις αὐτὲς παραφυλάει ὁ κίνδυνος τῆς συγκρούσεως.

— Νὰ μὴ σταθμεύετε στὶς γωνίες τῶν δρόμων, γιατὶ ἐμποδίζετε τὰ ἄλλα ὀχήματα καὶ ἀποκλείετε τὶς διαβάσεις τῶν πεζῶν.

— Πολλοὶ καπνίζετε ὅταν ὁδηγῆτε. Αὐτὸ εἶναι ἐπικίνδυνο καὶ ἂν εἶσθε ἐπαγγελματίες, δὲν εἶναι εὐγενικὸ γιὰ τοὺς πελάτες σας.

— Στὰ πολυσύχναστα μέρη νὰ ἔχετε ὀρθάνοιχτα τὰ μάτια σας καὶ ἡ προσοχή σας νὰ εἶναι στραμμένη πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα.

—Μὴν ἀνάβετε τοὺς μεγάλους φακοὺς τὴ νύχτα, γιατὶ μπορεῖ νὰ κάμετε ζημιά, τυφλώνοντας τοὺς συναδέλφους σας ποὺ ἔρχονται ἀντίθετα καὶ τοὺς διαβάτες.

— Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι τὸ προηγούμενο αὐτοκίνητο, μπορεῖ νὰ σταθμεύσῃ ἀπότομα ἀπὸ μιὰ δικαιολογημένη ἀφορμή. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει πάντοτε νὰ τηρῆτε τὴ κανονικὴ ἀπόστασι ἀπ' αὐτό, ὥστε νὰ μὴ γίνωνται συγκρούσεις.

— Τέλος σκεφθῆτε τοὺς πεζούς, μέσα στοὺς ὁποίους κυκλοφοροῦν συγγενεῖς, ἴσως καὶ τὰ παιδιά σας. Διευκολύνατέ τους. Ἰδιαίτερα δὲ πρέπει νὰ διευκολύνετε τοὺς ἀναπήρους, τοὺς γέρους καὶ τὰ μικρὰ παιδιά.

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὅταν ὑπηρετοῦσα ὡς Διοικητὴς τῆς Ὑποδ/νσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, ἐπέτυχα τὴν ἐκτύπωσι καὶ τὴν διανομὴ δωρεὰν στοὺς ὁδηγοὺς καὶ τοὺς πεζοὺς ἑνὸς εἰκονογραφημένου λευκώματος ἀπὸ 50 σελίδες μὲ τὸν τίτλο: «**Προστασία τῆς ζωῆς τῶν Πεζῶν καὶ Ἀσφάλεια Κυκλοφορίας Αὐτο-» κινήτων**». Στὸ τμῆμα ποὺ πραγματεύεται τοὺς κανονισμοὺς πορείας, ὡσὰν πρόλογος, ἔχουν διατεθῆ τρεῖς σελίδες μὲ χτυπητὰ παραγγέλματα καὶ εἰκόνες. Στὴν πρώτη σελίδα γράφονται τὰ ἑξῆς :

«Ὁδηγοί, μὴ λησμονεῖτε ὅτι τὰ δυστυχήματα γίνονται συνήθως ἀπό : Ἀ-» προσεξία, ἀνυπομονησία, ριψοκίνδυνη ὁδήγησι, ἄγνοια τῶν κανονισμῶν τῆς τρο-» χαίας καὶ ἔλλειψι ἀρκετῆς πείρας στὴν ὁδήγησι».

Ἀκολουθεῖ δεύτερη σελίδα, μὲ τὸ σκίτσο ἑνὸς ἀστυφύλακος τῆς τροχαίας ποὺ κρατεῖ μὲ τὸ ἀριστερό του χέρι τὸ πτῶμα ἑνὸς παιδιοῦ καὶ μὲ τὸ δεξί, δείχνει τὸν ἄγνωστο ὁδηγό, στὸν ὁποῖον λέει :

«Ὁδηγέ, βλέπεις τὸ ἄψυχο κορμὶ τοῦ νέου αὐτοῦ; Εἶναι τὸ θῦμα τῶν τροχῶν » τοῦ αὐτοκινήτου σου. Ἐσὺ εἶσαι ὁ ὑπαίτιος γιατὶ ὡδήγοῦσες ἀπρόσεκτα, ἀνυπόμονα, » νευρικά, ριψοκίνδυνα καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃς τοὺς κανονισμοὺς τῆς τροχαίας.

«Πρόσεχε λοιπὸν καὶ μὴ βάφεις τὴν ἄσφαλατο μὲ αἷμα, μὴ προκαλεῖς θρήνους, » μὴ μεταβάλλεις τὸ ὄχημά σου σὲ φονικὸ ὄργανο».

Καὶ στὴν τρίτη σελίδα, κάτω ἀπὸ ἕνα σκίτσο τρομακτικῆς συγκρούσεως, γί-

νεται μία ἔντονος ἐπίκλησις στοὺς ὁδηγοὺς μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια :

«Ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων, μὴ διακινδυνεύετε τὴ ζωή σας καὶ τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων. » Τὰ δυστυχήματα μποροῦν ν' ἀποφευχθοῦν. Ὄχι συγκρούσεις, αἵματα καὶ κατα-» στροφές. Οἱ τροχοὶ ἔγιναν γιὰ νὰ διευκολύνουν τὸν ἄνθρωπο καὶ ὄχι νὰ τοῦ ἀφαι-» ροῦν τὴ ζωὴ ἢ νὰ τὸν κάμουν ἀνάπηρο. Ἀπὸ σᾶς τοὺς ὁδηγοὺς ἐξαρτᾶται νὰ στα-» ματήσουν τὰ δυστυχήματα. Ἀκολουθεῖτε λοιπὸν πάντοτε τὶς ὁδηγίες τῆς τροχαίας, » ποὺ εἶναι βγαλμένες ἀπὸ τὴν πεῖρα πολλῶν ἐτῶν».

Ἐπακολουθοῦν πολλὲς σελίδες μὲ σκίτσα καὶ ὁδηγίες σχετικὲς μὲ τοὺς κανονισμοὺς πορείας τῶν ὀχημάτων, μὲ τοὺς ὁποίους καὶ θ' ἀσχοληθοῦμε στὶς ἑπόμενες δημοσιεύσεις μας.

Κρίνω σκόπιμο νὰ ἐπαναλάβω μερικὰ γιὰ τὸ φρενάρισμα τῶν αὐτοκινήτων καὶ τὴν ἀπόστασι ποὺ πρέπει νὰ κρατῇ ἕνα αὐτοκίνητο, ὅταν τρέχῃ πίσω ἀπὸ ἄλλο.

Πάρα πολλὰ δυστυχήματα καὶ πρὸ παντὸς συγκρούσεις, γίνονται ἀπὸ αὐτοκίνητα, ἐπειδὴ οἱ ὁδηγοὶ δὲν γνωρίζουν ὡρισμένα στοιχειώδη πράγματα, ποὺ ἔχουν σχέσι μὲ τὸ φρενάρισμα τῶν αὐτοκινήτων...

Πρέπει λοιπὸν κάθε ὁδηγὸς αὐτοκινήτου νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψι του, ὅτι τὰ φρένα τοῦ αὐτοκινήτου ἔχουν ἀπόλυτο σχέσι μὲ τὴν ταχύτητά του, εἶναι δὲ ἐπιστημονικὰ βεβαιωμένο, ὅτι ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου θὰ ἀντιληφθῇ ἕνα

ἐμπόδιο, μέχρις ὅτου θέσῃ εἰς κίνησιν τὰ φρένα, καὶ ἀκολούθως, μέχρις ὅτου σταματήσει τὸ αὐτοκίνητο, ἀπαιτεῖται ἕνα χρονικὸ διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ αὐτοκίνητο διανύει μιὰ ὡρισμένη ἀπόστασι, ποὺ βρίσκεται σὲ ἀναλογία μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου.

Ἔτσι ἂν τὸ αὐτοκίνητο τρέχῃ μὲ 40 χιλιόμετρα τὴν ὥρα, τότε θὰ διανύσῃ 7 μέτρα, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ὁδηγὸς θ' ἀντιληφθῇ τὸ ἐμπόδιο μέχρις ὅτου ἀρχίσῃ νὰ χρησιμοποιῇ τὰ φρένα του, καὶ ἄλλα $8\,^1/_2$ μέτρα, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ φρενάρῃ καὶ μέχρις ὅτου σταματήσῃ τὸ αὐτοκίνητο. Δηλαδὴ χρειάζεται ἀπόστασις ἀπὸ τὸ ἐμπόδιο τοὐλάχιστον $15\,^1/_2$ μέτρα γιὰ νὰ μὴ πέσῃ ἐπάνω σ' αὐτό, τὸ αὐτοκίνητο ποὺ θὰ τρέχῃ μὲ 40 χιλιόμετρα τὴν ὥρα. Ὅταν ὅμως ἡ ταχύτης τοῦ αὐτοκινήτου εἶναι 80 χιλιόμετρα τὴν ὥρα, τότε θὰ διανύσῃ 14 μέτρα, ἀπὸ τὴ στιγμή, ποὺ ὁ ὁδηγὸς θ' ἀντιληφθῇ τὸ ἐμπόδιο μέχρις ὅτου ἀρχίσῃ νὰ φρενάρῃ καὶ ἄλλα 38 μέτρα ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ φρενάρῃ, μέχρις ὅτου σταματήσῃ τὸ αὐτοκίνητο. Δηλαδὴ χρειάζεται ἀπόστασις ἀπὸ τὸ ἐμπόδιο 52 ὁλόκληρα μέτρα γιὰ νὰ μὴ πέσῃ ἐπάνω του.

Τὰ δεδομένα αὐτὰ εἶναι κανόνες φυσικοὶ τῆς κινήσεως, τοὺς ὁποίους δὲν μπορεῖ κανένας νὰ παραβιάσῃ ὁπωσδήποτε, ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἐπιδέξιος σωφέρ, καὶ ὅση ἐμπιστοσύνη καὶ ἂν ἔχῃ στὸν ἑαυτό του, γιατί, χωρὶς ἄλλο θὰ τοῦ συμβῇ τὸ δυστύχημα, ποὺ μπορεῖ νὰ τοῦ στοιχίσῃ μόνον τὶς ζημίες τοῦ αὐτοκινήτου, μπορεῖ ὅμως νὰ τοῦ στοιχίσῃ καὶ κάτι περισσότερο, δηλαδὴ τὴν ζωή του καὶ τὴ ζωὴ τῶν διαβατῶν. Γι' αὐτὸ ἔχει γίνει δόγμα, ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τρέχουν τὰ αὐτοκίνητα μέσα στὶς πόλεις, γιατὶ ἀναγκαστικὰ θὰ κινῆται τὸ ἕνα πλησίον στὸ ἄλλο καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἀπόστασις γιὰ τὴν ἔγκαιρο στάθμευσι σὲ περίπτωσι ἀπροόπτου ἐμποδίου.

Βασικὸς λοιπὸν κανὼν τῆς πορείας τῶν ὀχημάτων εἶναι, ὅτι «πρέπει νὰ τηρῆται ἡ κανονικὴ ἀπόστασις στὰ κυκλοφοροῦντα αὐτοκίνητα.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟΥΤΑΙ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΙΚΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Τὴν 14ην Μαρτίου θὰ τελεσθοῦν παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν αἰτίων τῶν ὁδικῶν δυστυχημάτων καὶ τοῦ ὀρθοῦ τρόπου κυκλοφορίας πεζῶν καὶ τροχοφόρων.

Ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις ὀργανοῦται ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς «Ἑβδομάδος Τροχαίας» εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Η.Ε.Α.Π. τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, σκοπός της δὲ εἶναι ἡ διαφωτιστικὴ προσπάθεια πρὸς περιορισμὸν τῶν αὐτοκινητικῶν δυστυχημάτων καὶ ἐπίτευξιν ὁμαλῆς κυκλοφορίας πεζῶν καὶ ὀχημάτων. Ἄλλαι ἐκδηλώσεις κατὰ τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν θὰ εἶναι ἡ προβολὴ εἰδικῶν φίλμς, ἡ διανομὴ διαφωτιστικῶν ἐντύπων καὶ ἡ διοργάνωσις διαλέξεων εἰς τὰ σχολεῖα, ἐργοστάσια κλπ. ὑπὸ στελεχῶν τῆς Τροχαίας.

Μέσ' στὰ νερὰ τῆς Μεσογείου,
ὀρθώνεται καμαρωτή,
μιὰ ἁλυσοδεμένη νῆσος :
Ἡ Κύπρος ἡ Ἑλληνική!

*

Εἶναι βαρειὲς οἱ ἁλυσίδες
ποὺ ζώνουν τὸ μικρὸ νησί.
Εἶναι οἱ πολιτισμένοι Ἄγγλοι!!!
Οἱ σύμμαχοί μας οἱ πιστοί!!!!

*

Μάταια οἱ Ἄγγλοι τρομοκράτες
νὰ μᾶς φοβίσουν προσπαθοῦν
μὲ ἀπαγχονισμούς, μὲ φόνους,
μ' ὅσα ἀπ' τὰ χέρια τους περνοῦν...

*

Ὁ Διγενὴς μὲ τοὺς Κυπρίους
μάχεται δίχως ν' ἀνασάνῃ!
Κι' ἡ ὥρα τῆς Ἐλευθερίας,
δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ σημάνῃ!

*

Ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης,
στὴν Κύπρο πάλι θ' ἀνατείλῃ.
Καὶ στὴν μητέρα μας Ἑλλάδα
τὴν ἀνακούφισι θὰ στείλῃ!

Γεώργιος Α. Κρακάκης
μαθητὴς 11 ἐτῶν

ΔΙΚΑΣΤΑΙ - ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΝΑΙ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙΝ

Ὑπὸ κ. **Α. ΓΑΡΔΙΚΑ**, Ὑπαστυνόμου Α'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

12.—Διαδικασία διώξεως ἐγκλημάτων.
13.—Τακτικὴ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.
14.—Ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.
15.—Δικαστικὰ μέτρα κατὰ τῆς καταδίκης.
16.—Ἀναγκαστικὰ μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποινῶν.

***

12. Διαδικασία διώξεως ἐγκλημάτων.

Εἴπομεν ὅτι πᾶς τέλειος πολίτης ἠδύνατο νὰ διώξῃ πάντα ὅστις ἐγκληματοῦσε καὶ τὸ ἔγκλημά του προσέβαλλε ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου ἤτοι τῆς πόλεως.

Μετὰ τὴν δίωξιν, ἤτοι μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς μηνύσεως ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον, ἐπακολουθοῦσε πρόσκλησις διώκοντος, διωκομένου καὶ μαρτύρων εἰς δημόσιον τινὰ τόπον πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης, πρὸ τῆς ὁποίας καὶ εἰς ὡρισμένην ἡμέραν ἡ ἔγγραφος καταγγελία, ἐφ' ἧς ἐσημειοῦντο καὶ οἱ μάρτυρες, παρεδίδετο εἰς τὸν ἔχοντα τὴν ἡγεμονίαν τοῦ δικαστηρίου ἄρχοντα, ὅστις ἐξήταζεν ἂν ἡ κλῆσις ἐγένετο κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους ἢ μήπως ὁ κατηγορούμενος εἶχε νὰ κάνῃ δικαίας ἐνστάσεις καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἄρχων προέβαινεν εἰς σχετικὴν ἀνάκρισιν.

Πρὸς διαπίστωσιν τῶν γεγονότων οἱ διάδικοι διεβεβαίωναν τὰς ἀξιώσεις των δι' ὅρκου (δι' ἀντωμοσίας ἢ διωμοσίας) ὅτι—ὁ μὲν ἀληθῆ κατηγορήσειν—ὁ δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι—Μετὰ ταῦτα ἀποφαίνοντο οἱ δικασταί, συλλεγομένων καὶ φυλασσομένων τῶν ἀποδείξεων ἐντὸς ἐχίνου. (1)

Μεταξὺ τῶν ἀποδείξεων, πλὴν τῶν σχετικῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων παρόντων καὶ ἀπόντων μαρτύρων (= ἐκμαρτυρίαι), ὡς καὶ τῶν τοιούτων τῶν δούλων ἑκατέρας μερίδος αἵτινες ἀπεσπῶντο διὰ βασάνου, συγκατελέγοντο καὶ τὰ χωρία τῶν νόμων δι' ἑκάτερον μέρος ἅτινα ἔδει νὰ ἀναγνωρισθῶσιν εἰς ἐπήκοον τῶν δικαστῶν.

Οὕτω, γενικῶς ἡ προπαρασκευὴ τῆς δίκης ἀπῄτει πολλάκις πολὺν χρόνον.

Εἴς τινας περιπτώσεις ἰδιωτικῶν δικῶν ἔδει αἱ δίκαι νὰ διεξήγοντο ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κλήσεως.

Ἡ ἀνάκρισις ἐνίοτε ἠδύνατο νὰ διακοπῇ ἀναλόγως τῆς θελήσεως τῶν διαδίκων ἢ τῶν ἀρχόντων.

Εἰς τὰς δίκας ἕκαστος τῶν διαδίκων κατέβαλε δικαστικὰ ἔξοδα, ἀνάλογα πρὸς τὴν ἔφεσιν τῆς ἑκάστοτε δίκης. Τὰ ἐν λόγῳ ἔξοδα ἐκαλοῦντο π ρ υ τ α ν ε ῖ α καὶ ἦσαν τρεῖς μὲν δραχμαὶ δι' ὑποθέσεις ἄνω τῶν 100—1000 δραχ., 30 δὲ διὰ ὑποθέσεις 1.000—10.000 δραχ. Ὡσαύτως : 1) ὁ καταδικαζόμενος κατέβαλλε καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα τοῦ κερδίζοντος τὴν δίκην καὶ 2) ὁ διώκων κατέβαλλε δραχμὴν μίαν ὡς δικαίωμα παραστάσεως :

«Ἡ δὲ παράστασις δραχμήν, ἣν ὁ διώκων παρὰ διαιτητῇ προσεισέφερεν. Πολυδ. Η. 39».

Ἕτερα ἔξοδα ἦσαν: 1) ἡ προκαταβολὴ ἤτοι τὸ ἀργύριον ὅπερ κατέβαλε ὁ διώκων ὡς ἐγγύησιν τῆς δίκης καὶ τὸ ὁποῖον ἐφ' ὅσον ἐκέρδιζεν ταύτην ἐλάμβανεν ὀπίσω καὶ 2) τὸ παράβολον (ἢ παραβόλιον) ὅπερ προκατεβάλετο ἐπὶ ἐφέσεων.

(1) Ἐχῖνος: Ἀγγεῖον πήλινον ἢ χαλκοῦν ἐντὸς τοῦ ὁποίου, σφραγιζομένου, ἐκλείετο ἡ δικογραφία πρὸς φύλαξιν.

Εἰς τὰς ἐν λόγῳ δίκας ὁ κατηγορούμενος πρὸς διασφάλισιν τῆς ἐμφανίσεώς του εἰς τὴν δίκην ἐνίοτε κατέβαλλεν τὴν λεγομένην διεγγύησιν.

Εἰς περίπτωσιν αὐτοφώρου ἀδικήματος ὁ κατηγορούμενος ἐσύρετο πάραυτα εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἡ ὡς ἄνω διαδικασία ἀφορᾷ τὸ δικαστήριον τῶν ἡλιαστῶν. Ἡ διαδικασία τῶν διαιτητῶν ἦτο κάπως διάφορος καὶ τῶν τεσσαράκοντα ἔτι περισσότερον διάφορος.

13. Τακτικὴ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Οἱ δικασταὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δίκης προσεκάλουν τοὺς διαδίκους νὰ παρουσιασθῶσιν. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἀπουσίαζεν ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου κατεδικάζετο ἐρήμην. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἑκατέρωθεν ὤφειλον νὰ ὑποστηρίζωσι τὰς ἀπόψεις των, εἴτε μόνοι, εἴτε μετὰ συνηγόρου ἢ διὰ γραπτῶν λόγων, οὓς πολλάκις ἐλάμβανον παρὰ λογογράφων ρητόρων.

Γενικῶς κατὰ τὴν δίκην οἱ κατηγορούμενοι προσεπάθουν νὰ διαγείρωσι τὴν συμπάθειαν καὶ τὸ ἔλεος τῶν δικαστῶν διὰ τῶν λόγων αὐτῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οὐχὶ σπανίως παρελάμβανον ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα των.

Ὁ χρόνος ὁμιλίας τῶν διαδίκων ἦτο περιωρισμένος καὶ ἐμετρᾶτο διὰ κλεψύδρας. (1)

Μετὰ τὰς ἑκατέρωθεν ἀγορεύσεις ἐπακολουθοῦσεν ἡ ψηφοφορία διὰ λευκῶν καὶ μελαίνων ψήφων (2) (λευκαὶ ὑπὲρ τῆς ἀθῳώσεως καὶ μέλαιναι ὑπὲρ τῆς καταδίκης), εἰς περιπτώσεις ἰσοψηφίας ἠθῳοῦτο ὁ κατηγορούμενος.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκοινοποιεῖτο ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος. Ὅταν ὁ δικαστικὸς ἀγὼν ἦτο τιμητός (3), τουτέστιν ὅταν ἐλαμβάνετο αὐθαίρετος ἀπόφασις ἢ διότι ὁ νόμος δὲν ὥριζεν ποινὴν ἢ διότι ἡ ἐκλογὴ μεταξὺ δύο ὁριζομένων ποινῶν ἢ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς ἐπαφίετο εἰς τοὺς δικαστάς, ἠκολούθει μετὰ τὴν πρώτην καταδικαστικὴν ψηφοφορίαν πρᾶξις τίς, καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς ἐξέφραζε τὴν γνώμην του, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ποινῆς, μεθ' ὃ οἱ δικασταὶ διὰ δευτέρας ψηφοφορίας ἀπεφαίνοντο ἐκ νέου περὶ τῆς ἐπιβλητέας τελικῶς ποινῆς. Οὕτως εἰς τὴν δίκην τοῦ Σωκράτους οἱ δικασταὶ ἐδέχθησαν τὸ τίμημα τοῦ διώκοντος, τὸν θάνατον, καὶ οὐχὶ τὸ ἀντιτίμημα τοῦ Σωκράτους, τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν ἢ μνᾶν ἀργυρίου, οὐδὲ τὸ τῶν φίλων αὐτοῦ, τὰς τριάκοντα μνᾶς.

Κατὰ τὴν προαναφερομένην ψηφοφορίαν, ἥτις διεξήγετο ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ δικαστηρίου, ἕκαστος τῶν δικαστῶν ἐλάμβανε δύο ψήφους (μίαν λευκὴν καὶ μίαν μέλαιναν) παρησία τῶν διαδίκων καὶ ἀπέρριπτεν τούτους μυστικῷ τῷ τρόπῳ τὸν μὲν μέλαινα ἐντὸς ἀμφορέως χαλκίνου, οὗτινος καὶ οἱ περιεχόμενοι ψῆφοι ἐδήλουν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαστῶν (διὸ καὶ ἐλέγετο κ ύ ρ ι ο ς), τὸν δὲ ἕτερον (λευκὸν) ἐντὸς ξυλίνου ἀμφορέως.

Ἐπὶ περιπτώσεως φόνου οἱ πλησιέστεροι ἐκ τῶν συγγενῶν ὑπεχρεοῦντο νὰ ἐμφανισθῶσιν ὡς κατήγοροι ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, ἔνθα ἡ ἀρχὴ τῆς δίκης ἐγένετο διά τινος οὕτως εἰπεῖν προαποφάσεως, δι' ἧς ἀπηγορεύετο ἡ παρουσία τοῦ φονέος εἰς τοὺς δημοσίους καὶ ἱεροὺς τόπους, μεθ' ὃ διεξήγετο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐξέτασις πρὸς καθορισμὸν τοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξεδικάζετο τὸ ἔγκλημα (ὁ

(1) Κλεψύδρα. Χρονόμετρον δι' ὕδατος, ἀποτελούμενον ἐκ κυλινδρικοῦ ἢ χωνοειδοῦς μεταλλικοῦ δοχείου βαθμολογημένον (ὀγκομετρημένον) μὲ τὸ εὐρὺ στόμιον πρὸς τὰ ἄνω καὶ φέρον αὐλίσκον μετὰ στρόφιγγος εἰς τὸν πυθμένα πρὸς ἐκροὴν τῆς ἐντὸς αὐτοῦ χυθείσης προκαθωρισμένης ποσότητος ὕδατος.

(2) Ὁ Πολυδεύκης εἰς τὸ ὀνομαστικὸν αὐτοῦ Η' 16—17 γράφει, ὅτι τὸ πάλαι οἱ δικασταὶ τῆς ἡλιαίας μετεχειρίζοντο ἀντὶ ψήφων χοιρίνας (κοχλίας θαλάσσης), ἔπειτα δὲ κατεσκεύασαν ψήφους ἐκ χαλκοῦ. Πλὴν τούτων μεταχειρίζοντο ὡς ψήφους: α) λιθίνους τοιούτους χρώματος λευκοῦ καὶ μελαίνου καὶ β) κυάμους.

(3) Ὁ ἀντίθετος τοῦ τιμητοῦ ἀγῶνος ἐκαλεῖτο ἀτίμητος, ἤγουν ὅταν διὰ τὴν δικαζομένην παράβασιν ὁ νόμος προέβλεπεν ἐπ' ἀκριβῶς τὴν ἐπιβλητέαν ποινήν.

Α.Π. ἢ τὸ δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν) καὶ μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων μηνῶν εἰσήγετο ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ δικαστήριον.

14. Ἐπιβαλλόμεναι ποιναί.

Αἱ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ἦσαν δύο εἰδῶν: Α) στερητικαὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ Β) ποιναὶ ἀποζημιώσεως, ἤτοι αἱ ποιναὶ ἦσαν τοιαῦται, ὥστε ὁ καταδικασθεὶς ὤφειλε παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. Τὸ παθεῖν περιελάμβανεν ὄχι μόνον τὴν εἰς θάνατον καταδίκην ἢ τὴν εἰς εἱρκτὴν τοιαύτην, ἀλλὰ καὶ τὴν φυγὴν καὶ τὴν ἀτιμίαν.

Πλὴν τῶν ὡς ἄνω ποινῶν ἐπεβάλλοντο καὶ αἱ: 1) δήμευσις, 2) δουλεία, 3) φυλάκισις καὶ 4) χρηματικὴ ποινὴ (=τίμημα). Ἤδη θὰ ἐξετάσωμεν ἑκάστην ποινήν.

1) Θ ά ν α τ ο ς. Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς : α) βλάπτοντας τὴν πατρίδα, β) ἐπιθυμοῦντας τὴν κατάλυσιν τοῦ δήμου, γ) προδότας, δ) ἀπαρνουμένους τὴν πάτριον θρησκείαν καὶ ἀσεβοῦντας εἰς τὰ μυστήρια καὶ ε) ἐκ προμελέτης φονεύοντας.

Ἡ ἐν λόγῳ ποινὴ ὡς δημοσία τοιαύτη ἐξετελεῖτο διὰ πόσεως κωνείου ἢ κατακρημνισμοῦ εἰς τὸν βάραθρον, ὅστις περιγράφεται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ὡς χάσμα φρεατῶδες καὶ σκοτεινόν, ὄπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως, χωρὶς μέχρι σήμερον νὰ εἶναι γνωστὸν ποῦ ἀκριβῶς ἦτο. Τοῦτο ἐλέγετο καὶ ὄρυγμα καὶ κόρακες «διὰ τὸ κοράκων εἶναι καταφύγιον. Σχολ. Ἀριστοφ. εἰς Πλούτ. στ 394».

Ὁ δήμιος ὁ παραλαμβάνων καὶ ρίπτων εἰς αὐτὸ τοὺς καταδίκους ἐλέγετο: ὁ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι.

Ἀ π ό σ π α σ μ α ἀ π ο φ ά σ ε ω ς : Τ ε θ ν ᾶ σ ι π α ρ α δ ο θ έ ν τ ε ς τ ῷ ἐ π ὶ τ ῷ ὀ ρ ύ γ μ α τ ι ἢ δ ι' ἀ π ο τ υ μ π α ν ι σ μ ο ῦ. Ὁ δι' ἀποτυμπανισμοῦ θάνατος προυκαλεῖτο ὡς ἀκολούθως: ὁ μελλοθάνατος προσεδένετο ὕπτιος ἐπὶ σανίδος ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐθανατώνετο κτυπούμενος διὰ τυμπάνου (εἶδος ροπάλου).

«Ὑμεῖς δὲ λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ παρέδοτε καὶ ἀπετυμπανίσθη. Λυσίας κατὰ Ἀγοράτου § 56».

Ἐνταῦθα δέον νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ καταλαμβανόμενος ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς κλέπτων ἢ μοιχεύων, ἠδύνατο νὰ φονευθῇ ὑπὸ τῶν παθόντων ἐπὶ τόπου, χωρὶς τοῦτο νὰ ἀπετέλει ἀδίκημα.

2) Ε ἱ ρ κ τ ή. Ἡ ποινὴ τῆς εἱρκτῆς ἐπεβάλλετο ἐπὶ ἥσσονος ἀξίας ἐγκλημάτων.

3) Φ υ λ ά κ ι σ ι ς. Ἡ φυλάκισις (ἢ δεσμὸς) ἐκ τῶν ὅσων γνωρίζομεν δὲν ἦτο αὐθύπαρκτος ποινὴ ἀλλ' αὕτη ἐχρησίμευεν ἢ ὡς καταναγκαστικὸν μέτρον κατὰ τῶν δημοσίων ἐνοικιαστῶν καὶ ἄλλων καταδικασθέντων ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἢ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατηγορηθέντος καὶ καταδικασθέντος.

4) Ἀ ε ι φ υ γ ί α ἢ φ υ γ ή. Ἡ ποινὴ τῆς ἀειφυγίας (ἢ φυγῆς) ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς ἐκτελέσαντας φόνον καὶ εἰς τοὺς ἀπρομελετήτως τραυματίσαντας. Διὰ τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς ἐπεβάλλετο ἡ ἐν λόγῳ ποινὴ ὡρίζετο καὶ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὤφειλεν ὁ καταδικασθεὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πόλιν, ἄλλως ἐφονεύετο ἀτιμωρητεί.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀπρομελετήτων τραυμάτων ἡ διάρκεια τῆς φυγῆς ἦτο ἐνιαύσιος.

5) Δ ο υ λ ε ί α. Ἡ δουλεία ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς παρεισφρύοντας εἰς τοὺς καταλόγους τῶν πολιτῶν, ὡς καὶ εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν μετοίκων οἵτινες παρημέλουν τὴν πληρωμὴν τοῦ μετοικίου. (1)

6) Δ ή μ ε υ σ ι ς. Ἡ ποινὴ τῆς δημεύσεως προσετίθετο πρὸς ἐπαύξησιν ἄλλης βαρείας τιμωρίας π.χ. φυγῆς κλπ.

(1) Μετοίκιον—ἐτήσιος ἀτομικὸς φόρος εἰς 12 δρχ. τὸν ὁποῖον κατέβαλλον οἱ ἐν Ἀθήναις μέτοικοι, ἤτοι οἱ ἐκ τῆς ξένης προερχόμενοι κάτοικοι.

7) Ἀτιμία. Ἡ ἀτιμία καθ' ἑαυτὴν ἐξεταζομένη δὲν εἶναι ἀτιμασμός, ἀλλὰ στέρησις τινῶν ἢ ἁπάντων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Αὕτη ὡς ποινὴ ἐπεβάλλετο: 1) εἰς χρεώστας τοῦ δημοσίου, ἵνα ἐκβιασθῶσιν οὗτοι εἰς πληρωμὴν καὶ 2) εἰς τοὺς καταδικαζομένους: α) ἐπὶ κλοπῇ, β) ἐπὶ δωροδοκίᾳ, γ) ἐπὶ δειλίᾳ, δ) ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ, ε) ἐπὶ ἀσεβείᾳ, στ) ἐπὶ ἀσωτείᾳ, ζ) ἐπὶ ἐξυβρίσει ἄρχοντος κλπ.

Ἡ εἰς τοὺς χρεώστας τοῦ δημοσίου ἐπιβαλλομένη ἀτιμία ὡς τοιαύτη ἐκληρονομεῖτο καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν.

Ὁ ἄτιμος ἐὰν κατελαμβάνετο ἀσκῶν τὰ δικαιώματα ἅτινα εἶχεν ἀπολέσει, ἐτιμωρεῖτο αὐστηρῶς καὶ ἔστιν ὅτε καὶ μὲ θάνατον.

Εἰς τὸ οὕτω περατούμενον θέμα τῶν ποινῶν δέον νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ἐξοστρακισμός, ὅστις εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ Κλεισθένους, ὅστις καὶ πρῶτος ἐξωστρακίσθη, δὲν ἦτο ποινὴ οὐδὲ δικαστικὴ καταδίωξις, ἀλλὰ μέσον προληπτικὸν ἀπομακρύνσεως τῶν κινδύνων χάριν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καὶ τῆς γενικῆς ἰσονομίας, ὅθεν ἦτο πολιτικὸν μέτρον τῆς ἀνωτάτης δυνάμεως τῆς Πολιτείας.

Εἰς τὸν ἐξοστρακισμὸν περιέπεσαν οἱ μέγιστοι ἄνδρες τῶν Ἀθηνῶν, ἕως ὅτου ὁ Ἀλκιβιάδης κατώρθωσε, μετὰ τὴν ἐξοστράκισιν τοῦ δημαγωγοῦ Ὑπερβόλου, διὰ παντὸς νὰ καταλύσῃ τὴν ὀστρακοφορίαν.

15. Δικαστικὰ μέτρα κατὰ τῆς καταδίκης.

Οἱ καταδικαζόμενοι κατὰ κανόνα ἔδει νὰ ἐξετέλουν τὴν ποινήν των μὴ δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιήσωσιν οὐδὲν ἔνδικον μέσον. Μόνον οἱ καταδικαζόμενοι ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἠδύναντο νὰ ἀσκήσωσιν ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἡλιαστῶν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Α.Π. καὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, οὐδαμοῦ γίνεται μνεία ἐφέσεως. Ὡσαύτως καὶ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἡλιαστῶν οὐδεμία ἠδύνατο νὰ ἀσκηθῇ ἔφεσις.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει καταδίκη τις ἠδύνατο νὰ μὴ ἐκτελεσθῇ καὶ νὰ καταστῇ ἄκυρος, ὅταν ὁ καταδικασθεὶς ἀπεδείκνυεν: α) ὅτι δὲν προσεκλήθη εἰς τὸ δικαστήριον, β) ὅτι ἡ ἀπουσία καίτοι ἀναίτιος δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ γ) ὅτι ἡ καταδίκη του ἐστηρίχθη εἰς ψευδεῖς μάρτυρας.

16. Ἀναγκαστικὰ μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποινῶν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ποινῶν εἶχον θεσπισθῇ καὶ ληφθῇ διάφορα μέσα. Οὕτω ἂν ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ ἦτο πρόστιμον ἢ ἀποζημίωσις καὶ ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἐτήρει τὴν προθεσμίαν, ἤτοι ἦτο ὑπερήμερος, τότε ἐγίνετο κατάσχεσις τῶν ὑπαρχόντων του ἀναλόγως ἢ ἐγένετο ἡ καλουμένη δίκη ἐξούλης.

«Ἡ δὲ τῆς ἐξούλης δίκη γίνεται ὅταν τις τὸν ἐκ τοῦ δημοσίου πριάμενον μὴ ἐᾷ καρποῦσθαι ἃ ἐπρίατο, ἢ τὸν νικήσαντα ἃ ἐνίκησεν, ἀλλ' ἤ ἔχοντα ἐκβάλλῃ ἢ σχεῖν κωλύσῃ ἢ αὐτὸς ὁ ὀφλὼν ἢ ἄλλος ὑπὲρ αὐτοῦ. Καὶ μὴν καὶ εἰ ὁ μὲν ὡς ἐωνημένος ἀμφισβητῇ κτήματος, ὁ δὲ ὡς ὑποθήκην ἔχων, ἐξούλης ἡ δίκη. Πολυδ. Η'. 59».

Τὴν ἐν λόγῳ δίκην ἐὰν ἔχανεν ὁ ὑπερήμερος, τότε κατεδικάζετο νὰ πληρώσῃ καὶ εἰς τὴν πόλιν ποσὸν ἴσον μὲ τὸ πρόστιμον ἢ τὴν ἀποζημίωσιν.

Οἱ ξένοι ἐπὶ παρομοίων περιπτώσεων παρέμενον ἐν φυλακίσει ἕωσοῦ κατέβαλλον τὴν ὀφειλήν των. Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἴσχυον ἐπὶ ἰδιωτικῶν δικῶν.

Ἐπὶ δημοσίων δικῶν, ὅσοι κατεδικάζοντο ὡς χρεῶσται τοῦ δημοσίου, ὡς ἐλέχθη, ἐγίνοντο ἄτιμοι καὶ ἔδει ἄλλοι τινὲς πολῖται ἔχοντες ἅπαντα τὰ πολιτικὰ των δικαιώματα νὰ ἐγγυηθῶσιν ἵνα μὴ προφυλακισθῶσιν.

Τέλος οἱ καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον ἢ εἱρκτὴν παρεδίδοντο εἰς τοὺς ἕνδεκα. Οὗτοι ἐξελέγοντο κατ' ἔτος, εἷς πιθανῶς ἐξ ἑκάστης φυλῆς μεθ' ἑνὸς γραμματέως, καὶ ἦσαν ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ποινῶν, ἔχοντες ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των τὰς φυλακάς, ὡσαύτως κατέγραφον τὰ ἀστυνομικὰ ἐγκλήματα καὶ ἠδύναντο αὐθάδεις ἐγκληματίας καὶ κακούργους ὧν τὰ ἐγκλήματα ἦσαν φανερὰ καὶ ἀποδεδειγμένα ἢ ὁμολογούμενα νὰ τιμωρῶσι παρ' εὐθύς. (Συνεχίζεται)

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1.—Ἀσχολίαι τοῦ Ἀρχηγοῦ.
2.—Ἐκλογὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

*
* *

1. Ἀσχολίαι τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ μεγάλον ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν. Χρειάζεται λίγους ἀλλὰ ἐκλεκτούς. Ὁ ἰδανικὸς ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας πρέπει νὰ εἶναι προικισμένος μὲ εὐστροφία πνεύματος δικηγόρου πρώτης κατηγορίας, μὲ ὀργανωτικὰς ἱκανότητας Ὑπηρεσιακοῦ Ὑφυπουργοῦ (Σ.Μ. διότι ἡ ὀργάνωσις ἑνὸς Ὑπουργείου εἶναι ἔργον δικό του) καὶ τάκτ οἰκογενειακοῦ ἰατροῦ ἐπαρχιακῆς πόλεως. Ἐὰν εἶναι Ἀρχηγὸς ἑνὸς Ἀστυνομικοῦ Σώματος (Chief Constable) εὐθύνεται διὰ τὴν διοίκησιν τῆς δυνάμεώς του, διὰ τὴν πλέον καλὴν καὶ ἀποδοτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων καὶ διὰ τὴν παροχὴν τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς βοηθείας πρὸς τὸ κοινόν, ποὺ αὐτὸς καὶ ἡ Ὑπηρεσία του ὑπηρετεῖ. Θὰ πρέπει συνεχῶς νὰ προσαρμόζῃ τὰς μεθόδους καταπολεμήσεως τοῦ ἐγκλήματος πρὸς τὰς παρουσιαζομένας ἀπαιτήσεις τῶν συνθηκῶν ποὺ ἐπικρατοῦν εἰς ὡρισμένον τομέα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἔχει τὴν εὐθύνην διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς κυκλοφορίας καὶ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν. Διὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς πρέπει νὰ πείσῃ τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν (Σ.Μ. τὸ Ὄργανον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως) καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔγκρισίν των. Ἐπὶ πλέον, ἐποπτεύει τὰ μέτρα διοικητικῆς μερίμνης καὶ στεγάσεως διὰ τοὺς ἄνδρας του. Κατὰ κύριον λόγον, ὅμως εὐθύνεται διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἁρμοδιότητός του.

Γενικῶς κάθε ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας, πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθᾷ καὶ νὰ συμβουλεύῃ τοὺς ἀμέσως ὑφισταμένους του δι' οἱονδήποτε ἀστυνομικὸν θέμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀνάγκην καθοδηγήσεως. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν δι' ἕνα ἀξιωματικόν, ἰδιαιτέρως διὰ τὸν Ἀρχηγόν, νὰ διοικῇ «ἀπὸ ψηλὰ» καὶ νὰ εἶναι τὸ ὑπεύθυνο «ἄδειο» πρόσωπο, ποὺ κατέχει τὴν κορυφὴ τῆς ἀστυνομικῆς πυραμίδος, μὲ μόνη ἀπασχόλησιν τὴν λῆψιν τυπικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων εἰσηγήσεων τῶν εἰδικῶν βοηθῶν του. Πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἴδιος εἰδικὸς μὲ πλήρη κατάρτισιν διὰ τὰ θέματα ποὺ τὸν ἀπασχολοῦν. Ἕνας Ἀρχηγός, θὰ πρέπει νὰ δύναται νὰ δίδῃ κατευθύνσεις, π.χ. εἰς τοὺς ντέτεκτιβ ποὺ ἀπασχολοῦνται μὲ μιὰ πολύπλοκη ὑπόθεσιν, ἢ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ λύσῃ τεχνικὰ θέματα, ὅπως π.χ. ὁ ἀποδοτικὸς καθορισμὸς τῆς ἐκτάσεως καὶ τῶν ὁρίων κάθε σκοπιᾶς.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἐργασία ἑνὸς Ἀρχηγοῦ εἶναι ἐλκυστικὴ διὰ τὴν ποικιλίαν της. Ἡ ἐπιτυχὴς διεξαγωγή της εἶναι εἰς τὸ ἔπακρον ἱκανοποιητική, παρ' ὅλας τὰς εἰδικὰς ἀπαιτήσεις ποὺ ἔχει. Ὁπωσδήποτε ὅμως, δημιουργεῖ τεραστίας εὐθύνας καὶ ἐπιβάλλει ἀπασχόλησιν πολλῶν ὡρῶν, σὲ σύγκρισι μὲ τὸν σχετικῶς μικρὸν μισθόν, ὥστε νὰ δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ μόνη ἀποδοχὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ

ἀπ' αὐτὴν εἶναι ἡ ἱκανοποιητικὴ ἐργασία, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν καὶ ἡ ἐξουσία ἡ ὁποία μαζὶ μ' αὐτὴ ἀσκεῖται.

Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἀριθμὸς ἀνδρῶν τῆς δυνάμεως	Μισθὸς κατ' ἔτος
Κάτω τῶν 40	850
40— 74	1,000
75— 125	1,200
126— 200	1,350
201— 300	1,500
301— 400	1,600
401— 600	1,750
601— 800	1,900
801—1,200	2,100
1,201—1,600	2,300
1,601—2,500	2,500
Ἄνω τῶν 2,500	2,700

(Σ. Μ. Ἑκάστη λίρα—χάρτινη—ἀντιστοιχεῖ πρὸς 84 δραχμάς).

Ἐπίσης τοῦ παρέχεται κατοικία καὶ ἕνα ἢ δύο ἄλλα ἐπιδόματα, ποὺ ἀποτελοῦν αὔξησιν τῶν προαναφερθεισῶν ἀποδοχῶν του. Ἡ ἐργάσιμος ἡμέρα τοῦ Ἀρχηγοῦ (Chief Officer) Ἀστυνομικοῦ Σώματος, μιᾶς Κομητείας ἀρχίζει στὶς 9.30′ τὸ πρωῒ καὶ σπανίως τελειώνει πρὶν ἀπὸ τὰς 9 ἢ 10 ἡ ὥρα τὸ βράδυ. Παρ' ὅλον ὅμως ὅτι ἐργάζεται τόσον πολλὰς ὥρας, δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ στιγμὴ ποὺ νὰ νοιώσῃ ἀνία ἢ πλῆξι. Ποτὲ δὲν παρουσιάζεται τὸ φαινόμενο νὰ μοιάζῃ ἡ μιὰ ἡμέρα μὲ τὴν ἄλλη. Διὰ νὰ δοθῇ μιὰ κάποια ἰδέα ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὰ ἀντικείμενα ποὺ ἀπορροφοῦν τὰς ὥρας τοῦ Ἀρχηγοῦ ἑνὸς Σώματος, παρατίθεται πιὸ κάτω μιὰ σελίδα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Ἀρχηγοῦ ἑνὸς μεγάλου Σώματος:

9.30′—10.30′ π.μ.

Μελέτη Ἐπισήμου ἀλληλογραφίας καὶ γενικαὶ κατευθύνσεις διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς. Αἴτησις ἐνισχύσεων ἀπὸ γειτονικὸ μικρὸ Σῶμα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν Μέλους τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Μελέτη: α) Ἀπόψεων Ἀστυνομικῆς Ὁμοσπονδίας ἐπὶ θεμάτων στεγάσεως ἀστυνομικῶν. β) Ἐγκυκλίου Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν «Περὶ ἀσυρμάτων τηλεπικοινωνιῶν». γ) Αἰτήσεως παραπόνων διὰ τὴν τροποποίησιν σταθμεύσεως ὀχημάτων καὶ δ) μέτρων διὰ γνωστοποιηθεῖσαν ἔκτακτον ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν, ἥτις θέλει πραγματοποιηθῇ μετὰ 3ήμερον.

10.30′—11.30′ π.μ.

Ἑβδομαδιαία Σύσκεψις (Συγκέντρωσις) μετὰ Διευθυντῶν—Διοικητῶν. Ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα συνεζητήθησαν ἦσαν: Ἡ παρουσιαζομένη πληθώρα κλοπῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς «Χ» Ὑποδ/νσεως καὶ τὰ προτεινόμενα μέτρα ὑπὸ τοῦ C.I.D. (Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας) διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν των, τὰ προληπτικὰ μέτρα δι' ἀντιμετώπισιν μελετωμένης ἀπεργίας εἰς ἀνθρακωρυχεῖα τῆς περιοχῆς, προτάσεις διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ἀτυχημάτων εἰς τὴν κεντρικὴν ἀρτηρίαν Α′ τῆς πόλεως καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ νέου σχεδίου ἐκπαιδεύσεως ὑπαλλήλων τοῦ Σώματος.

11.30′—11.45′ π.μ.

Ἐξέτασις παραιτηθέντος μαθητευομένου ἀστυφύλακος, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Σῶμα.

11.45′—11.50′ π.μ.

Μελέτη καὶ ὑπογραφὴ τοῦ ἀθλητικοῦ προγράμματος τοῦ Σώματος.

11.50′π.μ.—12.30′ μ.μ.

Ἐπιθεώρησις μετὰ τοῦ ἁρμοδίου ἀξιωματικοῦ Τροχαίας (Traffic) καὶ Μηχανοκινήτου (Transport Section) καὶ συζήτησις ἐκεῖ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων καὶ ἀντικαταστασίμων ἐργαλείων καὶ ὑλικῶν.

12.30′—1.00′ μ.μ.

Ὑπογραφὴ τῆς ἀλληλογραφίας καὶ προετοιμασία τῆς συγκλήσεως Ἐπιτροπῆς.

1.00′—2.15′ μ.μ.

Γεῦμα καὶ βραχεῖα ἀνάπαυσις.

2.30′—4.15′ μ.μ.

Σύνοδος Ἐπιτροπῆς Κυκλοφορίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν Ἀρχηγοῦ. Ἀντικείμενα ἅτινα συνεζητήθησαν: α) Ἀναθεώρησις διατάξεως σταθμεύσεως ὀχημάτων. β) Χαρακτηρισμὸς περισσοτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως ὡς «μοναδικῆς κατευθύνσεως» (one—way). γ) Ὁ ηὐξημένος ἀριθμὸς ἀτυχημάτων τῆς ὁδοῦ Α′ τῆς πόλεως. δ) Αἴτησις διὰ τὴν ψήφισιν αὐστηροτέρων κανονισμῶν «περὶ διαστάσεων τοῦ ἐξέχοντος φορτίου ἢ ἀντικανονικοῦ τῶν ὀχημάτων» καὶ ε) Συνέχισις διαλέξεων τροχαίας εἰς τὰ Σχολεῖα.

6.30′—7.00′ μ.μ.

Ἐπιστροφὴ εἰς τὸ Γραφεῖον διὰ τὴν συμπλήρωσιν μερικῶν παραλείψεων.

7.15′ μ.μ.

Μετάβασις εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ τὸ δεῖπνον.

8.45′ μ.μ.

Ὁ Ἀστυνόμος Α′ Κ..., Διοικητὴς τῆς «Χ» Ὑποδ/νσεως, τοῦ ἀναφέρει τηλεφωνικῶς ὅτι τὴν ἐπομένην θὰ κηρυχθῇ ἀπεργία ἀνθρακωρύχων. Σύνταξις διαταγῆς πρὸς τὴν «Τ» Ὑποδιεύθυνσιν δι' ἀποστολὴν ἐνισχύσεως καὶ προετοιμασία ἐφαρμογῆς τοῦ εἰδικοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν «Σχεδίου».

Μιὰ ἡμέρα τόσο γεμάτη, ὅπως αὐτή, δὲν ἀποτελεῖ ὑπερβολὴν διὰ τὸν Ἀστυνομικὸν Διοικητὴν ἑνὸς Μεγάλου Σώματος. Ὅσον διὰ τοὺς Διοικητὰς μικροτέρων Σωμάτων, αὐτοὶ ἔχουν περίπου τοῦ ἰδίου εἴδους ἀντικείμενα νὰ ἀντιμετωπίσουν, ὄχι ὅμως εἰς τὴν ἰδίαν κλίμακα ἢ ἔκτασιν μὲ τοὺς πρώτους διὰ μίαν ἡμέραν.

2. Ἐκλογὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Μέχρι πρὸ δεκαετίας περίπου, εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν διαφόρων Σωμάτων ἦ—προκειμένου περὶ τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας—Ἀρχηγοῦ καὶ Ὑπαρχηγοῦ (Assistant Commissioner) διωρίζοντο πρόσωπα ποὺ δὲν προήρχοντο ἀπὸ τὰς τάξεις τῆς Ἀστυνομίας. Μερικαὶ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ προτιμοῦσαν ἀποστράτους ἀνωτάτους ἀξιωματικοὺς ἑνὸς ἀπὸ τοὺς τρεῖς κλάδους τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ ἐδικαιολογεῖτο κατὰ ἕνα μέρος διότι—ὅπως ἐνομίζετο—πολὺ σπανίως αἱ ἀστυνομικαὶ τάξεις διέθεταν ἀξιωματικὸν μὲ τὰ κατάλληλα προσόντα δι' ἕνα Ἀρχηγόν, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶχε καθιερωθῇ ἐκπαίδευσις, ὥστε νὰ ἐγγυᾶται τὴν ἐξασφάλισιν ἀναπτύξεως τῶν ἱκανοτήτων ποὺ αἱ ἡγετικαὶ θέσεις μὲ τὰς σοβαράς των εὐθύνας ἀπαιτοῦν. Ἀποτέλεσμα τούτου ἦτο νὰ θεωρῆται ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας μόνον ὡς εἰδικὸς διὰ τὸν κλάδον ἢ τὴν εἰδικότητα εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦσε, χωρὶς νὰ γίνεται

ἡ παραμικρὰ σκέψις διὰ τὴν ἄνοδόν του εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἱεραρχικῆς πυραμίδος. Μοναδικὸν κριτήριον τῆς ποιότητός του ἦτο ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀστυνομικῶν του προσόντων—ὑπὸ τὴν στενὴν ἔννοιαν καὶ μόνον—χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ διοικητική του ἱκανότης, ποὺ ἐθεωρεῖτο δευτερευούσης σημασίας θέμα, ἢ νὰ καταβάλλεται φροντίδα γιὰ τὴν ἀνάπτυξί της.

Ἡ τακτικὴ τῆς ἀναζητήσεως προσώπων διὰ τὰς ἡγετικὰς θέσεις ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ὁ διορισμὸς των ὡς Ἀρχηγῶν, πολὺ ἀπεῖχεν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἱκανοποιητικός. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν σημαίνουσαι προσωπικότητες καὶ ἐπέτυχαν εἰς τὴν ἀποστολήν των. Ἀλλὰ καὶ πάρα πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀπέτυχαν. Ἡ παντελὴς ἔλλειψις καὶ τῶν πλέον στοιχειωδῶν ἀστυνομικῶν γνώσεων, ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα μειονεκτήματα τῶν τελευταίων. Ἐπὶ πλέον πολλοὶ ἐθεωροῦσαν τὸν διορισμό των εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἑνὸς Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὡς ἀνταμοιβὴν διὰ «τὰς ὑπ' αὐτῶν προσφερθείσας ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας ἀλλαχοῦ».

Ἡ ἐπικράτησις στρατιωτικῶν εἰς Σώματα καθαρῶς πολιτικὰ ἦτο λυπηρὸν φαινόμενον. Ἐπὶ πλέον ὅμως, τὸ πιὸ σπουδαιότερον ἦτο ἡ ἀποθάρρυνσις τῶν νέων ἀστυνομικῶν τῶν Σωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐφηρμόζετο τέτοια τακτική, ποὺ ἐγνώριζαν ὅτι οὐδέποτε θὰ κατελάμβανον τὴν κορυφήν, ἀποθάρρυνσις ποὺ μετεβλήθη εἰς ἐπικίνδυνον πικρίαν κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, μετὰ τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον.

Καὶ σήμερα ἀκόμη δὲν ἀποκλείεται ἡ εὐχέρεια τῶν Ἀρχῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν (Police Authorities) νὰ ἐπιλέγουν τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων «ἀπ' ἔξω». Ἀλλὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια τώρα δὲν ἔχει διορισθῆ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομικοῦ Σώματος, μὴ προερχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀποτρέπει τὴν τακτικὴν αὐτὴν καὶ αἱ Ἀρχαὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ παρουσιάσουν σοβαρωτάτους λόγους διὰ τὴν προτίμησιν δι' ἕνα ἀπόστρατον συνταγματάρχην, παρὰ δι' ἕνα πεπειραμένον ἀξιωματικὸν τῆς Ἀστυνομίας.

Σήμερα ἡ προαγωγὴ ἑνὸς ἀξιωματικοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ Ὑπαρχηγοῦ ἐξαρτᾶται πρῶτον ἀπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἀξιωματικοῦ νὰ δηλώσῃ, ὅτι θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του κατάλληλον διὰ τὴν θέσιν αὐτήν, καὶ δεύτερον ν' ἀποδείξῃ καὶ νὰ πείσῃ τὴν ἁρμοδίαν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν (Police Authority) ὅτι αὐτὸς εἶναι καλύτερος ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὑποψηφίους. Ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ φιλοδοξοῦν νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, συνήθως ἀρχίζουν ἀπὸ μικρότερα Σώματα καὶ ἐξελίσσονται, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων κενῶν, εἰς Ἀρχηγοὺς τῶν μεγαλυτέρων. Συνεπῶς, ἀξιωματικοὶ ποὺ καταλαμβάνουν τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἀρχηγοῦ μικροῦ Σώματος δὲν τερματίζουν τὴν σταδιοδρομίαν των, ἀλλὰ ἀποβλέπουν καὶ φιλοδοξοῦν νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἀρχηγίαν ἄλλου μεγαλυτέρου Σώματος.

(Συνεχίζεται)

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΒΟΗΘΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

— ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΥΠΟ ΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟΝ —

Τοῦ κ. DAVID THOMAS
Κατὰ μετάφρασιν ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «English Digest» (τεῦχος Φεβρουαρίου 1957), ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΚΩΝ. Δ. ΛΕΜΟΝΗ**

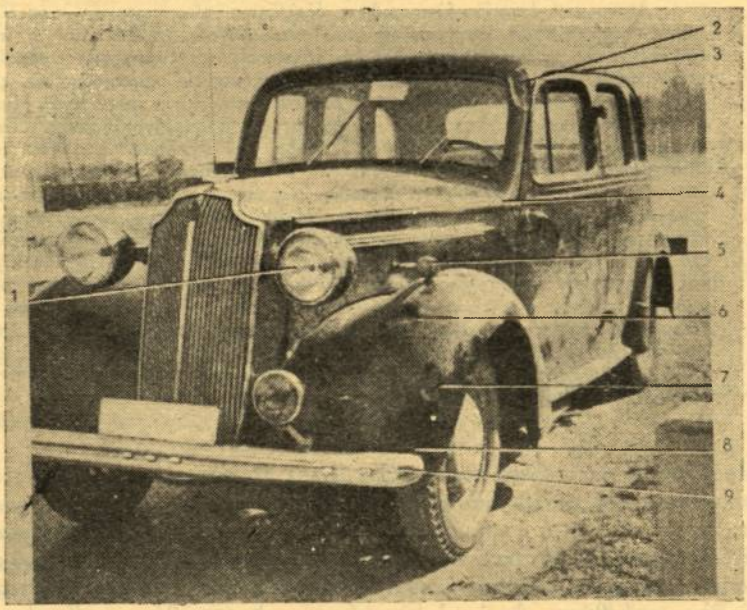
Διανύομεν ἐποχὴν ἀλματώδους ἐξελίξεως τῶν τεχνικῶν μέσων. Ὀραματισμοὶ εὐφαντάστων συγγραφέων τοῦ παρελθόντος κατέστησαν ἢ καθίστανται σὺν τῷ χρόνῳ πραγματικότης. Αἱ ἐπιτεύξεις εἰς τὸν τομέα τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ἐπιστημῶν εἶναι ἀπεριόριστοι. Οἱ ἐγκληματίαι, παρακολουθοῦντες τὴν ἐξέλιξιν, χρησιμοποιοῦν τὰ ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα διὰ τὴν τελειοτέραν διάπραξιν τῶν ἐγκλημάτων των. Ἡ Ἀστυνομία δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ ἀδρανής. Τὰς ἐμπειρικὰς μεθόδους τοῦ παρελθόντος πρὸς δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος ἀντικατέστησαν αἱ ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ τοιαῦται. Ἡ ἀναζήτησις καὶ ἡ κατάλληλος ἐκμετάλλευσις τῶν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος ἀψευδῶν μαρτύρων—τῶν ἰχνῶν— κατέστη, ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐπιτακτικὸν της καθῆκον. Ἡ ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν γνῶσις τῶν δυνατοτήτων τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων ἀποτελεῖ κεφαλαιώδη παράγοντα διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ μικροσκόπιον, ὁ φακὸς τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς καὶ τὸ χημικὸν ἐργαστήριον ἀποτελοῦν σήμερον τὰ πολύτιμα ὅπλα τοῦ ἀστυνομικοῦ. Ἡ δίωξις ἐγκλημάτων τινῶν, ὡς λ.χ. τῆς πλαστογραφίας, μόνον δι' αὐτῶν τελεσφορεῖ. Εἰς πληθὺν ἄλλων ἐγκλημάτων ἡ συμβολή των δὲν εἶναι ἧσσονος σημασίας. Εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον παρέχονται ἐν ἀδροτάταις γραμμαῖς αἱ δυνατότητες συμβολῆς τῶν ἐργαστηρίων εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῶν δραστῶν ἐγκλημάτων τινῶν σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὸ αὐτοκίνητον.

(Κ. Λ.)

—Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἕνας περιηγητὴς ἄφησε τὸ αὐτοκίνητόν του εἰς ἕνα σταθμὸν αὐτοκινήτων καὶ μετέβη διὰ νὰ γευματίσῃ εἰς παρακείμενον ἑστιατόριον. Ὅταν ἐπέστρεψε ἀντελήφθη ὅτι ὁ συσσωρευτὴς τοῦ αὐτοκινήτου του εἶχεν ἀντικατασταθῇ δι' ἑνὸς ἀχρήστου. Ἕνας αὐτοκινητιστὴς ἐθεωρήθη ὕποπτος διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος. Ὁ συσσωρευτὴς τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ὑπόπτου ἐπεδείχθη εἰς τὸν περιηγητήν, ἀλλ' οὗτος δὲν κατώρθωσε νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ μετὰ πεποιθήσεως. Κατόπιν τούτου ἐκλήθησαν ἐμπειρογνώμονες, οἱ ὁποῖοι διεπίστωσαν ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν «πόλων» τοῦ συσσωρευτοῦ ὑπάρχοντα λίπη καὶ αἱ σκωρίαι τοῦ χαλκοῦ, παρετηροῦντο ἀντιστοίχως καὶ ἐπὶ τῶν «ἀκροδεκτῶν» τοῦ αὐτοκινήτου. Ἡ τελικὴ ὅμως ἀπόδειξις ἐπετεύχθη διὰ τῆς καταλλήλου, ὑπὸ εἰδικῶν, ἐξετάσεως ἴνῶν ξύλου ἐκ πεύκης, αἱ ὁποῖαι ἀνευρέθησαν ἐπὶ τοῦ συσσωρευτοῦ. Αὗται ἀπεδείχθησαν προερχόμεναι ἐκ τοῦ κιβωτίου εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο τοποθετημένος ὁ συσσωρευτής. Ἡ ἐπιστημονικὴ αὕτη ἀπόδειξις ἐξησφάλισε τὴν καταδίκην τοῦ δράστου.

—Συνήθης εἶναι ἡ κλοπὴ μηχανῶν καὶ «σασσὶ» αὐτοκινήτων. Μία ἐκ τῶν πρώτων ἐργασιῶν τῶν κλεπτῶν, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, εἶναι ἡ διὰ ρινίσματος ἐξαφάνισις τῶν διακριτικῶν ἀριθμῶν, διὰ νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀναγνώρισις τῶν κλαπέντων. Οἱ εἰδικοὶ ὅμως ἐπιστήμονες, διὰ καταλλήλων μεθόδων, δύνανται νὰ ἐπανεμφανίσουν τοὺς ἀποσβεσθέντας ἀριθμούς, ἐπειδή, ὡς εἶναι φυσικόν, ἡ κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀριθμῶν ἀσκουμένη πίεσις ἐπὶ τοῦ μετάλλου δὲν ἐπιδρᾷ μόνον ἐπιφανειακῶς, ἀλλ' ἐπενεργεῖ καὶ εἰς ἀρκετὸν βάθος. Ἡ τοιαύτη ἐπενέργεια, ἀόρατος διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, καθίσταται ὁρατὴ δι' εἰδικῆς καὶ καταλλήλου ἐπεξεργασίας. Χρησιμοποιοῦνται εἰς τοιαύτας περιπτώσεις διάφοροι χημικαὶ οὐσίαι ὡς λ.χ. θειϊκὸν ὀξὺ ἢ διχρωμικὸν κάλλιον, αἵτινες καθιστοῦν ἐμφανεῖς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω λανθάνοντας ἀριθμούς. Τοῦτο εἶναι δυνατὸν ὄχι μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἁπλῆς διὰ ρινίσματος ἐξαφανίσεως τῶν ἀριθμῶν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὅταν ἐπὶ τῶν ἀποσβεσθέντων χαραχθοῦν ἄλλοι—πλαστοὶ βεβαίως.

—Μικρὸν τεμάχιον χρώματος ἢ θραῦσμα κρυστάλλου ἔχουν προκαλέσει τὴν καταδίκην τῶν δραστῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. Ἓν τεμάχιον ἐκ θραυσθέντος κρυστάλλου φανοῦ αὐτοκινήτου, ἀνευρισκόμενον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος, ἐξετάζεται κατὰ ποικίλους τρόπους διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ἰδιοτήτων δυναμένων νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ κρυστάλλου τοῦ φανοῦ τοῦ ὑπόπτου αὐτοκινήτου. Οἱ ἐπιστήμονες, διὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς ἀποχρώσεως, τῆς πυκνότητος, τοῦ δείκτου διαθλάσεως, τῆς σκληρότητος, τοῦ φθορισμοῦ κλπ. τοῦ κρυστάλλου, ἐξάγουν τοιαῦτα συμπεράσματα,

Μία γυναῖκα ἐπιβαίνουσα ποδηλάτου ἐτραυματίσθη σοβαρῶς ὑπ' αὐτοκινήτου τοῦ ὁποίου ὁ ὁδηγὸς ἀνέπτυξε ταχύτητα καὶ ἐξηφανίσθη, χωρὶς νὰ παράσχῃ βοήθειαν. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ εἰκονιζομένου αὐτοκινήτου ἐνὸς ὑπόπτου ἀνευρέθησαν τὰ ἀκόλουθα ἴχνη, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν πολύτιμον ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς τοῦ ὁδηγοῦ. 1. Τὸ τεθραυσμένον κρύσταλλον τοῦ φανοῦ. 2, 6 καὶ 7 κοιλότητες, 3 καὶ 5 ἴνες ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος χρώματος γκρί. 8 καὶ 9 ἀποξέσεις προελθοῦσαι ἐκ τῆς συγκρούσεως.

ὥστε νὰ δύνανται νὰ δηλώσουν μετὰ πεποιθήσεως ἐὰν τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ὑπόπτου ἢ ὄχι.

—Καθ' ὅμοιον τρόπον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναλυθῇ εἰς κόκκος χρώματος μεγέθους καὶ κεφαλῆς πυρείου ἀκόμη, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ χρώματα τῶν ἐνδυμάτων. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις εἶναι δυνατὸς καὶ ὁ κατὰ προσέγγισιν προσδιορισμὸς τῆς «ἡλικίας» τοῦ χρώματος.

—Ἐκ τοῦ «κατσαβιδίου», τοῦ χρησιμοποιηθέντος ὑπὸ τοῦ ἐγκληματίου διὰ τὴν παραβίασιν μιᾶς κλειδωμένης θύρας ἢ ἑνὸς ἠσφαλισμένου παραθύρου, εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ προέλθῃ ἡ βεβαία καταδίκη τοῦ δράστου. Τὸ «κατσαβίδι», ὁσάκις χρησιμοποιεῖται, ἀφήνει τὴν «ὑπογραφήν» του. Ὑπάρχει δυνατότης νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ ἀφεθέντα ἴχνη προέρχονται ἐξ ἑνὸς ὡρισμένου ἐργαλείου καὶ ἐξ οὐδενὸς ἄλλου. Ἰδοὺ δὲ διατί! Ὅπως ἀκριβῶς ἕνα βλῆμα, εἶναι βέβαιον—καὶ ἀποδεικνύεται—ὅτι ἐξῆλθεν ἐξ ὡρισμένης μόνον κάννης ὅπλου, οὕτω καὶ κάθε βιομηχανικῶς παραγό-

μενον ἐργαλεῖον ἀποκτᾷ ἀτομικότητα. Αἱ μηχαναί, αἱ κατασκευάζουσαι τὰ ἐργαλεῖα, φθείρονται κατὰ τὴν παραγωγὴν ἑκάστου ἐξ αὐτῶν, ἀνεπαισθήτως βεβαίως. Οὕτω, κάθε ἐργαλεῖον παρουσιάζει μίαν ἐλαχίστην διαφορὰν καὶ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου καὶ ἀπὸ τοῦ ἑπομένου του. Ἔχει ἑπομένως ἀτομικὰ χαρακτηριστικὰ μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὰ ἄλλα ὅμοια ἐργαλεῖα. Ἡ λεπτοτάτη αὕτη διαφορά, ἀόρατος βεβαίως διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ διὰ τῶν συνήθων μεγεθυντικῶν φακῶν, καθίσταται ἐμφανὴς διὰ τῶν καταλλήλων μικροσκοπίων.

—Οἱ ἐπιστήμονες καλοῦνται ἐπίσης νὰ βοηθήσουν τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς καὶ εἰς περιπτώσεις τραυματισμοῦ ἢ θανατώσεως ἀτόμων δι' αὐτοκινήτου, ὅταν οἱ ὁδηγοὶ ἐγκαταλείπουν τὸ θῦμα καὶ ἐξαφανίζονται. Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ ὑπόπτου ἐξετάζεται ἐπισταμένως διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ἰχνῶν ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ ἐμπρόσθιος προφυλακτήρ, τὰ ἀλεξιβόρβορα («φτερὰ»), αἱ πινακίδες τῶν ἀριθμῶν κυκλοφορίας, τὰ σήματα, τὸ «καπὸ» τῆς μηχανῆς καὶ ὁ ἀνεμοθώραξ («μπαρμπρὶζ») ἐρευνῶνται μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς. Ὅταν, ὡς συνήθως, τὸ αὐτοκίνητον βαίνει μετὰ σχετικῆς ταχύτητος, τὸ θῦμα τοῦ δυστυχήματος ὑφίσταται τὸ πρῶτον κτύπημα εἰς τὸ ὕψος περίπου τῶν γονάτων, πίπτει ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ τοῦ «καπὸ» τῆς μηχανῆς, προσκρούει —οὐχὶ σπανίως—διὰ τῆς κεφαλῆς του ἐπὶ τοῦ ἀνεμοθώρακος καὶ ἀκολούθως καταπίπτει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀνευρίσκονται κατὰ κανόνα ἴνες ἐκ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ θύματος ἐπὶ τῶν ἐξεχόντων σημείων τῶν πινακίδων τῶν ἀριθμῶν κυκλοφορίας ἢ τῶν σημάτων τοῦ αὐτοκινήτου, συχνάκις δὲ καὶ τρίχες ἐκ τῆς κεφαλῆς ἢ σμῆγμα ἐπὶ τοῦ ἀνεμοθώρακος.

—Ἡ εὐρύτερον εἰς τὸ κοινὸν γνωστὴ μέθοδος ἀνακαλύψεως ἀγνώστων δραστῶν εἶναι ἡ διὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Αἱ ἐπιφάνειαι τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ὑπόπτου ἐρευνῶνται δι' εἰδικῆς κόνεως (συνήθως argentorat) διασκορπιζομένης τῇ βοηθείᾳ ψήκτρας ἐκ τριχῶν καμήλου, διὰ τὴν ἀνεύρεσιν λανθανόντων τυχὸν ἀποτυπωμάτων. Τὰ ἀνευρισκόμενα ἀποτυπώματα φωτογραφίζονται καὶ ἀποστέλλονται ἀκολούθως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

—Ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας εἶναι ἀναγκαία ἡ μετακίνησις ἑνὸς αὐτοκινήτου ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος πρὶν ἢ ἐρευνηθῇ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ἀποτυπωμάτων. Ἐφαρμόζεται τότε ἐπὶ τοῦ «τιμονίου» ἕτερον εἰδικὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ὁδήγησις τοῦ αὐτοκινήτου χωρὶς νὰ καταστρέφωνται τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν ἀποτυπώματα.

—Αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι ἐλάχιστα περιπτώσεις καθιστοῦν λίαν ἐμφανῆ τὴν βοήθειαν, ἥτις δύναται νὰ παρασχεθῇ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας διὰ τῶν ὑπαρχόντων τεχνικῶν μέσων.

Ἕνας ἄνθρωπος στὴ λάσπη

Ὑπὸ κ. **ΛΑΜΠΡΟΥ ΖΑΧΑΡΗ**

Πᾶνε πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε. Κι' ὅμως ὁ περαστικὸς διαβάτης δὲν λησμόνησε μὰ οὔτε θὰ ξεχάσῃ ποτὲ τὴ θλιβερὴ εἰκόνα. Ἦταν ἕνα δειλινὸ τοῦ Νοέμβρη ὕστερα ἀπὸ καταρρακτώδη βροχή, οἱ δρόμοι τοῦ Μεταξουργείου εἶχαν πλημμυρίσει ἀπὸ λάσπες καὶ νερά. Κάπου ἐκεῖ σὲ μιὰ διασταύρωση, κοντὰ στὴν πλατεῖα, ἕνας ἄνθρωπος ἦταν πεσμένος μὲ τὰ ροῦχα καὶ τὸ πρόσωπο γεμᾶτα λάσπη. Ἦταν ἕνας τοξικομανής, ποὺ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν ναρκωτικῶν βρισκόταν ἀπὸ ὧρες πεσμένος ἐκεῖ, σὲ φοβερὸ χάλι, βυθισμένος στὸν χαυνωτικὸν ὕπνο τῆς μορφίνης ἢ ποιὸς ξέρει τίνος ἄλλου δηλητηρίου. Ἀπὸ τοὺς περαστικοὺς κανένας δὲν στάθηκε νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ἄλλοι περνοῦσαν ἀδιάφοροι κι' ἄλλοι ἐμυκτήριζαν καὶ εἰρωνεύονταν τὴν κατάστασή του.

Τὸ φρικτὸ θέαμα τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ βρισκόταν ἔτσι κυλισμένος μέσα στὴ λάσπη, κανένα δὲν συνεκίνησε ὥστε νὰ ξεσηκώσῃ μέσα του τὸ αἴσθημα τῆς συμπόνοιας καὶ τῆς βοήθειας.

Μέσα στὸν ἀπατηλὸ παράδεισό του ὁ δυστυχισμένος τοξικομανὴς εἶχε χάσει τὴν αἴσθηση τοῦ κόσμου κι' ἔμεινε ὡς τὸ σούρουπο ἐκεῖ δά, σὰν ἕνα ἀνθρώπινο κουρέλι ποὺ ξέχασε νὰ τὸ περιμαζέψῃ ὁ σκουπιδιάρης. Τὴν τελευταία στιγμὴ ἕνα τσοῦρμο ἀπὸ παιδιὰ τοῦ δρόμου συγκεντρώθηκαν γύρω του καὶ περιεργάζονταν τὸ ἀνθρώπινο τοῦτο σκιάχτρο, ποὺ ροχάλιζε μακάρια, συνεχίζοντας μὲ τὴν ἐπίδραση τοῦ δηλητηρίου τὶς ὀδυνηρὲς καὶ ὡραιόπαθες περιπλανήσεις του σὲ φανταστικοὺς καὶ ἀνύπαρκτους ὁρίζοντες. Σὲ μιὰ στιγμὴ τὰ παιδιὰ ξαφνιάζονται καὶ φεύγουν τρομαγμένα. Κάποιος πλησιάζει. Εἶναι ἕνας ἀστυφύλακας, ποὺ ἔρχεται σὰν ἄγγελος σταλμένος γιὰ τὸ θῦμα τοῦτο, ποὺ δίπλωσε στ' ἁρπάγια του τὸ φοβερὸ πάθος τῆς τοξικομανίας. Σκύβει ἐπάνω του, τὸν σκουντάει ἐλαφρά, προσπαθεῖ νὰ τὸν συνεφέρῃ, μὰ τοῦ κάκου. Ὁ ἄνθρωπος μουγκρίζει καὶ βγάζει ἀναρθρες κραυγές, ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς ὁποῖες διέκρινε κανεὶς τὴν ἀγωνία του καὶ τέλος ἀνοίγει τὰ μάτια. Κυττάζει φοβισμένος γύρω του, σηκώνεται μὰ ταλαντεύεται καὶ ξαναπέφτει στὴν λάσπη. Ὁ ἀστυφύλακας τότε, μὲ καλωσύνη ποὺ ἦταν ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του καὶ συμπόνοια, καταβάλλει νέες προσπάθειες νὰ τὸν σηκώσῃ ὡς ποὺ τὰ κατάφερε. Ὁ ἄνθρωπος συνέρχεται, ἀλλὰ ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὸ τρομερὸ δηλητήριο, ποὺ τοῦ φέρνει ὀδυνηρὴ δίψα, ζητᾷ νὰ πιῇ νερό. Ὁ ἀστυνομικὸς τρέχει ἀμέσως καὶ τοῦ φέρνει ἀπὸ ἕνα κοντινὸ κατάστημα. Αὐτὸ ἦταν! Συνῆρθε καὶ εὐχαριστῶντας τὸν σωτῆρα του παίρνει τρικλίζοντας τὸν δρόμο, σωστὸ χλωμὸ φάντασμα, ποιὸς ξέρει γιὰ ποῦ.

Τέτοιες σκηνὲς συνέλαβεν ἀσφαλῶς πολλὲς φορὲς ὁ φακὸς τῶν ματιῶν μας, ἀλλὰ δὲν ἀξιολογήσαμε, καθὼς ἔπρεπε, τὴ πράξη αὐτὴ τῆς ἀνθρώπινης ἀλληλεγγύης καὶ συμπόνοιας, στὴν ὁποίαν πρωταγωνιστοῦν καὶ διακρίνονται τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ὡς καλοὶ Σαμαρεῖται. Νομίζουμε, ἴσως, ὅτι τοῦτο γίνεται ἀπὸ ἕνα ἁπλὸ ὑπηρεσιακὸ καθῆκον, ἀλλ' ἂν κυττάξουμε βαθύτερα θὰ ξεχωρίσουμε ἀπὸ τὸ καθῆκον τὰ ἀνθρωπιστικὰ αἰσθήματα, ποὺ θέτουν σὲ κίνηση τὶς εὐγενέστερες δυνάμεις τῆς ψυχῆς τῶν φρουρῶν τούτων τῆς γαλήνης καὶ τῆς ζωῆς μας, γιὰ τὴν προάσπιση τῆς ὁποίας φθάνουν πολλὲς φορὲς καὶ στὴν αὐτοθυσία. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι χρέος μόνον τῶν φρουρῶν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ σὰν ἐπαγρύπνηση πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μέσα σὲ ὅλους μας. Δὲν ἔχει σημασία ἂν τὸ καθῆκον δὲν μᾶς καθηλώνει ὡς φρουροὺς στὰ ἴδια ὁρόσημα τῆς πολιτείας. Εἴμαστε ἄνθρωποι καὶ τοῦτο ὁρίζει, χωρὶς περιορισμοὺς καὶ ὑποδείξεις, τὸ χρέος μας ἀπέναντι στὸν συνάνθρωπο, γιὰ τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Κύριος: **«Ὅ,τι ἐποιήσατε ἑνὶ τῶν ἀδελφῶν μου τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε»**. Στὴν ἔννοια τῶν λόγων τούτων τοῦ Κυρίου δὲν περιλαμβάνονται μόνον οἱ φτωχοί, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι ἀναξιοπαθοῦν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τὸ χέρι μας νὰ τοὺς σηκώσῃ ἀπὸ κάποια λάσπη καὶ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ στὸ δρόμο τῆς σωτηρίας.

Ο ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΣ

Ὑπὸ κ. **ΑΛΕΞ. ΚΡΟΚΙΔΗ**, Ἀστυνόμου Β'

Ξαφνικὰ ἀκούστηκαν βήματα νὰ ἔρχωνται πρὸς τὸ μέρος μας. Κρατήσαμε τὴν ἀναπνοή μας. Ἔρριξα μιὰ ματιὰ στὸ φωσφορίζον ρολόϊ μου. Πλησίαζε 4 τὸ πρωΐ. Τὸ δάσος γύρω μας ἦταν σκοτεινὸ κι' ἀπόλυτα ἥσυχο. Εἴχαμε πιάσει τὰ «πόστα» δεξιὰ κι' ἀριστερὰ τοῦ σπηλαίου. Αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν θὰ μᾶς ξέφευγε. Ἐρχόταν κατ' εὐθεῖαν πάνω μας.....

Εἴμαστε τρεῖς : Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος τῆς περιφερείας, ἕνας Ἀρχιφύλακας κι' ἐγώ. Ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον περιμέναμε ἦταν ἕνας ἔμπορος ναρκωτικῶν ἀπὸ τοὺς πιὸ μαέστρους... σωστὸς διάβολος. Δούλευε μόνος του, δὲν εἶχε σχέσεις κι' οἱ ἐλάχιστοι ποὺ τυχὸν τὸν γνώριζαν δὲν τὸν πρόδιδαν.

Εἴχαμε τελείως ἀπελπισθῆ. Τώρα ὅμως τὸν εἴχαμε στὸ ... χέρι. Ἦταν ἡ τρίτη κατὰ σειρὰν βραδυὰ ποὺ βγαίναμε ἐνέδρα. Αὐτὴ ὅμως τὴ φορὰ ἤμαστε τυχεροί. Τὰ βήματα πλησιάζουν... «Ἐπὶ τέλους!», εἶπα. Τὸ φῶς δύο ἠλεκτρικῶν φανῶν ἐπέσε πάνω στὴν εἴσοδο τοῦ σπηλαίου, ὅπου ἕνας ἄνθρωπος ἐστέκετο ἐκεῖ ἀκίνητος σὰν πέτρα. Τὰ μάτια του καὶ τὰ δόντια του λαμπύριζαν σὰν πορσελάνη ἀνάμεσα στὴν πυκνὴ μαύρη γενειάδα ποὺ ἔφερε. «Αὐτὸ ἦταν», ἦσαν οἱ μόνες λέξεις ποὺ πρόφερε σιγά. Κάτι ἄκουσα δίπλα μου. Γύρισα καὶ εἶδα τὸν Ἀρχιφύλακα νὰ βγάζῃ τὸ πιστόλι του, ὁ Διοικητὴς ὅμως τοῦ κράτησε τὸ χέρι κι' ἀποτεινόμενος στὸν ἄγνωστον εἶπε ξερά, τονίζοντας κάθε λέξι : «Ἄφησε τὸ δέμα κάτω καὶ κάθησε ἥσυχος».

Αὐτὸς ἦταν ὁ περιβόητος λαθρέμπορος. Μιὰ ματιὰ στὸ δέμα ποὺ εἶχε μαζί του ἦταν ἀρκετή. Μιὰ ὀκᾶ περίπου ἡρωΐνης! Αὐτὸς δὲν ἀνακατευόταν σὲ μικροδουλειές. Ὑπῆρχε ἀρά γε κι' ἄλλο πρᾶμα στὸ σπήλαιο; Κανένας συνένοχος;...

«Πέρασέ του τὶς χειροπέδες καὶ ὡδήγησέ τον στὸ Τμῆμα» διέταξε ὁ Διοικητὴς τὸν Ἀρχιφύλακα «καὶ τὸ νοῦ σου... μὴν ἀφήσῃς τὸ πιστόλι ἀπὸ τὰ χέρια σου».

Καθὼς καὶ οἱ δυό τους προχωροῦσαν μέσα στὸ σκοτεινὸ δρόμο τοῦ δάσους πρὸς τὸ Τμῆμα, διεκρίνοντο καθαρὰ τὰ νῶτα τοῦ λαθρεμπόρου ποὺ φωτιζόταν ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἠλεκτρικοῦ φανοῦ τοῦ συνοδοῦ, ὁ ὁποῖος, μὲ τὸ πιστόλι στὸ ἕνα χέρι καὶ τὸ φανάρι στὸ ἄλλο, ἀκολουθοῦσε λίγα βήματα πίσω του.

Πού καὶ πού τὸ φῶς τοῦ φαναριοῦ ἔπεφτε ἐρευνητικὰ πότε στὴ μιὰ καὶ πότε στὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δρόμου, ἢ χοροπηδοῦσε ἀνάμεσα στοὺς θάμνους, μέχρις ὅτου ἐξηφανίσθη μέσα στὴ ρεματιὰ τοῦ δάσους.

***

Ψάξαμε μὲ προσοχὴ ὅλο τὸ σπήλαιο καὶ τὰ γύρω, χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ἡ ἔρευνα κράτησε περίπου μισὴ ὥρα, ἔπειτα φύγαμε.

Πήραμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ Τμῆμα. Τὸ μονοπάτι τοῦ δάσους ἔβγαινε σ' ἕνα ἴσωμα. Ἄρχιζε νὰ χαράζῃ. Τὸ ἀδύνατο πρωϊνὸ φῶς βοηθοῦσε νὰ διακρίνωμε τὸ δρόμο ἀνάμεσα στὴ μικρὴ πεδιάδα. Δὲν εἴχαμε ὅμως βαδίσει 10' λεπτὰ καὶ ξαφνικὰ σταματήσαμε. Ἀκούσαμε βογγητά. Λίγα μέτρα μπροστά μας εἴδαμε κάτι νὰ μαυρίζῃ, σὰν σωρὸς ἀπὸ χῶμα. Προχωρήσαμε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Τὰ πόδια μας σκόνταψαν

πάνω σὲ κάτι, ἦταν ἕνα ἠλεκτρικὸ φανάρι. Ἔσκυψα καὶ τὸ σήκωσα, τὸ ἄναψα κι' ἔρριξα τὸ φῶς πάνω στὸ «σωρὸ» ὁ ὁποῖος δὲν ἦταν χῶμα ἀλλὰ... ἄνθρωπος! Ἦταν ὁ 'Αρχιφύλακας ὁ ὁποῖος ἔκειτο ἀναίσθητος καὶ βογγοῦσε. 'Εκεῖ σιμὰ βρήκαμε πεταμένο τὸ πιστόλι του καὶ λίγο παραπέρα τὴ πηλήκιό του. Τὸν σηκώσαμε, τοῦ ρίξαμε λίγο νερὸ ἀπὸ ἕνα χαντάκι, κι' ἔτσι συνῆλθε. Ἦταν σὲ κακὰ χάλια. Τὸ ἕνα μάτι του εἶχε μαυρίσει καὶ τὸ πρόσωπό του ἦταν γεμᾶτο ἀμυχές. Στὸ δρόμο μᾶς ἀφηγήθη τί συνέβη :

«Πηγαίναμε κανονικά, μπροστὰ ὁ λαθρέμπορος καὶ πίσω ἐγώ, ὅπως ἀκριβῶς » μᾶς εἴδατε. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ κρατούμενος σκόνταψε, γονάτισε κάτω κι' ἄρχισε » νὰ φωνάζῃ ὅτι δῆθεν ἔβγαλε τὸ πόδι του. Πῆγα ἀπὸ πάνω του καὶ καθὼς ἔσκυψα » νὰ ἰδῶ τί ἀκριβῶς συνέβη, μὲ κτύπησε ξαφνικὰ μὲ τὰ δυό του χέρια, ἔτσι ὅπως » ἦταν δεμένα μὲ τὶς χειροπίδες στὸ πρόσωπο, τόσο δυνατά, ποὺ ζαλίστηκα κι' ἔπεσα » κάτω κι' ἐκεῖ μὲ χτύπησε δυνατώτερα... μετὰ τὸν ἄκουσα νὰ τρέχῃ ὁπότε ἔχασα » τὶς αἰσθήσεις μου κι' ἔμεινα στὴ μέση τοῦ δρόμου ὅπως μὲ βρήκατε».

Μιὰ ὥρα ἀργότερα λάβαμε τηλεφώνημα στὸ Τμῆμα ὅτι ὁ λαθρέμπορος μὲ τὴ γενειάδα συνελήφθη ἀπὸ τὸ γειτονικὸ σταθμό.

'Ανέβηκα στὸ δωμάτιο τοῦ 'Αρχιφύλακος τὸν ὁποῖον βρῆκα στὸ κρεβάτι, » κάθησα δίπλα του τὸν κύτταξα καλὰ-καλὰ στὰ μάτια καὶ μετὰ τοῦ εἶπα : 'Ο λα- » θρέμπορος συνελήφθη. Τώρα πές μου τὴν ἀλήθεια, εἶναι γνωστός σου ἢ πῆρες » λεφτὰ καὶ τὸν ἄφησες κι' ἔφυγε; Ξέρεις, ἀπ' αὐτὰ ποὺ μᾶς εἶπες, δὲν πιστεύουμε » τίποτε».

Μὲ κύτταξε ἐκστατικά, σκέφτηκε λίγο καὶ μετὰ ἀπήντησε:

«Ναί, εἶναι κουνιάδος μου. Δὲν τὸν γνώρισα ἀμέσως μὲ τὴ γενειάδα καὶ » τὰ παληόρρουχα ποὺ φοροῦσε. Μόλις τὸν κατάλαβα, σάστισα... Δὲν μποροῦσα » ποτὲ νὰ τὸ φανταστῶ. Γι' αὐτὸ ἦταν πάντοτε τόσο καλὰ πληροφορημένος, ἐκτὸς » βέβαια ἀπ' αὐτὴ τὴ βραδυά. Ἤθελα ν' ἀποφύγω τὸ σκάνδαλο, τὴ ντροπή, γι' αὐτὸ » τὸν ἄφησα κι' ἔφυγε καὶ μετὰ σκηνοθέτησα ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία...».

'Ερώτησις : Μπορεῖτε νὰ βρῆτε τί ἦταν αὐτὸ ποὺ μ' ἔκανε νὰ ὑποψιαστῶ ὅτι ὁ 'Αρχιφύλαξ δὲν εἶχε εἰπῆ τὴν ἀλήθεια ; (1)

(1) Ἡ λύση θὰ δοθῆ στὸ ἑπόμενον. 'Εν τῷ μεταξὺ ἠμποροῦν οἱ ἀναγνῶσται μας ἀστυνομικοὶ νὰ ἀποστείλουν (στὴ Διεύθυνσι : 'Αστυνομικὴν Σχολὴν—Τμῆμα Πνευματικῆς 'Αγωγῆς—'Οδὸς Νεϊγὺ 17, 'Αθῆναι) μέχρι τῆς 6ης Μαρτίου ἐ. ἔ. τὰς ἀπαντήσεις των καὶ θὰ δημοσιευθῆ ἡ ὀρθὴ ποὺ θὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα.

Η ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.—Εἰς μόλις κυκλοφορῆσαν 83σέλιδον βιβλίον τῆς «'Εργατικῆς 'Επιτροπῆς διὰ 'Απελευθέρωσιν Κρατουμένων Συνδικαλιστῶν καὶ Σοσιαλδημοκρατῶν», μὲ τίτλον «Οἱ 'Εργάται εἰς τὸν Σοβιετικὸν Συνασπισμόν», ὑπογραμμίζεται ὅτι τὸ ὑφιστάμενον χάσμα μεταξὺ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν Σοβιετικὴν 'Ενωσιν καὶ τὰς δημοκρατικὰς χώρας «ἐδιπλασιάσθη ἢ ἐτριπλασιάσθη, ἀπὸ τότε ποὺ ἐπεβλήθη ὁ κομμουνιστικὸς ζυγός». Εἰς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον, τὸ ὁποῖον παραθέτει σειρὰν ὁλόκληρον στοιχείων, ἀναφέρεται ὅτι «τὰ 40 σχεδὸν ἔτη τὰ ὁποῖα ἠνάλωσαν οἱ ἐργάται καὶ ἀγρόται εἰς τὴν παραγωγήν, κατέληξαν—ἐν εἴδει ζωντανῆς ἀποδείξεως τῆς Σοβιετικῆς βιομηχανικῆς προόδου—εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἅρματος μάχης Τ—54, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν διάλυσιν τῶν ἐργατικῶν διαδηλώσεων».

('Αμερικανικὴ 'Επιθεώρησις 1.1.1957)

Ματωμένη σερμπαντίνα

Ὑπὸ κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**, Ἀρχιφύλακος

Ἡ Μάρθα Πρέντα φίλησε τὸν ἄνδρα της καὶ δίνοντας τὶς τελευταῖες ὁδηγίες στὴν ὑπηρέτρια ἑτοιμάστηκε νὰ φύγῃ. Πιάνοντας ὅμως τὸ πόμολο τῆς πόρτας σταμάτησε μὲ ἀμηχανία. Ὕστερα γύρισε σκεπτικὴ πίσω καὶ μπῆκε στὴ κρεβατοκάμαρα.

«Δὲν πιστεύω Μίμη νὰ μοῦ κρατήσῃς κακία ποὺ δὲν θὰ μείνω ἀπόψε κοντά » σου, εἶπε στὸν ἄνδρα της. Πιστεύω νὰ κατάλαβες ἀπὸ ὅλα ὅσα σοῦ εἶπα ὅτι, » ἐπιβάλλεται νὰ πάω στὸ χορὸ τῶν Πάπαρη. Δὲν θὰ πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ » τοὺς δυσαρεστήσουμε, ἀφοῦ ξέρεις καλὰ ὅτι ἀπ' αὐτοὺς ἐξαρτᾶται ἡ σταδιοδρομία » σου καθὼς καὶ τὸ μέλλον τῆς Λίζας... Ἔπειτα σκέψου καὶ μένα λιγάκι. Νομίζω » ὅτι θὰ ἐπιθυμῇς νὰ ξεσκάσῃ καὶ λίγο ἡ ἀγαπημένη σου γυναικούλα ποὺ τόσο καιρὸ » σὲ περιποιεῖται. Καὶ ποὺ γιὰ χατῆρι σου ἔχει νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ σπίτι δυὸ ὁλό- » κληρους μῆνες...»

Λέγοντας τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια πλησίασε τὸν ἄρρωστο καὶ τοῦ χάϊδεψε τὸ πρόσωπο. Ἐκεῖνος ἔπιασε τὸ χέρι της καὶ τὸ κράτησε σφιχτὰ ἐπάνω στὸ μάγουλό του. Ὕστερα τὴν ἔσπρωξε ἐλαφρά.

«Πήγαινε χρυσῆ μου Μάρθα, τῆς εἶπε μαλακά. Πῶς σοῦ πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ » ὅτι θὰ σοῦ κρατήσω κακία ἐπειδὴ δὲν θὰ μείνῃς ἀπόψε κοντά μου; Ἄ! Θὰ ἤμουνα » πολὺ ἄδικος ἀγαπημένη μου ἂν συνέβαινε αὐτό. Δυὸ ὁλόκληρους μῆνες τώρα σὲ κρατῶ » αἰχμάλωτη στὸ προσκέφαλό μου. Βλέπεις αὐτὴ ἡ καταραμένη πνευμονία μᾶς » στοίχισε τόσο πολὺ καὶ τῶν δύο. ... πήγαινε Μάρθα μου. Καὶ προσπάθησε νὰ μὴ » μὲ σκέπτεσαι γιατὶ τὸ ὡραῖο σου προσωπάκι θὰ γίνεται πονεμένο...καταθλιπτικό. » Θέλω νὰ διασκεδάσῃς μὲ τὴ ψυχή σου ἀγάπη μου. Καὶ μὴ ξεχνᾶς ὅτι ὁ καθηγητὴς » Πρινιᾶς μᾶς εἶπε τὸ ἀπόγευμα ὅτι μπορῶ πλέον νὰ σηκώνουμαι κάπου-κάπου » καὶ νὰ κάθωμαι στὴ πολυθρόνα. Θὰ σηκωθῶ λοιπὸν γιὰ λίγο ἀπόψε καὶ θὰ κα- » θήσω ἐκεῖ, κοντὰ στὸ μπρίτζ... Ὕστερα θὰ πέσω ξανὰ στὸ κρεβάτι καὶ θὰ δια- » βάσω τὸ βιβλίο ποὺ μοὔφερες προχθές. Κατόπιν θὰ ξανασηκωθῶ, θὰ κάνω μιὰ-δυὸ » βόλτες καὶ θὰ παρακαλέσω τὴ Σμάρω νὰ μοῦ ψήσῃ κανένα καφεδάκι... Ἐ! Θὰ » περάσῃ κι' αὐτὴ ἡ νύχτα. Ἄλλωστε κατὰ τὶς τέσσερις περίπου θὰ εἶσαι ἐδῶ πάλι... » πήγαινε τώρα. Φύγε γιατὶ ὁ Νῖκος μὲ τὴ Λίζα θὰ βαρέθηκαν νὰ σὲ περιμένουν » τόση ὥρα στὸ σαλόνι...»

Ἡ Μάρθα τὸν φίλησε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα καὶ σηκώθηκε. Πῆρε τὰ γάντια καὶ τὴ μάσκα της κι' ἔρριξε μιὰ ματιὰ πάλι στὸ καθρέφτη. Περιποιήθηκε γιὰ λίγο τὴν ἐμφάνισή της καὶ ἔφυγε πατῶντας ἀνάλαφρα, ἐνῶ μὲ τὰ κρινένια μακρυά της δάχτυλα ἔστειλε ἕνα φιλὶ ἀκόμα στὸν ἄρρωστο. Ἐκεῖνος κύτταξε μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα τὸ ζωντανὸ ἐκεῖνο λουλοῦδι καὶ μόνον ὅταν ἄκουσε νὰ κλείνῃ ἡ ἐξωτερικὴ πόρτα ξάπλωσε πιὸ ἀναπαυτικὰ καὶ βύθισε τὸ βλέμμα του στὸ ταβάνι.....

.....

Ὁ Δημήτρης Πρέντας εἶχε παντρευτῆ τὴ Μάρθα πρὸ εἴκοσι τριῶν περίπου χρόνων καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕνα μεγάλο καὶ ἰδανικὸ ἔρωτα. Ἦταν γόνος πλούσιας καὶ ἀριστοκρατικῆς οἰκογένειας τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ μόρφωση ποὺ πῆρε ἀπὸ τὰ μικρά του χρόνια τοῦ ἐξησφάλιζε μιὰ ἀξιοζήλευτη καριέρα. Ἡ θέση τοῦ ἀρχιλογιστοῦ ποὺ κατεῖχε στὴν Ἑλληνο—Ἰρανικὴ Τράπεζα ἦταν ἀρκετὰ σημαντικὴ καὶ ὑπῆρχε προοπτικὴ νὰ φθάσῃ στὴ θέση τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ σὲ λίγο καιρό.

Μὲ τὴ Μάρθα γνωρίσθηκε ὅταν ἦταν δευτεροετὴς ἀκόμα στὴν Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ Σχολή. Ἦταν μιὰ ὄμορφη καὶ δροσερὴ κοπέλλα ποὺ γιὰ πρώτη του φορὰ

τὴ συνάντησε ἔξω ἀπ' τὸ 'Εθνικὸ 'Ωδεῖο. Κάτι τὸ παράξενο χτύπησε μέσα του ὅταν τὴν εἶδε καὶ ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ ἔβαλε σκοπὸ τῆς ζωῆς του νὰ τὴ γνωρίσῃ. Δὲν ἄργησε δὲ ν' ἀναπτυχθῇ καὶ στοὺς δύο ἕνα παράφορο αἴσθημα ποὺ ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια κατέληξε σ' ἕναν εὐτυχισμένο γάμο.

'Ο γάμος τους ἐκεῖνος δὲν ἐστάθηκε ὡς ἐμπόδιο στὴ σταδιοδρομία τῶν δύο νέων. 'Ο Δημήτρης συνέχισε τὶς σπουδές του καὶ ἡ Μάρθα ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο ἔπαιρνε πτυχίο καθηγήτριας τοῦ πιάνου, φέρνοντας συνάμα κι' ἕνα παιδὶ στὸν κόσμο. Τὴ Λίζα.

Τὰ εἴκοσι τρία χρόνια συζυγικῆς ζωῆς τοῦ ζεύγους Πρέντα ὑπῆρξαν ἀπόλυτα ἁρμονικὰ κι' εὐτυχισμένα. Οἱ καταιγίδες τῆς ζωῆς περνοῦσαν χωρὶς νὰ ταράξουν τὴν εὐτυχία τους. 'Ο Δημήτρης Πρέντας προσελήφθη στὴν 'Ελληνο-'Ιρανικὴ Τράπεζα ἀπὸ τὰ εἴκοσι ἕξη του χρόνια καὶ ἡ Μάρθα παρέδιδε μαθήματα πιάνου καὶ τραγουδιοῦ στὸ σπίτι...

'Η μεγάλη ἀδυναμία καὶ τῶν δύο ἦταν ἡ μονάκριβη κόρη τους, ἡ Λίζα. 'Απὸ τὰ μικρά της χρόνια ἔδειξε κλίση πρὸς τὴ Φιλολογία καὶ διέθεσαν μεγάλα ποσὰ γιὰ νὰ τὴ μορφώσουν. Τώρα βρίσκεται στὸ τελευταῖο ἔτος τῆς φοιτήσεώς της καὶ ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὴν προορίζουν γιὰ γυναῖκα τοῦ Νίκου Πάπαρη, γυιοῦ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς 'Ελληνο-'Ιρανικῆς. Εἶναι συνομήλικοι καὶ ἐκεῖνος σπουδάζει Χημεία. Τώρα, τί ἀκριβῶς συνέβη καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας ὁ Δημήτρης Πρέντας ἀποφάσισε κι' ἐτερμάτισε τὴ ζωή του, δὲν μπορῶ νὰ φαντασθῶ. Εἶμαι πολὺ στενὸς οἰκογενειακός τους φίλος καὶ γνωρίζω καλὰ τὴ ζωή τους, τὶς ἐπιδιώξεις τους, τὸ κάθε τι ποὺ τοὺς ἀφορᾷ. Χθὲς τὸ βράδυ ἔμεινα ὡς τὶς δώδεκα καὶ μισὴ περίπου πλάϊ στὸν Πρέντα. Εἴχαμε μιλήσει γιὰ τόσα πράγματα ἀπὸ τὶς δέκα καὶ εἴκοσι ποὺ ἔφυγε ἡ Μάρθα γιὰ τὸ Χορὸ καὶ τίποτα δὲν ὑπῆρξε στὴ συνομιλία μας ἐκείνη ποὺ νὰ μὲ κάνῃ νὰ ὑποθέτω ὅτι ὁ ἄτυχος φίλος μου θὰ ἐτερμάτιζε τὴ ζωή του...

—Εἴπατε κ. Μπάρδη ὅτι φύγατε κατὰ τὶς δώδεκα καὶ μισὴ περίπου ἀπὸ τὸν Πρέντα, ρώτησε ὁ 'Αστυνόμος Βελισσαρίου. Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε γιατὶ ἡ ὑπηρέτρια δὲν ἄκουσε τὸν πυροβολισμό; 'Ο Πρέντας πρέπει νὰ αὐτοκτόνησε κατὰ τὶς δύο περίπου τὸ πρωΐ, σύμφωνα μὲ τὴν ἔκθεση τοῦ 'Ιατροδικαστοῦ. Πῶς λοιπὸν ἐξηγεῖτε τὸ ὅτι...

—Μὰ ἡ ὑπηρέτρια ἔφυγε κ. 'Αστυνόμε κατὰ τὶς ἑνδεκα. Τὴ φώναξε ὁ μακαρίτης καὶ τὴ ρώτησε ἂν ἔχῃ νὰ πάῃ πουθενά. Τοῦ εἶπε ὅτι δίνεται κάποιος χορὸς τῶν Λεσβίων καὶ θὰ ἤθελε νὰ πήγαινε. Τῆς ἔδωσε λοιπὸν τὴν ἄδεια νὰ φύγῃ...

—Τ'Α! θυμᾶστε καλὰ ὅτι ἡ Σμάρω ἔφυγε κατὰ τὶς ἑνδεκα... Μήπως θυμᾶστε καὶ τί ὥρα τὴν κάλεσε γιὰ νὰ τὴ ρωτήσῃ ἂν ἔχῃ νὰ πάῃ πουθενά;

—Μοῦ φαίνεται κατὰ τὶς δέκα καὶ σαράντα. Δὲν θὰ εἶχαν περάσει πάνω ἀπὸ δέκα-δέκα πέντε λεπτὰ ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἔφυγε ἡ Μάρθα.

—'Εσεῖς γυρίσατε ἀπὸ τὴν Αἴγινα τὸ ἀπόγευμα;

—Βεβαίως. Τ'Εμαθα τὴν αὐτοκτονία τοῦ προϊσταμένου μου κατὰ τὶς δύο τὸ μεσημέρι. Τ'Αν καὶ δὲν εἶχα τακτοποιήσει τὶς δουλειές μου ὡς τὴν ὥρα ποὺ τὸ ἔμαθα, πῆρα ἐν τούτοις τὸ πλοῖο κι' ἔφθασα κατὰ τὶς πέντε. Πῆγα σπίτι μου στὶς πεντέμισι καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι μὲ ζητήσατε. Τ'Εφυγα λοιπὸν ἀμέσως γιὰ τὸ γραφεῖο σας...

Μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω σὲ τίποτα ἄλλο;

—Τ'Οχι κ. Μπάρδη. Εὐχαριστῶ. Δὲν σᾶς χρειάζομαι ἄλλο. 'Αλλά... γιὰ σταθῆτε. Πῶς ὁ Πρέντας ἔλεγε στὴ γυναῖκα του ὅτι «θὰ σηκωθῇ καὶ θὰ καθήσῃ κοντὰ στὸ μπρίτζ... Τ'Υστερα θὰ πέσῃ ξανὰ στὸ κρεβάτι καὶ θὰ διαβάσῃ τὸ βιβλίο ποὺ τοὔφερε ἡ γυναίκα του προχθές...». Θέλω νὰ πῶ δηλαδή, πῶς ὑπελόγιζε τὶς ἐνέργειες αὐτὲς ἀφοῦ εἴσαστε καὶ σεῖς ἐκεῖ καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ τοῦ κρατούσατε συντροφιά;

—Μά, ἤξερε ὅτι σὲ λίγο θὰ ἔφευγα. Εἶχα ἐκδηλώσει τὴν ἐπιθυμία νὰ φύγω κατὰ τὶς δέκα. 'Η συζήτηση ὅμως μὲ κράτησε ὡς τὶς δώδεκα καὶ μισὴ περίπου...

Ὁ Δημήτρης Πρέντας εἶχε βρεθῆ νεκρὸς στὸ κρεβάτι του κατὰ τὶς πέντε τὸ πρωὶ ἐκείνης τῆς ἡμέρας. Πρώτη τὸν βρῆκε ἡ γυναίκα του ὅταν γύρισε τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ χορὸ τῆς τελευταίας νύχτας τοῦ Καρναβαλιοῦ. Ἡ ὑπηρέτρια ἔλειπε καὶ ἡ πόρτα τοῦ δωματίου στὸ ὁποῖο ἦταν ὁ νεκρός, βρέθηκε ἀνοιχτή.

Ὡς τὶς δώδεκα τὸ μεσημέρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης κανεὶς δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ δώσῃ στοὺς ἀστυνομικοὺς μιὰ θετικὴ πληροφορία γιὰ τὸ ζεῦγος Πρέντα. Ἡ Μάρθα ἡ γυναίκα τοῦ ἄτυχου Πρέντα, ἔπαθε κάποιο νευρικὸ κλονισμὸ ὅταν εἶδε τὸν ἄνδρα της νεκρὸν καὶ παρέστη ἀνάγκη νὰ μεταφερθῆ ἐσπευσμένα σὲ κάποια κλινική. Ἡ κόρη του ἡ Λίζα δὲν γύρισε καθόλου στὸ σπίτι ὕστερα ἀπὸ τὸ χορὸ τῶν Πάπαρη, ἀλλὰ ἔφυγε κατ' εὐθεῖαν τὸ πρωὶ στὶς τέσσερις γιὰ τὸν Πόρο μαζὶ μὲ τὴ παρέα της. Ἡ Σμάρω ἡ ὑπηρέτρια εἶχε φύγει κατὰ τὶς τρεῖς ἀπὸ τὸ χορὸ τῶν Λεσβίων, μὰ ὡς τὶς δώδεκα τὸ μεσημέρι δὲν εἶχε φανῆ πουθενά.

Ἡ Σμάρω γύρισε στὸ σπίτι τῶν ἀφεντικῶν της κατὰ τὴ μία τὸ μεσημέρι περίπου. Ἀπὸ τὰ ὅσα κατέθεσε φαινόταν ὅτι δὲν ἐγνώριζε τίποτα γιὰ τὴν αὐτοκτονία τοῦ Πρέντα. Κι' ἄφηνε νὰ ἐννοηθῆ ὅτι ὁ μόνος ποὺ μποροῦσε νὰ μᾶς διευκολύνῃ σὲ κάτι, ἦταν ὁ Γιάννης Μπάρδης, ὁ λογιστὴς ποὺ ἐργαζόταν στὴν ἴδια Τράπεζα καὶ συνδεόταν διὰ στενῆς φιλίας μὲ τὴν οἰκογένεια Πρέντα. Μᾶς εἶπε ἀκόμα ὅτι ὅταν ἔφυγε κατὰ τὶς δέκα καὶ σαράντα γιὰ τὸ χορὸ τῶν Λεσβίων, ἄφησε στὸ σπίτι τὸν Γιάννη Μπάρδη νὰ συνομιλῆ μὲ τὸ ἀφεντικό της.

Ὅλα τὰ φαινόμενα μέχρι τὴν ὥρα ποὺ ἔδωσε τὴ κατάθεσή του ὁ Γιάννης Μπάρδης, ἔδειχναν ὅτι ὁ ἀρχιλογιστὴς εἶχε αὐτοκτονήσει. Τὸ πιστόλι βρέθηκε ἀνάμεσα στὴ δεξιά του παλάμη καὶ ὁ πυροβολισμὸς ἔγινε ἐξ ἐπαφῆς. Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ποὺ βρέθηκαν πάνω στὸ ὅπλο ἦταν τοῦ ἴδιου τοῦ νεκροῦ καὶ στὰ ἀντικείμενα τῆς κρεβατοκάμαρας ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρου τοῦ σπιτιοῦ, δὲν εὑρέθησαν ἄλλα ἀποτυπώματα ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ζεύγους, τῆς κόρης των Λίζας, τῆς ὑπηρέτριας καὶ τῶν Νίκου Πάπαρη καὶ Γιάννη Πρέντα. Ὁ χῶρος γύρω ἀπὸ τὸ πτῶμα δὲν παρουσίαζε τίποτα ποὺ νὰ κάνῃ νὰ ὑποτεθῆ ὅτι ὁ Πρέντας δολοφονήθηκε ἢ ὅτι προηγήθηκε τοῦ φόνου κάποια πάλη. Τὰ παράθυρα ἦταν κλειστά, χωρὶς νὰ παρουσιάζουν πουθενὰ ἀποτυπώματα ξένων ἀπὸ τὸ σπίτι ἀτόμων. Καὶ ὅλα γενικῶς τὰ ἀντικείμενα ἦταν —κατὰ τὶς διαβεβαιώσεις τῆς Σμάρως—ὅπως ἀκριβῶς ἀφέθηκαν τὴ προηγούμενη νύχτα ἀπὸ αὐτήν. Ὁ θάνατος ὑπελογίσθη ὅτι εἶχε ἐπέλθη κατὰ τὶς δύο τὸ πρωί.

* * *

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ὑψώνετο ἕνα πελώριο ἐρώτημα: «Γιατὶ αὐτοκτόνησε ὁ Δημήτρης Πρέντας;». Ναὶ μὲν ὅλα ἔδειχναν ὅτι εἶχε αὐτοκτονήσει καὶ ὅτι ἀπεκλείετο ἡ περίπτωση ἐγκλήματος, τοὐλάχιστον ἀπὸ τὰ ἄτομα ποὺ ἦλθαν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Πρέντα τὸ βράδυ τῆς αὐτοκτονίας. Γιατὶ ὅμως αὐτοκτόνησε ;

Ἡ κατάθεση τοῦ λογιστοῦ Μπάρδη ἔγινε κατὰ τὶς ἕξη καὶ μισὴ τὸ ἀπόγευμα τῆς Καθαρῆς Δευτέρας. Ἦταν ἀρκετὰ πειστικὴ ἡ κατάθεση ἐκείνη καὶ συνεκλόνισε μερικὲς ἀμφιβολίες ποὺ εἶχαν γεννηθῆ στοὺς ἀστυνομικοὺς ἀπὸ τὶς δέκα τὸ πρωί, ὡς πρὸς τὴν αὐτοκτονία τοῦ Πρέντα. Ἡ οἰκογένεια Πρέντα παρουσιαζόταν ὡς μία ἰδανικὴ οἰκογένεια καὶ τὸ μόνο ποὺ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ φαντασθῆ κανείς, ἦταν ἡ περίπτωση ἐγκλήματος. Ἡ κατάθεση τῆς ὑπηρέτριας ἐπίσης καθὼς καὶ μιᾶς στενῆς φίλης τῶν Πρέντα, ἔκανε νὰ θεωρηθῆ ἡ σκέψη γιὰ ἔγκλημα ὡς καθαρὴ οὐτοπία.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Ὑπαστυνόμος Γραβάνης εἶχε πάρει ἐντολὴ ἀπὸ τὸ μεσημέρι τῆς Δευτέρας νὰ κινηθῆ πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις μαζὶ μὲ τὸν ἀρχιφύλακα Βέλα καὶ δυὸ ἀστυφύλακες. Μὲ τὸν Ὑπαστυνόμο Γραβάνη μὲ συνέδεε μιὰ θερμὴ φιλία. Ἦταν πάρα πολλὲς δὲ οἱ περιπτώσεις πού, στὰ σοβαρὰ τοὐλάχιστον ἐγκλήματα, μὲ εἰδοποιοῦσε γιὰ νὰ παρακολουθήσω τὴν πάλη τοῦ κόσμου τοῦ ἐγκλήματος πρὸς τὴν

ἀποκάλυψη τῆς ἀληθείας καὶ νὰ καθιστῶ ἐνήμερους τοὺς ἀναγνῶστας τοῦ περιοδικοῦ ποὺ ἐργαζόμουν.

Ἡ εὕρεση τοῦ πτώματος τοῦ ἀρχιλογιστοῦ τῆς Ἑλληνο-Ἰρανικῆς Τραπέζης τὰ ξημερώματα τῆς Καθαρῆς Δευτέρας, συνεκλόνισε ἀρκετὰ τὴ κοινὴ γνώμη καὶ οἱ ἀπογευματινὲς ἐφημερίδες εἶχαν γράψει μὲ κολοσσιαίους τίτλους τὴν εἴδηση, πλέκοντας ἡ κάθε μιὰ καὶ ἀπὸ μιὰ Ἱστορία ἀνάλογη μὲ τὴ φαντασία τοῦ δημοσιογράφου ποὺ τὴν ὑπέγραφε. «Αὐτοκτόνησε διότι ἔπασχεν ἀπὸ ἀνίατον ἀσθένειαν...» ἔγραφε ὁ ἕνας· «Ἐτερμάτισε τὴν ζωήν του διότι ἀπεκαλύφθη κατάχρησις...» ἔγραφε ὁ ἄλλος. Κάποιος τρίτος ἔθετε τὸ τριμένο ἐρώτημα: «Αὐτοκτονία ἢ Ἔγκλημα;» Χμμ! Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα βασάνιζε καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς ἀπὸ τὶς ἔνδεκα τὸ πρωΐ, παρ' ὅλο ποὺ ὅλα ἔπειθαν ὅτι ἐπρόκειτο γι' αὐτοκτονία...

.....

Τὸ πρωΐ τῆς ἑπομένης ἡμέρας ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια παρουσίαζε μεγάλη κίνηση. Οἱ ἀστυνομικοὶ πηγαινοέρχονταν ὅπως συνήθως, μὰ οἱ δημοσιογράφοι φαίνονταν ἀρκετὰ θορυβημένοι. Κάποια «συνταρακτικὴ ἀποκάλυψη» εἶχαν μυρισθῆ καὶ πολιορκοῦσαν συστηματικὰ τὸ γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἡ φιλία μου μὲ τὸν Ὑπαστυνόμο Γραβάνη μὲ εὐνόησε σημαντικὰ ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Εἶχα κατορθώσει νὰ μπῶ στὸ ἀπρόσιτο γιὰ τοὺς πολλοὺς γραφεῖο τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ὄρθιος σὲ κάποια γωνιὰ νὰ κρατήσω τὶς πιὸ αὐθεντικὲς σημειώσεις τῆς ἕως τότε δημοσιογραφικῆς μου καρριέρας. Στὸ γραφεῖο βρίσκονταν ὁ Διευθυντὴς μὲ τὸν Ἀστυνόμο Βλεσισσαρίου, ὁ Ὑπαστυνόμος Γραβάνης κι' ἕνας ἀνώτερος δικαστικὸς λειτουργός. Σὲ λίγο δύο ἀστυφύλακες ὡδήγησαν στὸ γραφεῖο τὴ Μάρθα Πρέντα καὶ τὸν Γιάννη Μπάρδη. Ὁ Ἀστυνόμος ἔδωσε ἕνα τσιγάρο στὸν Μπάρδη καὶ τοὺς ἔβαλε νὰ καθήσουν.

Ὁ Διευθυντὴς στράφηκε πρὸς τὴ κυρία.

—Θὰ μπορούσατε κ. Πρέντα νὰ μᾶς διαβάσετε μιὰ φορὰ ἀκόμα τὸ γράμμα ποὺ βρήκατε στὰ θυλάκια τοῦ ἀνδρός σας ἐκεῖνο τὸ πρωΐ;

—Μάλιστα κύριε, εἶπε ἡ ὄμορφη καθηγήτρια τοῦ πιάνου καὶ τοῦ τραγουδιοῦ. Νὰ σᾶς τὸ διαβάσω εὐχαρίστως.

Ἄρχισε νὰ διαβάζῃ μὲ τὸ πιὸ φυσιολογικὸ ὕφος τοῦ κόσμου.

«Ἀγαπημένε μου Μίμη,

Καταλαβαίνεις ὅτι μοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ζήσω ἄλλο στὸ μαρτύριο ποὺ βρίσκομαι. Τὸ παιδί μας ἔγινε τριῶν χρόνων περίπου καὶ ζῶ διαρκῶς μὲ τὸν ἐφιάλτη ν' ἀποκαλυφθοῦν οἱ σχέσεις μας μιὰ μέρα, ὁπότε... Μὰ γιατὶ δὲν πραγματοποιεῖς τὴν ἀπόφασή σου; Τί περιμένεις; Ξέρεις καλὰ τὸ τὶ ἀποτελεῖς γιὰ μένα καὶ πιστεύω νὰ μὴ παραβλέπῃς τὸ πῶς περνῶ τὰ βράδυα μου χωρὶς νὰ σ' ἔχω κοντά μου. Ἂν μ' ἀγαπᾶς πραγματικά, προχώρησε στὴν ἀπόφαση ποὺ πῆρες ἀπὸ καιρό. Μόνον ἔτσι θὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ εὐτυχία μας καὶ θὰ ἀναθεωρήσω καὶ γὼ τὴν ἀπόφαση νὰ φύγω. Διαφορετικὰ... Πάντως, ἐπειδὴ δὲν μπορῶ νὰ περιμένω ἄλλο, σοῦ δίνω πέντε μέρες ἀκόμα καιρὸ γιὰ ν' ἀποφασίσῃς. Ἢ ἐμένα ἢ ἐκείνη! Ἔχε ὑπ' ὄψει σου ὅτι ἡ προθεσμία αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία. Μόλις περάσουν οἱ πέντε μέρες....»

—Φτάνει κ. Πρέντα. Δὲν χρειάζεται νὰ προχωρήσετε ἄλλο. Διαβᾶστε τώρα τὸ ἄλλο ποὺ σᾶς ἔδωσε προχθὲς νὰ ταχυδρομήσετε ὁ μακαρίτης.

—Μάλιστα κύριε Διευθυντά,

«Χρυσῆ μου Λίλιαν,

Ξέρεις πολὺ καλὰ ὅτι προτιμῶ νὰ σκοτωθῶ παρὰ νὰ σὲ χάσω. Καὶ μόνη ἡ σκέψη ὅτι μπορεῖ κάποτε νὰ χωρίσουμε, εἶναι ἱκανὴ νὰ μὲ κάνῃ νὰ τερματίσω τὴ ζωή μου ἀπὸ τώρα. Ναὶ χρυσῆ μου. Θὰ προχωρήσω στὴν ἀπόφαση ποὺ πῆρα, ἔχεις τὸ λόγο μου. Θὰ τὴ σκοτώσω ὁπωσδήποτε ὡς τὴ Δευτέρα τὸ βράδυ καὶ θὰ ζήσουμε εὐτυχισμένοι πλέον. Ἔχω ἕτοιμο τὸ σχέδιο ποὺ θ' ἀκολουθήσω γιὰ νὰ μὴ βρεθῇ

τίποτα ποὺ θὰ μ' ἐνοχοποιήσῃ. Θὰ περιμένῃς λοιπὸν λίγες μέρες ἀκόμη καὶ ὕστερα θὰ εἶμαι ὁλόκληρος δικός σου... Μάθε καὶ κάτι ἄλλο ἀγάπη μου. "Οτι...».

—'Αρκετά, ἀρκετὰ κ. Πρέντα, τὴ διέκοψε πάλι ὁ Διευθυντής. 'Ελᾶτε τώρα στὸ μοιραῖο βράδυ τῆς Κυριακῆς...

'Η Μάρθα Πρέντα ζήτησε ἕνα τσιγάρο. Τὸ ἄναψε καὶ συνέχισε.

—Βρῆκα τὸ πρῶτο γράμμα στὴ τσέπη τοῦ ἀνδρός μου πρὸ δύο μηνῶν περίπου, τὴν ἡμέρα ποὺ ἔπεσε ἄρρωστος στὸ κρεβάτι. Τὸ βρῆκα ἐντελῶς τυχαῖα, ψάχνοντας νὰ βρῶ μιὰ συνταγὴ ποὺ τὴ προηγούμενη ἡμέρα ἔδωσε ὁ καθηγητὴς Πρινιᾶς στὸν ἄνδρα μου, ὅταν τὸν ἐπεσκέφθη στὸ ἰατρεῖο του. Τὸ γράμμα αὐτὸ μὲ γκρέμισε σὲ μιὰ χαράδρα πού, ὅσο κι' ἔν ἐπίεσα τὸν ἑαυτό μου, στάθηκε ἀδύνατο νὰ βγῶ. Τὸν ἀγαποῦσα μὲ τὴ πιὸ ἰδανικὴ ἀγάπη ποὺ φαντάσθηκε ποτὲ ἀνθρώπινος νοῦς καὶ νόμιζα ὅτι καὶ αὐτὸς νοιώθει κάτι ἀνάλογο γιὰ μένα. "Οταν διάβασα ὅτι εἶναι ἐρωτευμένος τόσο πολὺ μὲ μιὰ ἄλλη γυναίκα καὶ μάλιστα ὅτι ἔχει καὶ παιδὶ τριῶν χρόνων, ἡ ψυχή μου γέμισε μῖσος. Τυφλώθηκα ἀπὸ φθόνο καὶ εἶδα τὸν ἑαυτό μου στὴ πιὸ τραγικὴ θέση τῆς προδωμένης γυναίκας. Παρ' ὅλα αὐτά, ἐπεστράτευσα ὅλες τὶς ψυχικές μου δυνάμεις καὶ κατώρθωσα νὰ πνίξω κάπως τὸ αἴσθημα τοῦ μίσους ποὺ γιγάντωσε στὴ καρδιά μου. 'Αποφάσισα νὰ μὴ τοῦ πῶ τίποτα μέχρις ὅτου γίνει ἐντελῶς καλὰ καὶ ἀφοσιώθηκα ὁλόκληρη στὴ καταπολέμηση τῆς ἀρρώστειας του.

Τὸ μεσημέρι τοῦ Σαββάτου μὲ παρακάλεσε νὰ τοῦ ταχυδρομήσω μερικὰ γράμματα ὅταν θὰ γύριζα ἀπὸ τὰ μαγαζιά. Δὲν ξέρω τί μ' ἔσπρωξε ν' ἀνοίξω ἕνα γράμμα ποὺ ἀπευθυνόταν σὲ κάποιον Λ. Κωστῆ δικηγόρο, μὲ διεύθυνση Poste Restante Συντάγματος. Χωρὶς νὰ ἔχω νὰ ὑποπτευθῶ τίποτα τὸ σοβαρό, ἄνοιξα τὸ γράμμα καὶ τὸ διάβασα. 'Ηταν τὸ δεύτερο γράμμα ποὺ σᾶς διάβασα καὶ ποὺ προοριζόταν γιὰ τὴ Λίλιαν...

Τὸ μῖσος, ἀλλὰ καὶ ὁ φόβος ποὺ ἔνοιωσα τότε, ἦταν κάτι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὸ περιγράψω. Κατάλαβα πόσο εἶχα γελαστῆ γιὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀνδρός μου. Κατάλαβα ὅτι ὁ ἄνδρας μου ἐπικοινωνοῦσε μὲ τὴ Λίλιαν τηλεφωνικῶς ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔπεσε στὸ κρεβάτι. Τὶς τελευταῖες ἡμέρες ὅμως, φαίνεται ὅτι δὲν θὰ τηλεφώνησε διότι δὲν ἔφυγα καθόλου ἀπὸ τὸ σπίτι. Οἱ προθεσμίες ποὺ τοῦ ἔταξε ἡ Λίλιαν, εἶχαν φαίνεται ἀνανεωθῆ αὐτὸν τὸ καιρὸ καὶ τώρα τελευταῖα θὰ τοῦ ἔταξε τὴν τελευταία προθεσμία γιὰ νὰ πάρῃ τὴν ἀπόφασή του. Πῆρε λοιπὸν τὴν τελειωτικὴ ἀπόφαση καὶ τῆς ἔγραψε. Τῆς ἔγραψε τὸ γράμμα ἐκεῖνο στὸ ὁποῖο τῆς ἔκανε γνωστὸ ὅτι ὡς τὴ Δευτέρα τὸ πολὺ-πολὺ δὲν θὰ ὑπάρχω...

"Ολη τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καὶ ὡς τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς, βασάνιζα τὸ μυαλό μου νὰ βρῶ μὲ τί τρόπο πρέπει ν' ἀντιδράσω. 'Η πρώτη ἰδέα ἦταν νὰ καταφύγω στὴν 'Αστυνομία καὶ νὰ παραδώσω τὰ δυὸ γράμματα. Αὐτὸ ὅμως μοῦ φάνηκε πολὺ ὑποτιμητικό... Θὰ γινόμουνα καὶ γὼ ἕνα θῦμα σὰν ὅλα τ' ἄλλα...

'Απὸ τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς μὲ κατέλαβε ἕνας ἀνείπωτος τρόμος. 'Η σκέψη ὅτι ὥρα μὲ τὴν ὥρα ἦταν ἐπόμενο νὰ δολοφονηθῶ ἀπ' τὸν ἄνδρα μου, δὲν μ' ἄφηνε νὰ ἠρεμήσω, νὰ σκεφθῶ λογικὰ καὶ ν' ἀποφασίσω. 'Εκεῖνος ἔδειχνε μιὰ φοβερὴ ἀπάθεια. 'Ηταν ἤρεμος, γαλήνιος καὶ μοῦ μιλοῦσε σὰν νὰ μὴ εἶχε συμβῆ τίποτα. Πολλὲς φορὲς μάλιστα κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Σαββατοκύριακου μοῦ παραπονέθηκε ἐπειδὴ δὲν τὸν πλησίαζα ὅπως καὶ πρῶτα. Ζητοῦσε νὰ μ' ἀγκαλιάσῃ, νὰ μοῦ ἐκδηλώσῃ ἀγάπη καὶ στοργὴ σὰν νὰ μὴ ὑπῆρχε τίποτα μεταξύ μας... Τὸν κύτταζα μὲ φρίκη καὶ ἔβαζα ὅλη μου τὴ δύναμη νὰ ὑποκρίνωμαι ὅτι δὲν ἔχω καιρὸ γιὰ χάδια, ὅτι εἶμαι ἀδιάθετη κλπ.

Γιὰ τὸ χορὸ τῶν Πάπαρη δὲν μοῦ ἔφερε καμμιὰ ἀντίρρηση. "Αρχισα νὰ ντύνωμαι ὅταν γύρισε ἀπὸ τὸ Θέατρο ἡ κόρη μου ἡ Λίζα μὲ τὸ Νῖκο Πάπαρη, γυιὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς 'Ελληνο-'Ιρανικῆς. Μὲ τὸ Νῖκο ἡ Λίζα συνδέεται ἀπὸ καιρὸ καὶ ἐ-

πρόκειτο ὡς τὸ καλοκαῖρι νὰ παντρευτοῦν. Τοὺς ἔβαλα νὰ καθήσουν στὸ σαλόνι καὶ συνέχισα τὸ ντύσιμο.

Ἦταν δέκα καὶ μισὴ ἡ ὥρα ὅταν ἔφυγα. Εἶπα στὴ Σμάρω νὰ προσέχῃ τὸν ἄνδρα μου καὶ χαιρέτησα τὸν οἰκογενειακό μας φίλο Γιάννη Μπάρδη ποὺ βρισκόταν ἐκεῖ. Πῆρα τὸ Νῖκο καὶ τὴν Λίζα καὶ πῆγα στὸ χορό.

Κατὰ τὶς μία καὶ τριάντα πῆρα τὸν ἄνδρα μου στὸ τηλέφωνο. Μόλις ἄνοιξε ἡ γραμμὴ ἄκουσα ἕνα πνιχτὸ γυναικεῖο γέλοιο καὶ κατόπιν ἕνα μικρὸ ψίθυρο. Ὕστερα μοῦ ἀποκρίθηκε ἡ φωνὴ τοῦ ἀνδρός μου. Τοῦ εἶπα τότε ὅτι ἔχω στὴ κατοχή μου δύο γράμματα ποὺ, ἂν τὰ παραδώσω στὴν Ἀστυνομία δὲν θὰ διατρέχω τὸν κίνδυνο νὰ σκοτωθῶ... Κατάλαβε ἀμέσως τί ἐννοοῦσα μ' αὐτὸν τὸν ὑπαινιγμὸ καὶ μὲ παρακάλεσε νὰ πάω ἀμέσως στὸ σπίτι γιὰ νὰ συζητήσουμε. Τοῦ ἔκλεισα ὅμως τὸ τηλέφωνο καὶ ἔμεινα μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ἔτσι τὸν ἐκδικούμην κάπως, ἔστω καὶ ἀργά...

Στὶς πέντε ἀκριβῶς γύρισα στὸ σπίτι μου. Κάποιο φρικτὸ προαίσθημα μὲ βασάνιζε ὅταν ἄνοιγα τὴν πόρτα. Φοβόμουνα ὅτι ὁ ἄνδρας μου θὰ εἶχε φύγει μὲ τὴ Λίλιαν... Ὅτι μπαίνοντας μέσα θ' ἀντίκρυζα ἕνα γράμμα ποὺ θὰ μοῦ γνωστοποιοῦσε τὸ τέλος τῆς εὐτυχίας μου... Πόσο εἶχα γελαστῆ ὅμως!... Ἀντὶ γιὰ γράμμα βρῆκα τὸ πτῶμα τοῦ ἀνδρός μου νὰ πλέῃ σὲ μιὰ λίμνη παγωμένου αἵματος... Τ' ἄλλα τὰ ξέρετε ὅλα...

.....

Ὁ Ὑπαστυνόμος Γραβάνης σηκώθηκε καὶ πλησίασε τὴ κυρία. Τὰ μάτια του ἔδειχναν ὅτι μέσα του διεξήγετο μιὰ μεγάλη πάλη.

—Πολὺ καλὰ κ. Πρέντα, εἶπε βραχνά. Θὰ κάνετε τώρα τὸν κόπο νὰ ἀπαντήσετε σὲ μερικὲς ἐρωτήσεις μας;

— Ὁρίστε κύριε..., εἶπε ἀνήσυχη ἡ ὡραία καθηγήτρια. Εἶμαι στὴ διάθεσή σας...

—Πρῶτα πές τε μου κυρία Πρέντα ἀπὸ ποῦ τηλεφωνήσατε στὸν ἄνδρα σας.

—Ἀπὸ κάποιο κέντρο κοντὰ στὸ σπίτι τῶν Πάπαρη. Ἀπὸ ἕνα μικρὸ ταβερνάκι ποὺ λέγεται «Κερασιές».

—Καλῶς... Τί ὥρα γυρίσατε πάλι στὸ χορό;

—Μὰ... θὰ ἦταν δύο καὶ μισὴ περίπου...

—Χορέψατε κατόπιν; Διασκεδάσατε;

—Μοῦ φαίνεται ὅτι αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση κύριε. Τί σᾶς ἐνδιαφέρουν;

—Κυρία Πρέντα, ἀκοῦστε νὰ σᾶς πῶ καὶ γὼ μιὰ μικρὴ ἱστορία. Μιὰ μικρὴ ἀστυνομικὴ ἱστοριούλα ποὺ ἔμαθα ἀπὸ χθὲς τὸ πρωῒ στὶς ἔνδεκα ὡς σήμερα τὸ πρωῒ.

Μιὰ ὄμορφη μεσόκοπη κυρία, ποὺ λέτε, μαθαίνει ἀπὸ δυὸ γράμματα ὅτι ὁ ἄνδρας της ἔχει μιὰ φελαναδίτσα... Μαθαίνει ἀκόμα ὅτι ὁ ἄνδρας της προτίθεται νὰ τὴ σκοτώσῃ μέσα σὲ δυὸ ἡμέρες γιὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' αὐτὴν καὶ νὰ πάῃ νὰ ζήσῃ ἥσυχος μὲ τὴν ἀγαπημένη του. Εἶναι φυσικὸ ὕστερα ἀπ' αὐτὰ ποὺ μαθαίνει, νὰ ζῇ μὲ τὸ φόβο ὅτι ὥρα μὲ τὴν ὥρα ἐπίκειται τὸ τέλος της. Σκέπτεται νὰ πάῃ στὴν Ἀστυνομία καὶ νὰ καταθέσῃ τὰ δύο γράμματα. Αὐτὸ ὅμως τὸ βρίσκει μειωτικὸ γιὰ τὴν ἀξιοπρέπειά της... Μέσα στὸ νεκρικὸ παροξυσμὸ ποὺ ζῇ, ἀποφασίζει νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἄνδρα της ὄχι μὲ τόσο πρωτότυπο τρόπο... Σκέπτεται ὅμως καὶ σκηνοθετεῖ μιὰ πρωτότυπη «αὐτοκτονία» γιὰ νὰ παραπλανήσῃ τοὺς ἀστυνομικούς. Ἀλλὰ ἂς πάρουμε τὰ γεγονότα μὲ τὴ σειρά τους.

Ἡ κυρία φεύγει στὶς δέκα καὶ μισὴ γιὰ τὸ χορό. Χορεύει, πίνει, διασκεδάζει καὶ στὴ μία τὸ πρωῒ φεύγει ὅσο μπορεῖ ἀθέατη. Δὲν πηγαίνει γιὰ νὰ τηλεφωνήσῃ στὸν ἄνδρα της, ὅπως εἶπε στοὺς ἀστυνομικούς. Πηγαίνει σπίτι της καὶ μπαίνει σιγὰ στὴ κρεββατοκάμαρα. Ὁ ἄνδρας της βρίσκεται ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι καὶ διαβάζει κάποιο βιβλίο. Τὸ ἀφήνει μόλις τὴ βλέπει καὶ τὴν καλεῖ νὰ πάῃ νὰ καθήσῃ

κοντά του. Ἐκείνη κάθεται στὸ προσκέφαλό του. Μέσα στὴ τσάντα της ἔχει τὸ περίστροφο τοῦ ἀνδρός της ποὺ τὸ πῆρε πρὶν φύγει γιὰ τὸ χορό, κάτω ἀπ' τὸ μαξιλάρι του. Ἡ κυρία φορεῖ ἄσπρα λεπτὰ γάντια. Ἀγκαλιάζει τὸν ἄνδρα της καὶ τὴν ὥρα ποὺ ἐκεῖνος τὴν πιάνει ἀπὸ τὸ λαιμὸ γιὰ νὰ τὴ στραγγαλίσῃ, ἐκείνη βγάζει τὸ περίστροφο καὶ τοῦ φυτεύει μιὰ σφαῖρα στὸν ἀριστερό του κρόταφο. Σηκώνεται ὕστερα καὶ τὸν κυττάζει. Βλέπει ὅτι εἶναι νεκρὸς καὶ βάζει τὸ περίστροφο στὸ ἀριστερό του χέρι.....

Μὴν τρέμετε κυρία Πρέντα. Καὶ προσπαθῆστε νὰ ἡρεμήσετε. Σηκώνεται λοιπὸν ἡ κυρία καὶ φεύγει. Γυρίζει στὸ πάρτυ καὶ κάθεται τρομαγμένη σὲ μιὰ γωνιά. Κάποιος τὴ σηκώνει γιὰ ἕνα βάλς, μὰ ἡ κυρία ὕστερα ἀπὸ δυὸ στροφὲς λυποθυμεῖ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ καβαλιέρου της... Συνέρχεται κάπως σὲ λίγο καὶ βλέπει ὅτι βρίσκεται σ' ἕνα δωμάτιο μὲ κομψὴ ἐπίπλωση. Στὴ διπλανὴ σάλα ὁ χορὸς ὀργιάζει. Μὰ ἡ κυρία πέφτει τώρα σ' ἕνα παραλήρημα. Μιλάει στὸν καβαλιέρο της γιὰ κάποιο νεκρό... γιὰ κάποιο σχέδιο τοῦ καβαλιέρου της ποὺ ἀκολούθησε μὲ ὅλες του τὶς λεπτομέρειες. Ἕνα νεαρὸ ζευγάρι στέκεται πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι της καὶ τὴν ρωτᾷ ἀνήσυχο μήπως χρειάζεται τίποτα...

Στὶς πέντε τὸ πρωῒ ἡ κυρία γυρίζει μόνη στὸ σπίτι της. Ἀνοίγει τὴ πόρτα καὶ μπαίνοντας στὴ κρεβατοκάμαρα βλέπει τὸν ἄνδρα της νεκρὸν καὶ στὴ κατάσταση ποὺ τὸν ἄφησε κατὰ τὶς δύο τὴ νύχτα. Βάζει τὶς φωνὲς λοιπὸν καὶ τὰ τσακισμένα νεῦρά της τὴν κάνουν νὰ χάσῃ πρὸς στιγμὴν τὸν ἔλεγχο τῶν πράξεών της. Ὅταν σὲ λίγο καταφθάνουν οἱ ἀστυνομικοί, ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ κυρία ἔχει κάποιο νευρικὸ κλονισμὸ καὶ τὴ μεταφέρουν σὲ μιὰ κλινική. Ἐκεῖ τὴν ἐπισκέπτονται οἱ ἀστυνομικοὶ πάλι τὸ ἀπόγευμα καὶ διαπιστώνουν ὅτι στὸ λαιμό της ὑπάρχουν μερικὰ σημάδια ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ νεκροῦ...

Μάλιστα κυρία Πρέντα, συνέχισε ἀκάθεκτος ὁ Ὑπαστυνόμος Γραβάνης χωρὶς νὰ ξεκολλήσῃ τὰ μάτια του ἀπὸ πάνω της. Τὸ σχέδιο δράσεως ποὺ σᾶς ὑπέδειξε ὁ Γιάννης Μπάρδης, ἦταν ἄριστο καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ἂν τὸ ἀκολουθούσατε κατὰ γράμμα, ἡ «αὐτοκτονία» θὰ ἦταν πλήρης. Δυστυχῶς ὅμως. Δὲν ἀκούσατε τὸν Μπάρδη ποὺ σᾶς εἶπε ὅτι, ὅταν θὰ πᾶτε κατὰ τὶς δύο νὰ σκοτώσετε τὸν ἄνδρα σας, πρέπει νὰ προσέξετε ὥστε νὰ μὴ πέσῃ τίποτε ἐκεῖ ποὺ νὰ μαρτυρῇ τὴν παρουσία σας στὸ σπίτι. Ἐσεῖς φύγατε ἀπὸ τὸ χορὸ μὲ μιὰ πράσινη σερμπαντίνα στὸ χέρι ποὺ τὴν τυλίγατε νευρικὰ καὶ ἀσυναίσθητα ἐνῷ βαδίζατε. Ὅταν βρεθήκατε κοντὰ στὸν ἄνδρα σας καὶ τὴν ὥρα ποὺ βγάζατε τὸ πιστόλι, ἡ σερμπαντίνα κύλησε στὸ πάτωμα καὶ μερικὲς σταγόνες αἵματος τὴν ἔβαψαν λίγο ἀργότερα... Μὴ ἐκπλήττεσθε λοιπὸν καὶ μὴ βασανίζετε τὸ μυαλό σας γιὰ νὰ βρῆτε ποιὸς σᾶς πρόδωσε. Πρὶν ἐξετάσουμε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴ σερμπαντίνα ἐκείνη, ὅλα πήγαιναν καλὰ γιὰ σᾶς. Ἡ «αὐτοκτονία» ἦταν πλήρης! Οὔτε τὰ δακτυλικά σας ἀποτυπώματα βρήκαμε στὸ πιστόλι, οὔτε τίποτα ἄλλο στοιχεῖο ὑπῆρχε ποὺ νὰ σᾶς ἐνοχοποιοῦσε. Ἀπεναντίας, ἡ κατάθεση τοῦ κυρίου Μπάρδη ποὺ σᾶς παρουσίαζε σὰν τὸ πιὸ ἰδανικὸ ζευγάρι, μᾶς ἔκαμε νὰ μὴ σκεφθοῦμε τίποτα γιὰ ἔγκλημα.

Δυστυχῶς ἡ σερμπαντίνα σᾶς πρόδωσε. Σᾶς τὰ λέω ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ σᾶς προλάβω καὶ νὰ μὴ βασανίζετε τὸ μυαλό σας νὰ βρῆτε δικαιολογίες ἢ νὰ προβάλετε κανένα ἄλλοθι. Ἂν μᾶς λέγατε ὅτι ἡ σερμπαντίνα δὲν ἦταν δική σας, ὅτι βρέθηκε ἐκεῖ ἀπὸ ἄλλο πρόσωπο,... ἀπὸ τὴ Λίλιαν ἴσως, θὰ σᾶς λέγαμε ὅτι ματαιοπονεῖτε διότι πάνω στὴ σερμπαντίνα βρέθηκαν τὰ ἀποτυπώματα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ σᾶς τὴν πέταξε ὅταν χορεύατε. Βλέπετε, συμβαίνει νὰ εἶναι πολὺ γνωστός μας ὁ Π. Γρίλλης ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἀνακατεύτηκε σὲ κάποια παραχάραξη... Ἂν μᾶς λέγατε ἀκόμα ὅτι ἡ σερμπαντίνα σᾶς ἔπεσε τὸ πρωῒ στὶς πέντε, θὰ σᾶς λέγαμε μὲ τὴ σειρά μας ὅτι, τότε, δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένας λόγος νὰ ὑπάρχουν πάνω στὸ πράσινο χαρτὶ

ἀρκετὲς σταγόνες αἵματος τοῦ ἀνδρός σας, οἱ ὁποῖες μάλιστα δὲν ἀφήνουν καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἔπεσαν ἐκεῖ τρεῖς ὧρες πρὶν ἀπ' τὶς πέντε τὸ πρωΐ...

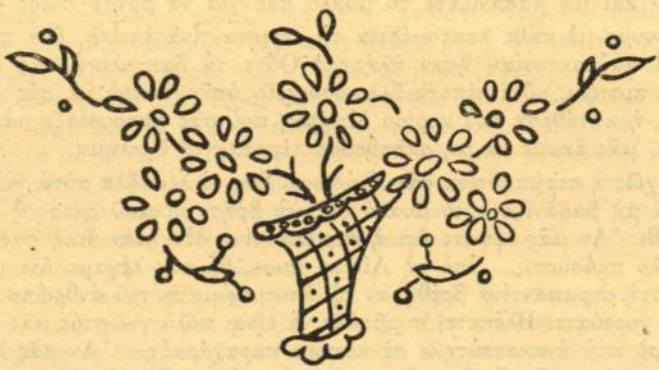
.....

Μιὰ νεκρικὴ σιγὴ εἶχε ἁπλωθῆ στὸ ἀπέραντο γραφεῖο. Ἀκούγονταν μόνο ὁ χτῦπος ποὺ ἔκανε τὸ ρολόγι τοῦ τοίχου μετρῶντας τὰ λεπτά... Ἡ Μάρθα Πρέντα εἶχε ἀπομείνει ἄφωνη, μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένο στὸ πάτωμα. Ἄκουγε σὰν ὑπνωτισμένη. Ξαφνικά, δυνατοὶ λυγμοὶ τῆς τράνταξαν τὸ στῆθος καὶ ἔπιασε τὸ κεφάλι της μὲ τὰ δυὸ χέρια. Ἔκλαιγε βουβά. Ὁ Γιάννης Μπάρδης κύτταζε σὰν χαμένος. Τὸ βλέμμα του ἦταν πέτρινο καὶ τὸ πρόσωπό του ἔδειχνε ὅτι εἶχε γεράσει κατὰ δέκα ὁλόκληρα χρόνια μέσα σὲ μιὰ ὥρα.

—Πιστέψτε κ. Πρέντα ὅτι λυποῦμαι εἰλικρινὰ γι' αὐτὸ ποὺ σᾶς συνέβη, εἶπε ὁ Διευθυντὴς βηματίζοντας νευρικά. Βλέπετε ἡ ψυχραιμία σᾶς ἐγκατέλειψε ὅταν μάθατε ἀπὸ τὸ δεύτερο γράμμα ὅτι κινδυνεύετε... Τὴν κατάστασή σας αὐτὴ τὴν ἐκμεταλλεύθηκε ὁ κ. Μπάρδης ὁ ὁποῖος τόσα χρόνια ζοῦσε στὴ σκιά σας, ὑπομένοντας σιωπηλὰ ἕναν μεγάλο ἔρωτα ποὺ ἔνοιωθε γιὰ σᾶς. Ὅταν δείξατε στὸν Μπάρδη, τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, τὸ δεύτερο γράμμα, αὐτὸς εἶδε σ' αὐτὸ τὸν ἀπὸ μηχανῆς Θεό. Εἶδε τὴν εὐκαιρία νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμία του νὰ σᾶς κάνῃ δική του. Ψύχραιμα λοιπὸν σᾶς ἔβαλε στὸ νοῦ τὴν ἰδέα τῆς ἐκδικήσεως. Σᾶς ὑπέδειξε τὸ σχέδιο ποὺ θ' ἀκολουθούσατε γιὰ νὰ μὴ ἀποκαλυφθῆτε ποτέ. Μαζὶ κανονίσατε τόσες λεπτομέρειες... Ταξίδι τοῦ κ. Μπάρδη στὴν Αἴγινα χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κανένας σοβαρὸς λόγος, δῆθεν τηλεφώνημά σας κατὰ τὶς δύο στὸν ἄνδρα σας ἀπὸ τὶς «Κερασιές»... Κανονίσατε ἀκόμη ὅτι τότε μόνον θὰ κάνατε λόγο γιὰ τὰ γράμματα, ὅταν θὰ βλέπατε ὅτι ἡ ἀνάκριση προχωρεῖ πρὸς τὴν ἰδέα τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὅτι ἡ ἰδέα γιὰ αὐτοκτονία θὰ ἀρχίζῃ νὰ ὑποχωρῇ...

Ξέρατε ὅτι τὰ γράμματα θὰ παίζανε σπουδαῖο ρόλο στὴν ἐπιμέτρηση τῆς ποινῆς. Καί, φυσικά, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι ἐξετελέσατε τὸ ἔγκλημα σὰν κοινὴ συζυγοκτόνος μὲ πωρωμένη τὴ συνείδηση. Ἔχετε πολλὰ ἐλαφρυντικά. Ἀλλὰ γι' αὐτά, τὸν λόγον θὰ ἔχῃ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς σὲ λίγο καιρό. Ἐμένα δὲν μοῦ μένει, παρὰ ἐνώπιόν σας νὰ συγχαρῶ τὸν Ὑπαστυνόμο Γραβάνη. Ἔγραψε σχεδὸν μόνος του μιὰ συνταρακτικὴ ἱστορία. Μιὰ ἱστορία ποὺ θὰ μείνῃ στὰ ἀρχεῖα μας μὲ τὸν τίτλο «Ματωμένη Σερμπαντίνα»....

ΤΕΛΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος,οἱ ἀστ/κες Κουνδουράκης 'Ιωάν., Παπαρρηγόπουλος Θεόδ., 'Αγγέλου Λουκᾶς καὶ Παπασταματάκης 'Ιωάννης.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, οἱ ἀστ/κες : Μανουσάκης Θεμ., 'Αγγελῆς Μάριος καὶ Παλαιοδῆμος 'Αλέξανδρος.

—'Υπὸ τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας μετετράπη ἡ εἰς τὸν ἀστ/κα Πολύζον Εὐθύμιον ἐπιβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ποινὴ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως εἰς τοιαύτην τῆς τριμήνου ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

***

Η ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Στὶς 15/2/1957, δόθηκε μὲ πρωτοβουλία τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων στὴν αἴθουσα τοῦ «Παρνασσοῦ» διάλεξις πρὸς τοὺς ἀστυνομικούς, τὴν ὁποίαν

'Ο 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Κόκκινος συγχαίρει τὸν Καθηγητὴν κ. Πρόκον μετὰ τὴν δοθεῖσαν διάλεξιν.

παρηκολούθησε καὶ πλῆθος πολιτῶν, ἀπὸ μέρους τοῦ Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Πρόκου, μὲ θέμα «**αἱ διαμαχόμεναι κοσμοθεωρίαι ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς 'Επιστήμης**».

'Ο κ. Πρόκος μὲ βαθυτάτην φιλοσοφικὴν ἀνάλυσιν, μὲ ἐναργέστατα παραδείγματα, μὲ γλαφυρότητα καὶ μὲ ἄφθαστον ρητορικὴν δεινότητα ἀνέπτυξε τὸ πε-

ριεχόμενον τῆς Ἑλληνικῆς κοσμοθεωρίας καὶ ἀπέδειξεν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ μοναδικὴ κοσμοθεωρία ἡ ὁποία καθοδηγεῖ ὅλα τὰ ἐκπολιτιστικὰ ρεύματα, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον καὶ ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον δὲν ἠμπορεῖ παρὰ αὐτὴ νὰ ἀποτελῇ τὸν φάρον δι' ὅλα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, κατὰ τὴν πορείαν των εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ μέλλοντος.

Ὁ κ. Πρόκος κατεχειροκροτήθη καὶ ἐπροκάλεσε εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς ἄλλους πολυπληθεῖς ἀκροατὰς αἰσθήματα ἐθνικῆς ὑπερηφανείας, διότι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν, διότι εἶναι Ἕλληνες.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Μὲ ὁλοένα μεγαλύτερη ἐπιτυχία συνεχίζονται τὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα τῆς ἐκπομπῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, γιὰ τὰ ὁποῖα ἀκούγονται καθημερινῶς ἐνθουσιώδη σχόλια ἀπὸ παντοῦ.

—Μὲ παληὰ βάλς ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε τὸ πρόγραμμα τῆς 30-1-57 κατὰ τὸ ὁποῖο μεταδόθηκαν καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ ἀστυνομικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν ἀκροατῶν καὶ παληὰ καὶ μοντέρνα τραγούδια. Τραγούδησαν: ἡ Μαίρη Λῶ μὲ τὸν Γιάκοβλεφ στὸ πιάνο, ἡ Ἐλίζα Μαρέλλη μὲ τὴν ὀρχήστρα Ἄκη Σμυρναίου, ὁ Φώτης Πολυμέρης, ὁ Γιῶργος Λουκᾶς, ἡ Ρένα Βλαχοπούλου, ὁ Δημήτρης Ζάχος καὶ ὁ δ. ἀρχιφύλαξ Μάνθος Φελώνης στὰ δημοτικὰ τραγούδια. Ἔλαβεν ἐπίσης μέρος ὁλόκληρη ἡ μοντέρνα ὀρχήστρα Τσελέπη—Βλαχοπούλου.

★

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 6-2-57 ἦταν ἀφιερωμένο στὴ γιορτὴ τῆς Μητέρας, μὲ ὡραιότατα λογοτεχνικὰ σκιτσάκια ἀπὸ τὸν παγκόσμιο ἑορτασμό της.

Ἔλαβον μέρος, εὐγενικὰ προσφερθέντες, ὁ ἐκλεκτὸς πιανίστας, συνθέτης καὶ μαέστρος Κώστας Γιαννίδης, ὁ Πέτρος Φραγκουλόπουλος μὲ τὴν φυσαρμόνικά του, ἡ Ἀντζέλα Νάκου, ἡ Σοφία Βέμπο, ἡ Μαριάννα Χατζοπούλου, ἡ Λάουρα, τὸ τρίο Κιττάρα καὶ τὸ συγκρότημα δημοτικῶν τραγουδιῶν Παπαγιάννη. Μετεδόθη ἐπίσης ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τῆς Ἀστυνομίας, ἀφιερωμένο στὴν Μάννα.

★

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀπὸ τῆς Πέμπτης 7 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ἔκαμε ἔναρξιν ραδιοφωνικοῦ προγράμματος καὶ ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Πατρῶν, ἀπ' ὅπου ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας μεταδίδεται κάθε Πέμπτη ἀπὸ τὴν 13.10′—13.40′ ὥραν. Ἀπὸ τὸ Σταθμὸ Πατρῶν ἡ Ἀστυνομία παρουσίασε ἐκλεκτὰ προγράμματα, γοητεύσασα χιλιάδες ἀκροατῶν.

(Κείμενα, ἐπιμέλεια, μοντάζ, μαγνητοφωνήσεις τραγουδιῶν καὶ συνεντεύξεων, ραδιοσκηνοθεσία: Ὑπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν Ἐκπομπῶν Ἀστυνομικῆς Σχολῆς. Συμμετέχει πάντα ὁ εὐγενικὸς φίλος τῆς Ἀστυνομίας Γιῶργος Ντούμας. Τεχνικὴ βοήθεια Γιάννη Πορετσάνου. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Ἀρχιφύλαξ Σπῦρος Πηλός).

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Father Peter F. Byron
Pastor
St. James Church
R. D. I. Port Servis N. Y.

Σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν τοῦ περιοδικοῦ μας ἀπὸ 1-1-57. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλά σας λόγια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Προσκύνημα στοὺς Παναγίους τόπους τοῦ 'Ελληνικοῦ μεγαλείου, τῆς δόξας καὶ τῆς λεβεντιᾶς, ὑπὸ κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτου, 'Αστυν. Διευθυντοῦ Α'. 4407

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Εὐγονικὴ καὶ κληρονομικότης τῶν ψυχικῶν νοσημάτων, ὑπὸ κ. Κ. Δ. Κωνσταντινίδου, Καθηγητοῦ τῆς Νευρολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν (συνέχεια καὶ τέλος) 4417

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὰ πετρέλαια—'Επίσκεψις τῶν ἐγκαταστάσεων SHELL στὸν Πειραιᾶ, ὑπὸ κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτου 'Αστυν. Διευθυντοῦ Α' 4420

Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

'Η Οὐγγρικὴ ἐπανάστασις καὶ ἡ χρεωκοπία τοῦ κομμουνισμοῦ, ὑπὸ κ. 'Ελευθερίου Σταυρίδη, Δημοσιογράφου καὶ Κοινωνιολόγου (συνέχεια) 4422

ΤΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ρυθμὸς στὴν κυκλοφορία ὀχημάτων καὶ πεζῶν, ὑπὸ κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτου, 'Αστυν. Διευθυντοῦ Α' 4425

Κύπρος τὸ 'Ελληνικὸ νησί, ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ Γ. Κρακάκη..... 4430

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δικασταὶ—Δικαστήρια καὶ ποιναί, παρ' ἀρχαίοις Ἕλλησιν, ὑπὸ κ. 'Αναστασίου Γαρδίκα, Ὑπαστυνόμου Α' (συνέχεια) 4431

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἔγκλημα καὶ 'Αστυνομία, ὑπὸ κ. Antony Martienssen, κατὰ μετάφρασιν κ. Χρ. Πατσούρη, Ὑπαστυνόμου Α' (συνέχεια) 4435

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

'Η ἐπιστήμη βοηθὸς τῆς 'Αστυνομίας —Τὸ ἔγκλημα ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, ὑπὸ David Thomas, κατὰ μετάφρασιν κ. Κων. Λεμονῆ, Ὑπαστυνόμου Β'..... 4439

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΝΟΥΒΕΛΛΑ

Ἕνας ἄνθρωπος στὴ λάσπη, ὑπὸ κ. Λάμπρου Ζαχαρῆ..... 3442

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

'Ο λαθρέμπορος, ὑπὸ κ. 'Αλεξ. Κροκίδη, 'Αστυνόμου Β' 4443

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ματωμένη σερμπαντίνα, ὑπὸ κ. Χαρ. Σταμάτη, 'Αρχιφύλακος 4445

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 4453

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης ἡ συνέχεια τῆς μελέτης: Πῶς νὰ διοικῆς ἢ πῶς θὰ γίνῃς καλὸς προϊστάμενος. θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα 'Αδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — 'Αθῆναι (τηλ. 52-512)

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30 — 8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπέσπασε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ ἐπεβλήθη χάρις εἰς τὸ πλούσιον λογοτεχνικόν, μουσικὸν καὶ μορφωτικὸν περιεχόμενόν της.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.